

δεκαήμερη φυήλαδα πολιτικής δράσης και κουλτούρας

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

21 ΟΚΤ. 1981 **4** / 71
ΤΕΥΧΟΣ

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ **διπλό**
ΜΕ 32 ΜΕΓΑΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΠΕΡΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΩΝ

(ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΥΝΗΘΕΙΩΝ ΜΑΣ)

Η Αθήνα είναι σήμερα μία μεγάλη πόλη. Έγινε μία μεγάλη πόλη, όταν μερικοί παραδοῦχοι, έκτισαν μία σειρά από πολυκατοικίες, που όρισμένα από τὰ διαμερίσματα αυτά τὰ πούλησαν στους σπιτούχους, ενώ άλλα τὰ έδωσαν με άντιπαροχή στους πρώην ιδιοκτήτες τού κτήματος. Πα' όλα αυτά υπάρχουν ακόμα σπίτια που δέν κτίστηκαν. Υπάρχουν νοσοκομεία-κτίρια που έγκαταλείφθηκαν, ιδρύματα και οίκοδομικά τετράγωνα, που για διαφόρους λόγους, σήμερα, βρίσκονται έγκαταλειμμένα. Προσωπικά δέν μ' ενδιαφέρει (προσοχή: στό κεφάλαιο αυτό) δέν μ' ενδιαφέρει ή πόλη αν πολεοδομεία, με τὰ επακόλουθα της, μ' ενδιαφέρουν δυό φράσεις που μ' άνάβουν φωτάκια: -Σπίτια, παλιά που δέν ανοικοδομήθηκαν, -Οίκματα έγκαταλειμμένα. Απ' τό Πασαλιμάνι τού Πειραιά μέχρι τήν Κηφισιά-Άττικής, έγώ ό ίδιος έχω δει με τὰ μάτια μου, τουλάχιστον άγνόντα τέτοιες περιπτώσεις. Στην Αθήνα, στό λεκανοπέδιο ένοσώ-δέν υπάρχει προλεταριάτο που να άγωνιζέ για να κατοικήσει, δηλαδή να βάλει τό κεφάλι του κάτω από μία στέγη. Όχι βέβαια πως τό κόμμα τακτοποίησε όλους λύνοντας τό οίκιστικό πρόβλημα, μ' εργατικές κατοικίες, αλλά στή φύση του (ήθελε δέν ήθελε) ό Έλληνας "φτωχός" και εργαζόμενος "τίμια" έγινε σπιτούχος. Αυτό όμως είναι ένα άλλο θέμα που θίγεται στή σελίδα 3 τού "Ιδεοδρόμιου Νο 51 τής 24 Ιουν. 80 (που ένδεχομένως να παρατεθούν όρισμένα αυτούσια κομμάτια αν άναδημοσιευση).

Μπορεί όμως να μην υπάρχουν εργάτες και οι εργατικές κατοικίες, είτε αυτές που δίνει τό κράτος μέσω της "Εργατικής Έστίας", είτε αυτά τὰ "παράνομα" σπίτια που χτίζονται μέσα σε μία νύχτα σε έντός-έκτός "σχεδίου πόλεως", συν-οικισμούς, δηλαδή μπορεί να μην υπάρχει καθαρό προλεταριακό κίνημα (που ίσως να ένδιαφέρονταν άμεσα για καταλήψεις) υπάρχει όμως μία υποκουλτούρα, που άκριβώς δέν άνήκει στην εργατική τάξη με τήν τήν έννοια που δίνει στην τάξη αυτή ό Μάρξ, υπάρχει ή υπο-κουλτούρα μέσα στό φοιτητικό κίνημα, υπάρχει "κουλτούρα" μέσ τούς προζακίδες και υπάρχουν -σαν μία στρατιά- περιθωριακοί κι "έλευθεριακοί" που άποτελούν ίσως τήν "κουλτούρα" τού άντι-εξουσιαστικού κινήματος. κι έτσι απ' τή με-μεριά έχουμε τή μία "παράταξη" που περιέχει ιδέες, ζωή, δράση κι απ' τήν άλλη πλευρά άντιπαρτίθενται δεκάδες οίκματα που άναζητούν κατοίκους. δηλαδή κάπως έτσι:

Νά λοιπόν, μία εύκαιρία για μία φανταστική άπογείωση, άποκόλληση, άπαλλοτρίωση για όποιον-όποιο-όποιον άναζητούν περιπέτεια, δράση, επανόδωση μέσα στό πλαίσιο της επαναστατικότητάς τους και μιας κοινωνικής πολιτιστικής-οίκοδομικής άπελευθέρωσης. Φυσικά ή παραπάνω υπόθεση είναι μία άρχική ιδέα για:

κ α τ α λ ή ψ ε ι ς .

δέν χρειάζεται ν' άναφέρω ότι όμοια ή παρόμοια γεγονότα συνέβησαν και συμβαίνουν καθημερινά σε πολλές μεγάλες πόλεις και πρωτεύουσες της Ευρώπης σε ότι άφορά σ' οίκματα και άγροκτήματα στες Η.Π.Α.- δέν πρόκειται για ούτοπία. Φυσικά στην Ελλάδα, αν εξαίρέσει κανείς τούς προζακίδες, οι άλλοι όλοι είναι κάπως έτσι βολεμένοι: Χατζηλίκι απ' τόν μπαμπά ή τήν μαμά, φοιτητική οίκονομική άρωγή για σπουδές, μηνιαία, έποχιακή ή έφ' άπαξ, βόλευμα στό σκέλια μιας οίκονομημένης γόμενας ή τό αντίθετο και, ...χαρά στό σκέλια μας (αν φυσικά οι άγοιες συνθήκες τής πόλης και τό οίκογενειακό κίνηγι δέν μας έχουν έμφυτέψει καιμιά

άνασταλτική νεύρωση). Με τήν παραπάνω στενογραφημένη λογική οι καταλήψεις δέν προωθήθηκαν απ' τό 1974 και πέρα στην Ελλάδα, γιατί ό φοιτητής τὰ έγκατέλειψε μία που είχε τή βάλειψή του, τό προζακι ή ό χαπάκις άκόμα τή βγάζει καθαρή, ό υπο-εργαζόμενος δουλεύει δίπαξ ή τρίπαξ τού μηνός και βγάζει τὰ τσιγάρα και τό σινεμά του-σύν τήν τράκα. Έτσι ή ΑΝΑΓΚΗ δέν έφτασε στό δόντια. Η Ελλάδα δέν είναι άχανής σά τή Γερμανία λόγω-χάρη ή τή Μεγάλη Βρεταννία ή τή Γαλλία όπου ό βορρός κι ό νότος έχουν δια-φορετικό κόσμο και μεγάλη άπό-σταση. και όπου τό κρού δέν καταβαίνει στό μηδέν ή κάτω απ' τό μηδέν και τότε π ρ ε π ε ι νά χάσεις τόν έαυτό σου κάτω από μία στέγη... Αυτά, απ' τή μία μεριά. Από τήν άλλη, υπάρχει μία μικρο-αστική-ψυχολογική σύνδεση της οίκογένειας με τό "παιδί" και τού "παιδιού" με τήν οίκογένεια, άσχετα αν τὰ παιδιά αυτά έχουν μία άκω άρχίδια ή κάποια μονόχειλα. Έτσι παρατηρείται ή διατήρηση της άνάγκης μιας συμβατικής στέγασης, μία που ή οίκογένεια εξακολουθάν-τας τις "θυσίες" της, στέλνει τὰ πακούνια ή μία που τό "παιδί" κάθε δυό χρόνια, κάνοντας αυτοσυντήρηση, έπιστρέφει σά νέος "άσωτος υίός" στός κόλπους της οίκογένειας, για να μασήσει και να ...ξανασύγει. Αυτή ή παλινδρόμηση και τών δυό -οίκογένειας και "παιδιού" ματαιώνει συνεχώς στό ύποσυνείδητο τις πιθανές παραρμήσεις για καταλήψεις. Ένώ άντιθέτως στό συνειδητό κυνηγάμε να διαβάσουμε και να μάθουμε ότι άφορά σε καταλήψεις στες άλλες χώρες, θαυμάζουμε τούς καταλήψεις, βγάζοντας όμως τόν έαυτό μας από έξω. Υπάρχει άναγκη άπελευθέρωσης ή έλευθέρωσης. Ίσως πολύ-λίγοι θα ξέρουν ότι στόν 5ο αί. π.χ. για παρά-δειγμα, στην Αθήνα άπελευθερώθηκαν οι δοῦλοι. Τούς όνόμασαν δοάκριους. Στους δυάκριους δέν έπιτρέπονταν για είκοσι χρόνια απ' τήν άπελευθέρωσή τους να κατοικήσουν κοντά σε θάλασσα ή σε κατοικημένη περιοχή. Έτσι έλεύθεροι, ζούσαν άπομονωμένοι στό άρεινά της Άττικής και της Βοιωτίας. Στες σύγχρονες κοινωνίες, όπου οι δήμαρχοι και οι αστυδούχοτες

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ:

ΘΕΜΑ
Πάνω στις Καταλήψεις σπιτιών και, ποιά νοοτροπία είναι αυτή που τις έμποδίζει καθώς και τό Νομικό μέρος.

ΤΟΥ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ
Για ένα κίνημα νεολαίας ή φτιάξτε τόν κόσμο που γουστάρετε, ξύνοντας τήν κρούστα της μεζέριδας σας...

ΜΕΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΚΑ
Πώς θα έρθει ή μέρα που θα πούλαμε τὰ μέλη μας και μια θαυμάσια φαντασίωση γύρω απ' αυτό, απ' τόν Δημ. Άρβανίτη.

Η ΣΩΣΗ ΤΑΦΣ
Πώς ό Γιώργος Ίωάννου με πρόστυχο τρά-πο έπιτίθεται κατά τού Ήλ. Πετρόπουλου.

ΗΧΟΣ
Ό Μάκης Μηλάτος, έπισημαίνει τό εμπό-δια για τήν άναζήτηση μιας μουσικής ταυτότητάς μας.

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ
Διαμαρτυρία-έκκληση της Σοφίας Κυρίτση για τούς πολιτικούς κρατούμενους.

ΠΡΟΣΩΠΑ
Ένα άποκαλυπτικό έποχιακό ήμερολόγιο που δείχνει πως σφαιρίστηκε ό Γκρέγκο-ρυ Μαρκόπουλος, απ' τούς κινηματογραφί-κοους κύκλους της δεκαετίας τού '50.-

LIBERATION
Τό Νόμπελ Λογοτεχνίας στόν Κανέτι, Έναν "νομάδα" τής γλώσσας.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
Η παρέμβαση μας στό 22ο κινηματογρα-φικό φέστιβαλ, στή Θεσσαλονίκη. Ό Σκηνοθέτης "κομπορηχανή" τού συστήμα-τος, που τό άναπαράγει δεχόμενος όλες τις ύπάρχουσες έπιτροπές.

ΒΛΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ
Γράμμα απ' τόν έκδότη τού περιοδικού ΤΕΛΟΣ, τού είκοστού αιώνα, και άμση άπάντηση, και άλλο σχετικό με τό "πλατύ σώμα άσφαλείας"...

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ
Στή βία τού Βερολίνου, άντιτάσσεται ή άντιβία. Τό δεύτερο μέρος: ΒΕΡΟΛΙΝΟ.-

ΑΦΟΡΜΕΣ
Κάποιοι μας τήν παίζουν, με τις μετα-φράσεις και τὰ οίκονομιστή σε βάρος μας. Καιμιά εθόνη, στό θέμα τών μετα-φράσεων στό ελληνικό. Μερικά ζοφερά παραδείγματα και σχολιασμός.

ΧΩΡΟΙ
ΠΡΟΣΟΧΗ: Τό έπόμενο τεύχος 5-6, διπλό με 32 σελίδες, και πολλά καστά κι έν-διαφέροντα θέματα, γύρω από τις νέες πολιτικές εξέλιξεις στην Ελλάδα που προσπαθούν να "μπώσουν" κάθε έννοια μαχητικής και έλευθεριακής παρέμβα-σης, στός χώρους της κίνησης ιδεών.

Σπίτια... περιομένου καταλήψεις

ΝΕΚΡΟΤΑΥΤΙΟΣ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ.Ε. ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ποιοί λόγοι επέβαλλαν τήν έκδοση τής «Κ»

Οι φοιτητές έχουν ήδη συλλέξει 12 μήνες από τότε που άρχισαν την κατάληψη του Πανεπιστημίου Αθηνών... (απόσπασμα από την εφημερίδα "Κ")

1. Η μέρα είχε πλημμυρίσει από τον ήλιο... (απόσπασμα από την εφημερίδα "Κ")

2. Η καλύτερη απόφαση... (απόσπασμα από την εφημερίδα "Κ")

... (απόσπασμα από την εφημερίδα "Κ")

ΤΟ ΚΡΟΚ. ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ 'Ο αγώνας μας και αγώνας 'Όλου του ποιητικού κινήματος

... (απόσπασμα από την εφημερίδα "Κ")

Φωτοτυπία του μοναδικού τεύχους μιας εφημερίδας που βγήκε στις Καταλήψεις.

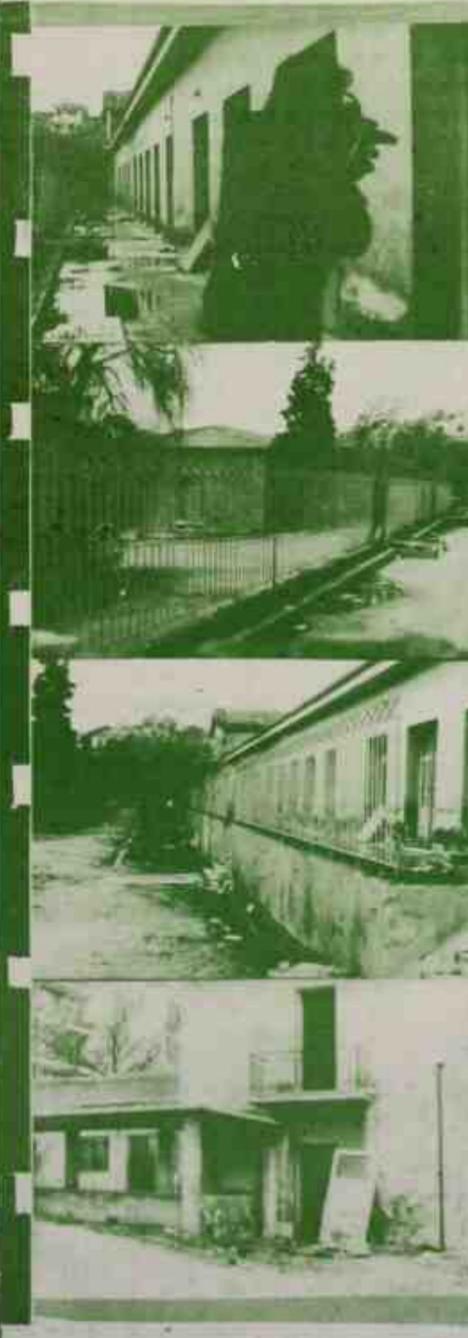
είχαν κάποια μόρφωση μετέτρεψαν τους καταλήψεις σε διακρούς, που όμως τους απομόνωναν σε γκέτο, ή σε απομονωμένα σπίτια (βλέπε: Βερολίνο, Χριστιάνια, Θύσση κλπ). Φυσικά υπάρχει μία διαμάχη μόνιμη μεταξύ των άρτηριοσκληρωτικών και των εξυπνων ασυδομητόρων κι είναι λάθος ότι η αστυνομία -στο εξωτερικό- μπορεί να υποχρεώσει όλον τον κόσμο να σέβεται τους νόμους και τους κανονισμούς σ' άλλους τους δρόμους που υπάρχουν παλιά σπίτια.

Τό προνόμιο που δίνει μία κατάληψη σ' έναν νέο ή μία νέα, είναι ότι του προάγει το απελευθερωτικό του ή το ελευθεριακό του πιστεύω, χωρίς ότι εκεί -πριν την κατάληψη, κατά την κατάληψη, μέσα στην κατάληψη- μπορεί να πραγματοποιήσει τις ελευθεριακές του ιδέες σε πράξη, όπως μπορεί ακόμα να γίνει ένας δωάκιος, δηλαδή ένας απ-ελευθερωμένος, δούλος του συστήματος (προσωπικά μ' ένοχλει ή λέξη απελευθερωμένος, ενώ παράλληλα πιστεύω ότι όλοι σχεδόν γεννιόμαστε σκλάβοι. ελπίζω στο θεσμό της οικογένειας, της παιδείας, των αναγκών, αλλά κάποια στιγμή-δικοί μπορούμε- ξετινάζουμε από πάνω μας ότι μπορούμε). Φυσικά όπως θα είναι επόμενο τα σπίτια δεν είναι άγρια φυτά που φύτρωναν μόνο τους, αλλά κάποιος τ' έκτισε, κάποιος τ' κληρονόμησε, κάποιος έχει τ' κλειδιά και πίσω απ' αυτόν υπάρχει ένας διακλήρος μηχανισμός που προστατεύει την ιδιοκτησία.

Γι' αυτό και μόνο, έτσι απλά κι απλοϊκά, χρειάζεται-επιβάλλεται κάποιος ελιγμός, μέχρι την πιθανή στιγμή της εγκατάστασης μέσα στο κατειλημμένο σπίτι. 'Ο καταλήψεις εδώ, δεν θα αντιμετωπιστεί με την αδιαφορία που διακρίνει τους "Αγγλους ή τους "Ολλανδούς γείτονες, που όλα τ' αφήνουν στο νόμο, και τ' άδρανα τάξης. 'Εδώ υπάρχει μέσα στον καθένα φυτεμένος ένας σπείρος, που ενδιέφερα για τ' άξια πιά πολύ κι απ' τ' ό δικό του προβλήματα. 'Η ιδιοκτησία κι' ιδιαίτερα ή μικρο ιδιοκτησία αποτελεί ένα από τ' πιά φυτεμένα ταμπού μέσα στη μικρο-αστική εσοπλήξη του Νεο-έλληνα. Γι' αυτό οι καταλήψεις απ' ενός δεν

μπορούν να γίνονται ή να γίνουν από μεμονωμένα πρόσωπα αλλά πρέπει να εργαστούν πολλοί θεωρητικοί-ελευθεριακοί, κοινωνικοί και κοινωνιστικοί αντιεξουσιαστές και "δημοκρατικοί" δικηγόροι, και άλλοι αγωνιστές, μέχρι τ' περιθωριακά φοιτριά.

Σπίτια στην Αθήνα, περιμένουν καταλήψεις

Παραδείγματα χόρη, ενώ προσωπικά δεν είμαι υπέρ του στυλ των καταλήψεων: πηγαίνουμε 40 ως 400, σπάμε την άλυση ή την κλειδαριά, μπαίνουμε μέσα, ξεδιπλώνουμε τ' αλμπινγκ-μπάγκς τραγουδώντας τ' όλα μαζί... και ξεδιπλώνοντας μία μαύρη σημαία στο μπαλκόνι, περιμένουμε τ' ...ΜΑΤ (δπως κάπου λέει, με πολύ κέφι, ο Ντάρλο φέ). Δεν ενδιέφερα -σήμερα, εδώ στην Ελλάδα- σαν μία πράξη πρόκλησης απέναντι στους ιδιοκτήτες ή στον υπάρχοντα θεσμό της ιδιοκτησίας, ή μία προκλητικότητα για τους περί οίκους σπιτόχους, εκείνο που ενδιέφερα είναι ή αντιμετώπιση της δοκιμασίας μιας συλλογικής κινητοποίησης και συγκατάληψης και τ' επακόλουθα μιας αυτόνομης κι' ελεύθερης ζωής που δίνει ξόδους στην πολύχρονη καταπίεση, που τυχόν μπορεί να έχει μία κάποια μορφή κοινοβίωσης, ανάμεσα σε άλλους καθώς και ή ανταλλαγή απόψεων.

'Επομένως, πολύ σωστά μου έλεγε ένας μπαγάσας δικηγόρος, ότι τ' να κατοικήσεις σ' ένα εγκαταλειμμένο από χρόνια σπίτι, ως "ενοικιαστής" είναι πολύ πιο απλό και άδολο, απ' ότι τ' να τ' καταλάβεις. Στην ουσία μιλάμε για τ' ίδιο πράγμα, μόνο που την ενέργεια σου -αυτήν της κατάληψης- την επενδύεις με μίαν νομιμοφάνεια. Νά μία περίπτωση στη Γερμανία, που για λόγους περισσότερης κατανόησης τήν έχουμε λίγο εξελληνίσει:

Δύο -άπαραίτητα δύο- φύλοι βρίσκουν δύο σπίτια εγκαταλειμμένα του σίγουρα και από χρόνια δεν κατοικούνται. και τ' είναι βέβαιο ότι δεν πρόκειται σύντομα να γκρεμιστούν επί αντικατοχή, λόγω κληρονομικών διαφορών ή περί αναζητήσεως της ιδιοκτησίας που έχει από χρόνια χαθεί, -συνήθως όλα τ' υπάρχοντα εγκαταλειμμένα σπίτια βρίσκονται κάτω απ' αυτό τ' κράτος. 'Από τ' κλησιέστερο κατάσταση "φιλικών" ή καλύτερο ο κάθε ένας από τους φύλους αγοράζει από τρία (3) μισθώματα, που είναι έντοκα και έτοιμα. Στην θέση του "έκμισθωτου" του μισθωτηρίου ή του "Ιδιωτικού Συμφωνητικού Μισθώσεως", μπαίνει τ' όνομα του ενός απ' τούς δύο φύλους και στη θέση του

"μισθωτή" τ' όνομα του άλλου. Και αντίστροφα στα άλλα τρία. Στη θέση "διδρακία μισθώσεως" συμπληρώνεται και στα έξη μισθώτρια: "λήγει μετά πενταετία". Στη θέση "μισθώμα" ορίζεται κατά μήνα ένα ποσό όχι μεγαλύτερο των 55 μάρκων (χίλιες διακόσιες δραχμ.) με τ' γνωστή παρακοπή (ρο) που γράφεται χειρόγραφα δεξιά: "Οτι τ' μίσθιο θα καταβάλλεται λόγω άκουσας του ιδιοκτήτου καθ' έκαστον μήνα στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

'Εννοείται ότι ο έκμισθωτής φέρεται φέρεται σαν κάτοικος της πόλεως όπου βρίσκεται τ' ακίνητο αλλά ούδόπως υποχρεώνει ο νόμος ν' αναφέρεται και ή διεύθυνσή του. 'Ες διεύθυνση του μισθωτού αναφέρεται ή διεύθυνση του εγκαταλειμμένου μισθίου. 'Απού υπογραφοῦν αντίστοιχως τ' μισθώτρια, στα δύο εκ των τριών και τυχόν τήν εισοδο στο μίσθιο μεταβαίνει ο έκμισθωτής με τόν μισθωτή στον "Αξιωματικό της Υπηρεσίας του Οικείου Αστυνομικού Τμήματος, του ακινήτου και βεβαιώνεται τ' "γνήσιο" της υπογραφής του έκμισθωτού.

Μετά απ' αυτό ο έκμισθωτής μόνος, και μ' τ' μισθωτήριο στο χέρι, (χωρίς πιά να "συναρπάσει" ούδέποτε τόν έκμισθωτή) θα μεταβεί στον κλησιέστερο κλειδαρά και με τ' μισθωτήριο στο χέρι, τ' όλο θα φέρει και τήν βεβαίωση της Αστυνομίας του Γραφείου της υπογραφής θά τ' ο ζητήσει να παραδώσει τήν κόστα κάνοντας ένα νέο κλειδί. Προηγουμένως όμως θα έχει καταθέσει, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (στην Αθήνα βρίσκεται στον δρόμο Ακαδημίας 40) τ' πρώτο ένοίκιο 55 μάρκων (1200 δραχμές) εκ' άποδείξει, στο όνομα του έκμισθωτού.

Σε μία παραγραφοῦ προστίθεται στο έντυπο μισθωτήριο αναφέρεται ότι τ' ένοίκιο αυτό είναι μειωμένο διότι ή κατοικία είναι καλαια και ο μισθωτής οφείλει να κάνει μερικές επισκευές. 'Εάν - ο μή γένοιτο- εμφανιστεί ο αληθινός ιδιοκτήτης, τότε ο μισθωτής θά τ' τον πεί -μετά βεβαίτητος, ότι έκκενος συνήξε τή συμφωνία για τήν ένοικίαση του μισθίου με άλλον έκμισθωτή, δείχνοντας του μάλιστα και τ' μισθωτήριο.

'Εάν τ' πράγμα καταλήξει στην αστυνομία, ή τελευταία δεν έχει τήν εύχρηστα-τυπικά και γραφειοκρατικά- να κέρξει οτιδήποτε, και μόνο ο αληθινός ιδιοκτήτης μπορεί να καταφύγει στο Ειρηνοδίκητο για "προσωρινά μέτρα", τ' όλο όμως επί του μισθωτηρίου υπάρχει ή απόδειξις καταβολής των ένοικίων και ή σχέση του εικονικού έκμισθωτού και του μισθωτού δεν είναι σχέση "κατά παράληψη" τότε ή προσευγή του ιδιοκτήτου για άμηση "παράδοση του μισθίου" απορρίπτεται και αν θέλει ο ιδιοκτήτης επαίνει σε τακτικές αστικές διακρίσεις που μπορεί να διαρκέσουν τρία ως πέντε χρόνια χωρίς καμιά κοινωνική ευθύνη του μισθωτού, κέρα από τ' αίσθημα του ιδιοκτήτου για "έξωση" του μισθωτού και παράδοση του μισθίου. Σε περίπτωση που ο ιδιοκτήτης θελήσει να συμβιβαστεί με τόν μισθωτή ώστε στο μέλλον να καταβάλλεται σ' αυτόν τ' ένοίκιο των χιλίων διακοσίων δραχμών, ο μισθωτής δεν δέχεται αυτήν τήν πρόταση αφού τ' όνομα και ούσια, κατ' αυτόν ύπόχει "νόμιμος" έκμισθωτής.

'Αλλά ή "πρακτική των καταλήψεων" δεν τελειώνει εδώ, αυτό είναι μία λεπτομέρεια. Υπάρχουν βιβλία και άρθρα που σιγ' α-σιγά θά τ' δημοσιεύσουμε στο "Ιδεοδρόμιο". ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

για ένα κίνημα νεολαίας

Η ΦΤΙΑΞΤΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΓΟΥΣΤΑΡΕΤΕ ΞΥΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΡΟΥΣΤΑ ΤΗΣ ΜΙΖΕΡΙΑΣ ΣΑΣ

Στό 'Ιδεοδρόμιο Νο 2/69 δημοσιεύτηκε ένα κείμενο κάποιων παιδιών από τη Θεσσαλονίκη, που φάνηκε να βάζει άμεσο ζήτημα για μιιά αυτοανάλυση, αυτοκριτική κι' αυτογνωσία του χρώου της επαναστατικής νεολαίας στον τόπο μας. Με άφορη έκείνο έκει τό κείμενο αλλά και μέ ένασμα τίς πρόσφατες έμπειρίες των ύπογραφώντων, στό έπεισόδιο της Νέας Φιλαδέλφειας, θέλουμε να έκφράσουμε μερικές σκέψεις δίνοντας παράλληλα μερικές συγκεκριμένους προτάσεις για τήν αντιμετώπιση όλων των γνωστών καθημερινών άδελξόδων που αντιμετωπίζουμε όλοι μας σήμερα σαν νέοι.

ΕΠΤΑ ΘΕΣΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΜΑΛΑΚΙΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΔΕΡΝΕΙ

1. Οί ροκάδες και οί άμφοβητίες (όλα σέ παρένθεση) μύγες μέσα στό κάτασπρο γαλατάκι της σύγχρονης νεοελληνικής κοινωνίας, σέ ένα πολιτικό-πολιτιστικό καθεστώς που έχει άκόμα να κάνει μέ τίς μεταεμφυλιοπολεμικές μνήμες των ήλιθίων που κυβερνάνε και που κυβερνώνται. Μύγες που δέν μπορούν να λυώσουν μέσα του αλλά που κολυμπάνε άνάσκελα στην επιφάνεια του -κουλουρα, σινεμά, μουσική, και, μαλακισμένες συζητήσεις έ' αυτών-ξένα σώματα, άσχετα καί φυσικά (μέ τήν πρώτη εύκαιρία) άμεσα κατάλληλα για να παταχτούνε και να "παταχτούνε δεξω" (άπ' τό μαντρί). 'Η ελληνική ρόκ πραγματικότητα, μιιά άνύπαρκτη σάχλα, μιιά καλοστημένη κοροϊδία, μιιά πανέξυπνη κομπίνα εισαγωγών διακογραφικών εταιριών (σκατών). Σκατών από βυνίλιο που πουλιώνται τά δυό τεμάχια ίσα μ' ένα ρηματομεροκάμματο άνειδίκευτου. ΝΑΙ, ΜΑΣ ΚΟΡΟΪ ΔΕΥΟΥΝΕ ΟΙ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΔΕΣ.

2. Οί κράκερ της έλλάδας: μιιά νεο-έμφανισθεϊσα άντιεξουσιαστική μαλακία για δους εύέλπιδες αυτοκαταναλισκόμενους νεανίες ήδη. "Βόσκαυ". Μέ τά μάτια τους καρφωμένα σαν μαστουρωμένοι κυττάζουνε γεμάτοι μπανιστζερτζιδική ήδονή τήν (ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΜΕΝΗ ΑΠ' ΑΛΛΟΥΣ) επανάσταση της νεολαίας που σήμερα χτίζει δίχως τήν άωγή κανενός άλλου έξδν από τόν έαυτό της.

Στό Βερολίνο, στό Ζυρίχη, στό Άμστερντάμ, στην Κοπεγχάγη, στην Βρετανία, στην Νέα Υόρκη. Όποιοι ντρέπεται να παρελάσει διαδηλώνοντας τή γύμνια του, φάχνει πάντα να βρει ξένα μασκαρατζιδικά κουστουμάκια, για να τά φορέσει, για να "φανεί"...

3. 'Η κωμικοτραγική απομόνωση των εύαγγελιστών της επίμονης ρήξης.

Σπασμένα κεφάλια διαδηλωτών από τά γουρούνια μέ τίς στολές (σέμετάφραση: μπάτσι) αϊματα παιδιών δικών μας, άίσχρη άστυνομική τρομοκρατία από τή μεριά του κράτους και ή πόρνη δημόσια γνώμη πάντα μέ ένα γουρούνι και αυτή μέσα στό κεφάλι της. ΑΥΤΟΙ, έχουν τίς ΔΙΚΕΣ ΤΟΥΣ έφημερίδες. Τά ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ ραδιόφωνο. Τή ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ τηλεόραση, άρα τή ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ σιωπηλή και "νομιμόφωνα" (... και μαλακισμένη) πλειοψηφία. 'Η πλήρης άνικανότητα για πληροφόρηση άντιπαράθεση στό άποβλακωτικό σύννεφο των MASS MEDIA ούτε καν έπιχειρείται να ύποκατασταθεί έστω από μιιά "δικαιολογητική" παρέμβαση που (ξανά) έστω) να γίνει συμπαθής στους (άλιγάριθμους) συμπαθούντες...

Σπάσιμο των πάντων και φευγιό. (Και μουγγαμάρα.) Τούτη είναι ίσως ή πιό θλιβερή, ή πιό άπελπιστική στιγμή της Μοναξιάς του "ταραξία". Δέν είναι τυχαίο ότι άκόμα και ή σχεδόν χαμογελαστή καταγγελία-προκήρυξη για τή βία της Νέας Φιλαδέλφειας, που είχαν ύπογράψει ένα σωρό άνθρωποι που είχαν φάει στη μάπα τό δακτυογόνα των γουρούνιων, ΔΕΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ σέ καμιά "δημοκρατική" έφημερίδα, ή "δημοκρατικό" περιοδικό, άν και στάλθηκε συνολικά πάνω από δέκα τέτοια.

Λοιπόν, για μιιά άκόμα φορά: ΛΕΦΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΔΕΡΦΟ ΜΑΣ ΠΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΕ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΟΝ ΓΟΥΡΟΥΝΙΟΝ, έπειδή τόλησε να καταγγείλει πως ή μπαταρία ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΕ τά παιδιά.

4. Οί άποσπασματικές έκκρήξεις δέν θά πρέπει στό έξής να μας χαροποιούνε ή να μας ένθουσιάζουνε. Πρέπει να ψοφάμε από άπόννηση κάθε στιγμή που εξακολουθούμε να παραμένουμε έκτονωμένοι, ξένοι μεταξύ μας, άσυντόνιστοι και άνίσχυροι.

Ίσως να μη φταίνε τόσο πολύ οί βιτρίνες αλλά περισσότερο οί ίδιοι οί "σπάστες" τους όσο κι' άν αυτό που λέμε ίσως τό βρίσκουν μερικοί "άντιφατικό". Ποιός άραγε θά κατεβάσει μέ άλυσίδα τά τζάμια της μεγάλης Εικόνας του άσυνκράτητου (άλλά εύκαιριακού) "σπάστη" των βιτρινών;

5. 'Η ελληνική κοινωνία που είναι άλιώτικη από τήν Εύρωπαϊκή ή άπ' τήν Άμερικάνικη. Δέν μπορούμε να δούμε από τήν μιιά στιγμή στην άλλη έξω πέρα, ένα Βερολίνο, ένα Παρί Παρίσι του '68, ένα Άμστερνταμ του '66, ένα Σικάγο του 68. Όλα όμως αυτά τά "φωτεινά παραδείγματα" που έμεις σά μαλάκες πάμε να μιμηθούμε-άτσαλα, ξεκάρφα και ήλίθια- δέν φωτίζουνε έτσι από μαγεία, πάνω στό τίποτα. Χρειάστηκαν πολλά χρόνια συνεχούς επαναστατικής δραστηριότητας, πάνω άπ' όλα ύπεύθυνης, προσωπικής και συγκεκριμένης (έστω και πολλές φορές μυστηριώδους...) ώστε να πραγματοποιούν οί έπιθυμητές καταστάσεις της "έπί ίσοις όροις" άντιπαράθεσης.

Στό έξής όταν μαλακίζόμαστε άς έχουμε λοιπόν έπίγνωση τούτης της ίδιας της μαλακίας μας (δέν είναι κακό αυτό)... εάν θλούμε να πάμε μπροστά. Να πάουμε να λιβανίζουμε και να προσπαθούμε να... ξερκάσουμε τήν τελωμάτσή μας. Άς δράσουμε. Άς πειραματιστούμε μέ ότι ήδη μας δίνεται, μέ ότι ήδη έχουμε στα χέρια μας.

6. Τό τελειωτικό χτύπημα στην Μιζέρια πετυχαίνεται μόνο μέ τήν έξουδετέρωση δι' άπομακρόνσεως όλων όσων εξακολουθούν να κουβαλάν πάνω τους σαν έπιδημική νόσο τήν Μιζέρια τους.

7. Προϊπόθεση ενός Κινήματος:

Οί μίνιμουμ όμοες που πάνω τους θά μπορούσε να βασιστεί (γαυηθείτε Βαλτοί ή άτομιστές, μη μας πρήζετε άλλο πιά τ' αρχίδια), ένα έχτεταμένο διχτωμα από άντιθεσιούς, Κοινόβια, κολλεκτίβες, Κ Α Τ Α Λ Η Ψ Ε Ι Σ, ζωντανές πολιτιστικές ομάδες, κινήσεις της κουλουρας άντεργκρόουντ, κ.λ.π. πράγματα συγκεκριμένα που έχουνε βγει μέσα από τήν πολύχρονη έμπειρία όλων αυτών που έμεις από έξω καθόμαστε σά μαλάκες και τούς ένδολοποιούμε (δέν σημείωση 2 περί έλλήνων κράκερς). Τό ξερέτε πως ή Άθήνα είναι μιιά από τίς Εύρωπαϊκές πρωτεύουσες που δέν έχει στεγάσει ούτε ένα (ο υ τ ε ξ ν α) ΚΟΙΝΟΒΙΟ (που να πάρει ό διάβολος), που δέν έχει κάνει ο υ τ ε μ ί α ΚΑΤΑΛΗΨΗ; Σκεφτείτε το αυτό και άν (μπορείτε) βγάλτε συμπεράσμα ή συμπεράσματα.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΓΙΑ ΛΥΣΕΙΣ ΣΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ

'Αδέρφια, έξω και μερικά χρόνια όλοι συνηθίζουμε να πιπιλάμε στό μαλακισμένο στοματάκι μας τίς καραμελλίτσες: μιζέρια, μοναξιά, αυτονομία, άμφοβήτηση, άλλοτρίωση, άναρχία, κ.λ.π. κ.λ.π. και όλο χύνομε κροκοδείλια δάκρυα για τήν σκατωμένη καθημερινότητά μας, αλλά ούτε ένας δέ βρέθηκε να τοληήσει και να κουνήσει έστω τό δακτυλάκι του προσπαθώντας ν' αλλάξει προς τό καλύτερο τή μοίρα του τήν μάση.

Σκοτωνόμαστε άπλω σέ έκστομση μεγάλω-πρεπων φραστικών σχημάτων και συνθημάτων και σέ άτέλειωτες νεκρές συζητήσεις ή έκδηλώσεις στό μαλακισμένο "γκέττο" νεολαίας όπου τό σύστημα πρόλαβε έγκαίρω να μας μαντρώσει: πανεπιστήμια, κουλουριάρικα στέκια, αίθουσες συναυλιών, κινηματογράφους, θέατρα, άμφιθέατρα συγκεντρώσεων και τά συναφή... Είμαστε λοιπόν Ο Λ Ο Ι ΜΑΣ ύπεύθυνοι άμεσα για τήν άνυπαρξία μας σαν "ένιαία κοινότητα".

Π Ρ Ο Τ Α Σ Η :

Βάζουμε μπροστά σήμερα τήν πρόταση για ΑΜΕΣΗ συγκρότηση ίδιουτικών ομάδων για τίς

πρώτες βασικές όμοες ενός μελλοντικού κινήματός μας, ενός άντιεξουσιαστικού κινήματος των Νέων.

Όπου κι' άν βρίσκεστε, μαζευτείτε ένα βράδυ πιείτε τό κοπεδάκι σας, κάντε τό τσιγαράκι σας και ήσυχα-ήσυχα μέ τούς φίλους σας άoganώστε σέ πραγματικότητα τά όνειροπολήματα σας.

Φτιάξτε μέ συμμαθητές σας, μέ φίλους, μέ γείτονες, μέ άπλους άνθρώπους-γνωστούς, ένα κοινόβιο, ένα περιοδικό, μιιά ομάδα τέχνης, μιιά προοπτική για μιιά κατάληψη, μιιά ομάδα παρέμβασης, μιιά άλλη πολιτικής παρέμβασης, ότι ήδηποτε μπορείτε, άρκει να φτιάξετε Κ Α Τ Ι.

Να χτίσετε μ ό ν ο ι σας τήν ΔΙΚΗ ΣΑΣ κατάσταση που γουστάρετε.

Σέ μιιά δεδομένη στιγμή όποια παιδιά έχουνε τυχόν καλές ιδέες για ένα κατάλληλο μέρος συνάντησης και μιιά κατάλληλη χρονική στιγμή, άς κάνουνε ένα κάλεσμα πανελλαδικό, ώστε να μαζευτούμε όλοι οί περιεργοί τύποι, όλοι οί φορκάδες, όλοι οί νέοι άνθρωποι που γουστάρουμε να ζήσουν έλεύθεροι και μέ ποικιλία και πλούτο έμπειριών, ώστε να άνταλλάξουμε μεταξύ μας τά πιστεύω μας, τά όνειρά μας, τούς φόβους μας και τίς φαντασίες μας, ώστε να μπορέσουμε να συντονιστούμε (έπί-τέλους) σέ μιιά από κοινού δράση, ρίχνοντας τά θεμέλια ενός άληθινού, δυνατού, ελληνικού και ΔΙΚΟΥ ΜΑΣ νεολαιίστικου κινήματος, άντιστασιακού, άντιεξουσιαστικού, καθημερινής δυναμικής λειτουργίας.

'Αδέρφια,

περιμένουμε ν' άκούσουμε τή δική σας κραυγή. Ζωντανή και όχι μονάχα τυπωμένη πάνω σέ κάποιο χαρτί.

Στήν άντίθετη περίπτωση, που θά συνεχίσουμε να παραμένουμε μαλάκες όπως τώρα, θά είμαστε άξιοι της μίζερης μοίρας μας. Και θά έχουνε άπόλυτο δικαιο τά γουρούνια μέ τά γκλόμπς που θά μας χτυπάνε άγρια σαν ταραχοποιούς ή κοινούς έγκληματίες, θά έχουνε άπόλυτο δικαιο οί "δημοκρατικές" φυλλάδες που μας άποκαλούνε "έξαλλους μουσικόφιλους" ή "ροκάδες", θά έχουνε δικαιο οί άραχνιασμένες πολιτικά νεολάδες των κομμάτων που θά βλέπουνε άνάμεσά μας "ύποπτους παρακρατικούς φασίστες". Ναι, θά έχουνε άπόλυτο δικαιο ΟΛΟΙ ΑΥΤΟΙ, όπως δικαιο είχε και οί φραμπρικιάρηδες εργάτες στον Καραβία, που κάνανε τή χειρωνακία του κλωδοάκτυλου άπευθυνόμενοι στή συντρόφισσα που τούς μοίραζε τήν προκήρυξη-καταγγελία μας για τήν έπίθεση των δολοφόνων των ΜΑΤ στην συναυλία του Γκάλλαχερ στην Ν. Φιλαδέλφεια.

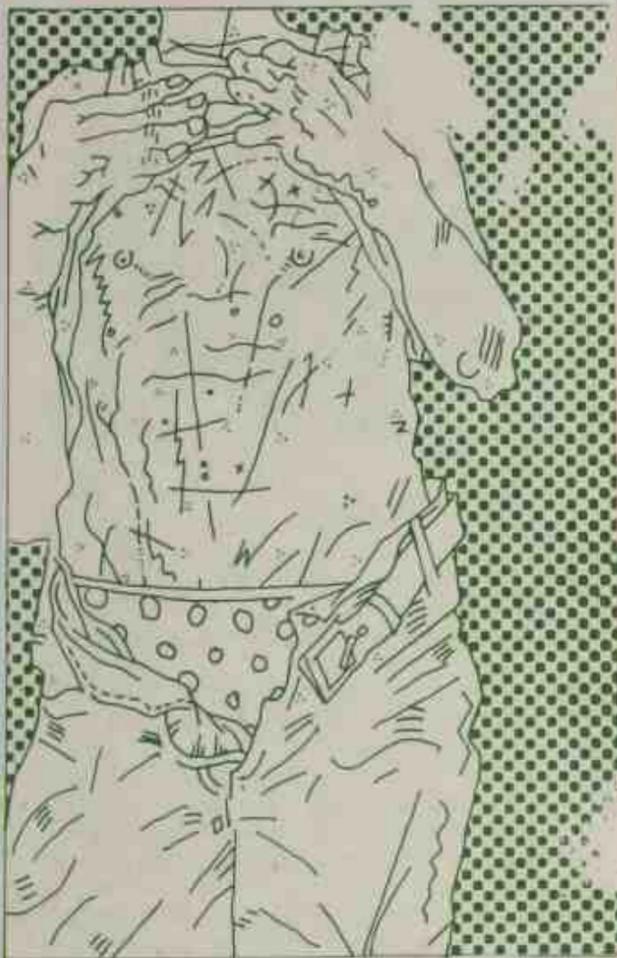
'Αρπάχτε τόν έαυτό σας τόν ίδιο από τά μαλλιά και σηκώστε τον έπιτέλους όλόρθω.

ΔΩΣΤΕ ΖΩΗ ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΖΩΗΣ!

...έξω και τώρα.

30 Σεπτέμβρη 1981

Μιχάλης για τούς Γίππους του Άγίου
καί Ντίνος για τούς Έλεύθερους Μαθητές
της Κηφισίδας (Ο.Ε.Μ.Κ.) -

"Γιό μένα ή μόνη επιτυχία, τó μόνο μεγαλείο, είναι ή άθανασία"

ΤΖΕΗΜΕ ΝΤΗΝ, όπως αναφέρεται στο βιβλίο "Τζαίημς Ντήν ό μεταλλαγμένος βασιληάς" του Νταίηβιντ Ντάλτον.

1993. Πρόεδρος της Έπιτροπής για τήν Άνάπτυξη του Άνθρώπου, Έθνικό Δίκτυο Τηλεόρασης:

"Ίδού ή λύσις στο αίώνιο ανθρώπινο πρόβλημα, ίδού τó έσχατο αγαθό πού άξίζει να αγοραστεί και να πουληθεί: ή Άθανασία. Άπλώς αντικαταστήστε τά φθαρμένα μέρη με καινούργια, και τó μηχάνημα συνεχίζει να λειτουργεί."

...ά καθώς οί τεχνικές τής μεταμόσχευσης τελειοποιούνται, τó πανάρχαιο όνειρο τής ανθρωπότητας ύλοποιείται. Ποιός όμως θά αποφασίσει να διαλέξει ανάμεσα σε ένα έκατομμύριο υποψήφιους για τήν ίδια καρδιά; Δέν υπάρχουν αρκετά μέλη για να προωθηθούν στην αγορά και να καλύψουν τή ζήτηση. Οί διευθυντές μεγάλων εταιριών αλλάζουν μιá καρδιά τó μήνα.

Οί στρατιωτικοί πληρώνουν τούς στρατιώτες τους με παιδάκια, σικώτια άνεφρά, έξολοθρευόντας όλόκληρες περιοχές. Τεράστιες πόλεις-νοσοκομεία γεμίζουν τίς χώρες, με τά κλιματιζόμενα παλάτια τών πλούσιων στο κέντρο & τά δημόσια κτίρια στα περίχωρα.

Οί φτωχοί έξεγείρονται μαζικά. Έπιτίθενται σε κυβερνητικές αποθήκες, όπου φυλάσσονται τά πολύτιμα μέλη. Όσοί μπορούν έχουν σκυλιά & φύλακες για να προστατευθούν από τούς κυνηγούς μελών. Άγριες συμμορίες π πρακτικών γιατρών χειρουργούν ό ένας τόν άλλον μετά τή μάχη, κόβοντας ζεστά-σπαρταριστά μέλη από τούς νεκρούς & τούς έτοιμοθάνατους. Στίς σκοτεινές γωνίες παραμονεύουν λωποδύτες με όσπρες μπλουζες έτοιμοι να όρμήσουν & να νά άρπάξουν με μερικές επιδέξιες κινήσεις τού νυστεριού κανένα παιδάκι.

Στήν ΤΥ έμφανίζεται ένας κύριος πού πούλησε και τó τελευταίο πλευρό τής κόρης του για να αγοράσει καινούργιο στομάχι. Τώρα ζητάει λεφτά για να κάνει δώρο στην κορούλα του, για τά Χριστούγεννα, ένα συνθετικό πλευρό. Κανείς δέν είναι σίγουρος πώς ό χειρουργός του δέν θά κρατήσει τó μόσχευμα για τόν έαυτό του, βάζοντάς σου ένα 2ης ποιότητας μετά τή νάρκωση.

Ή μαύρη αγορά μελών άνθίζει στις μεγάλες

ΑΘΑΝΑΣΙΑ

πόλεις, πού οί δρόμοι τους θυμίζουν σκηνές από πίνακες του Ίερώνυμου Μπός. Πλήθη παραμορφωμένων από έγχειρήσεις χωρίς άναισθητικό, γεμάτοι από βρώμικους επιδέσμους & κακοφορισμένες πληγές, περιφέρονται ψάχνοντας για παραπεταμένα μέλη 3ης διαλογής, σέρνονται σε ούρες έξω από ύπαιθρια νοσοκομεία κρατώντας σφιχτά στην άγκαλιά τους άκατανόμαστα πράγματα μέσα σε γυάλινα βάζα από μαρμελάδα, ξεθαμμένα από τά σκουπίδια πλούσιων νοσοκομείων, έλπίζοντας πώς είναι χρησιμοποιήσιμα μέλη.

Τά μέσα πού έπιτυγχάνεται ή άθανασία στην έπιστημονική φαντασία -κού σύντομα θά είναι έπιστημονικό γεγονός- είναι σίγουρα ΛΑΘΗΑΙΣΜΕΝΑ!

Οί έξελυγμένες τεχνικές μεταμόσχευσης μας οδηγούν να αναρωτηθούμε κατά πόσο τó ίδιο τó έ γ ώ μπορεί να μεταμοσχευθεί από τó ένα σώμα στο άλλο, & έπειτα στην έρώτηση "πού άκριβώς βρίσκεται τó έγώ". "Άς έξετάσουμε τόν κο Χάρτ, έναν τρισεκατομμυριούχο άπερωμένο στην προσωπική του άθανασία. Πού βρίσκεται αυτό πού λέγεται κο Χάρτ; Πού άκριβώς κατοικεί αυτό τó άκαίσιτο, αίμοβόρο, άπληστο κ ρ α γ μ α ; Ή έπιστήμη μας δίνει μιá έπιφυλακτική άπάντηση. Τό "έγώ" παύεται πώς κατοικεί σε μιá συγκεκριμένη περιοχή τού μυαλού στην κορυφή τού κεφαλιού. "Έ λοιπόν", σκέφτεται, "δέν μπορούμε να τó βγάλουμε από κάποιον ύγιή νεαρό, να τó πετάξουμε στα σκουπίδια, όπου & άνήκει, & στη θέση του να χύσουμε τó δ ι κ ο υ Ε*Γ*Α;"

"Έτσι αρχίζει να ψάχνει έναν καλό χειρουργό,

τόν Καλύτερο.

Ό κο Χάρτ είναι ή προσωποποίηση τού συναισθητικού, φιλοκτήμονος πνεύματος τής έπιτυχίας, πού σχημάτισε τόν καπιταλισμό. Ή λογική προέκταση αυτού τού πνεύματος είναι τó έγκλημα. Ή έπιτυχία αυτοδυναμείται. Αυτός πού πέτυχε άξίζει τήν έπιτυχία" είναι ΕΠΙΤΟΣ.

Ή έγχειρίση πέτυχε. Οί γιατροί άκοτραβιούνται διακοιτικά. "Όταν κάποιος ευκνήσει σ' ένα καινούριο σώμα, μπορεί να σπλάσει. Δέν είναι σωστό να υπάρχουν άλλοι κροστά. Ό κο Χάρτ σηκώνεται & κοιτάζει τόν καθρέπτη, κερνώντας τά χέρια του πάνω από τούς μύς όκου κάποτε βρισκόταν τó στομαχάκι του. Τό μόνο πού μένει από τόν δότη είναι ένα γκούρζ αυγό σ' ένα κιάτο. Σκύβει από πάνω του & τó φτύνει με περιφρόνηση.

Οί τελικοί σπασμοί ενός σύμπαντος πού είναι βασισμένο σε ποσοτικούς παράγοντες, όπως λεφτά, πρέζα & χρόνος, πλησιάζουν. Πλησιάζει ό χρόνος πού οποιαδήποτε ποσότητα χρημάτων δέν θ' αγοράζει τίποτα, & ό ίδιος ό χρόνος θά τελειώσει.

"Όλα τά παρασιτικά σχέδια για τήν άθανασία είναι λάθος, όχι μόνο από ήθική άποψη. Τά παράσιτα μετατρέπουν τήν ποιότητα -όπως αίμα, ζωτικότητα, νιάτα, ταλέντο- σε ποσότητα -φαι & χρόνο για τόν έαυτό τους.

Είναι ή μεγαλύτερη προσοία τού πνεύματος, πού μετατρέπει όλα τά ανθρώπινα όνειρα σε σκατά, & αυτό είναι λάθος.

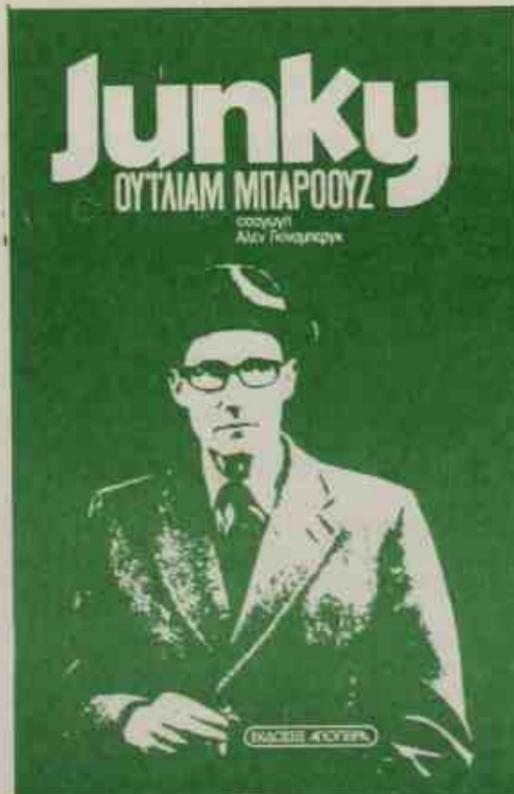
Ή προσωπική άθανασία σ' ένα φυσικό σώμα είναι άδύνατη, επειδή ένα φυσικό σώμα υπάρχει στο χρόνο & ό χρόνος είναι αυτό πού τελειώνει.

"Όλα τά 3-Δ σχέδια άθανασίας είναι τó λιγότερο κακόβουλο, άφου κάνουν τó ύποκείμενο περισσότερο έξαρτημένο από τó χρόνο.

Ή αντίληψη τής προσωπικής άθανασίας στηρίζεται στην ψευδαίσθηση μιáς αναλλοίωτης ουσίας: τó Ε*Γ*Α για πάντα. Άλλά σύμφωνα & με τούς Βουδδιστές, δέν υπάρχει Ε*Γ*Α, όχι αναλλοίωτο.

Άλλωστε, ή ατομικότητα, όπως πιστεύεται, ήταν τó κόλπο τής ζωής (ΖΩΗ=τó δυναμικό πού είναι αντίθετο στην αύξανόμενη έντροπία) για να πετύχει τήν εξέλιξη. Ή ζωή διαχωρίστηκε σε "μονάδες", κάθε μιá με τήν αίσθηση τής "απομόνωσης" από τó υπόλοιπο σύμπαν. Έτσι, κάθε μονάδα έχει τήν δόξα & τήν απομόνωση τού άναρχικού. Ό άνθρωπος τού πλήθους είναι αδύναμος: αυτοί πού έχουν ανάγκη τών άλλων είναι αδύναμοι. Ή απελπισμένη προσπάθεια τού άναρχικού, έχει τήν πιθανότητα τής εξέλιξης. Έξ' άλλου, ό άναρχικός δέν αισθάνεται ανάγκη συμμετοχής στο παιχνίδι τών οργανικών μεταμοσχεύσεων, γιατί όντας ένα ξένο σώμα στο Κορpus τής κοινωνίας, έξαναγκάζεται σε μεταλλάξεις πρós μιá προσωπικότητα περισσότερο έξελυγμένη σε ικανότητα επιβίωσης. Άντίθετα, τά άτομα πού δέν αντιμετωπίζουν πρόκληση ή κατάσταση κρίσης, καταρρέουν στην άπάθεια & τήν βαρεμάρα.

"Όπως & ό θάνατος, έτσι & ή ατομικότητα είναι ένα εργαλείο τής ζωής. Ό σκοπός τής ίδιας τής ζωής είναι να έξασφαλίσει σ υ ν έ χ ε ι α, & αυτό βρίσκεται πίσω από τά ένστικτα, τήν φυλετική μνήμη & τó

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ!

DNA. Αυτοί ΕΙΝΑΙ τρόποι επιβίωσης του σωματικού θανάτου.

Αντίθετα, αυτό που νομίζουμε σαν ΕΓΩ είναι μία άμυντική αντίδραση, όπως τα συμπτώματα μιας άρρώστειας είναι ή αντίδραση του σώματος σ' έναν εισβολέα οργανισμό.

Τό αγαπητό μας ΕΓΩ δεν έχει περισσότερη συνέχεια από έναν πυρετό.

Δεν υπάρχει ΕΓΩ, παρά μία μεταβαλλόμενη διαδικασία.

Δεν είμαστε οί ίδιοι που είμασταν παλιότερα.

Πάρτε 50 φωτογραφίες ενός ανθρώπου μέσα σε λίγες ώρες. Μερικές θα είναι τόσο διαφορετικές, που τό πρόσωπο θα είναι αγνώριστο, ενώ μερικές θα μοιάζουν με κάποιον άλλο.

Η ψευδαίσθηση της ξεχωριστής ταυτότητας περιορίζει τήν αντίληψή μας & μας όριζει στόν χρόνο. Ένα βήμα πρós τήν πραγματοποιήσιμη άθανασία είναι ή κατάριψη του ξεχωριστού, προσωπικού & άρα θνητού Ε*Γ*Ω.

Ήδη όμως ζούμε μέσα σε άλλους ανθρώπους, & άλλοι άνθρωποι ζούν μέσα μας.

Σύμφωνα με τόν Ρ. Λάινγκ, υπάρχει ή εικόνα που έχει ό Α για τόν έαυτό του, ή εικόνα που έχει ό Β για τόν Α, ή εικόνα που πιστεύει ό Α πώς έχει ό Β για τόν, & πάει λέγοντας. Ποιός είναι ό Α; Υπάρχουν όλες οί διαφορετικές προσωπικότητες του Α; Μερικές μάλιστα υπάρχουν ΕΞΩ από αυτόν, στό κεφάλια τών άλλων.

Αυτό δημιουργεί πολλά προβλήματα όμως, κυρίως νομικά. Έτσι, ό Α είναι, θέλοντας & μή, ό, τι γράφει ό φάκελός του στό γραμείο της Ασφάλειας ή οί μαγνητικές ταινίες στις μνήμες του κεντρικού κομπιούτερ.

Τά παρόμοια κρατούν τούς ανθρώπους στό χρόνο, όπως οί γελαδωρήδες τό κοπάδι σ' ένα κλειστό λειβάδι. "Τί καλά που δεν πετάνε οί αγελάδες", λένε μ' ένα χαμόγελο.

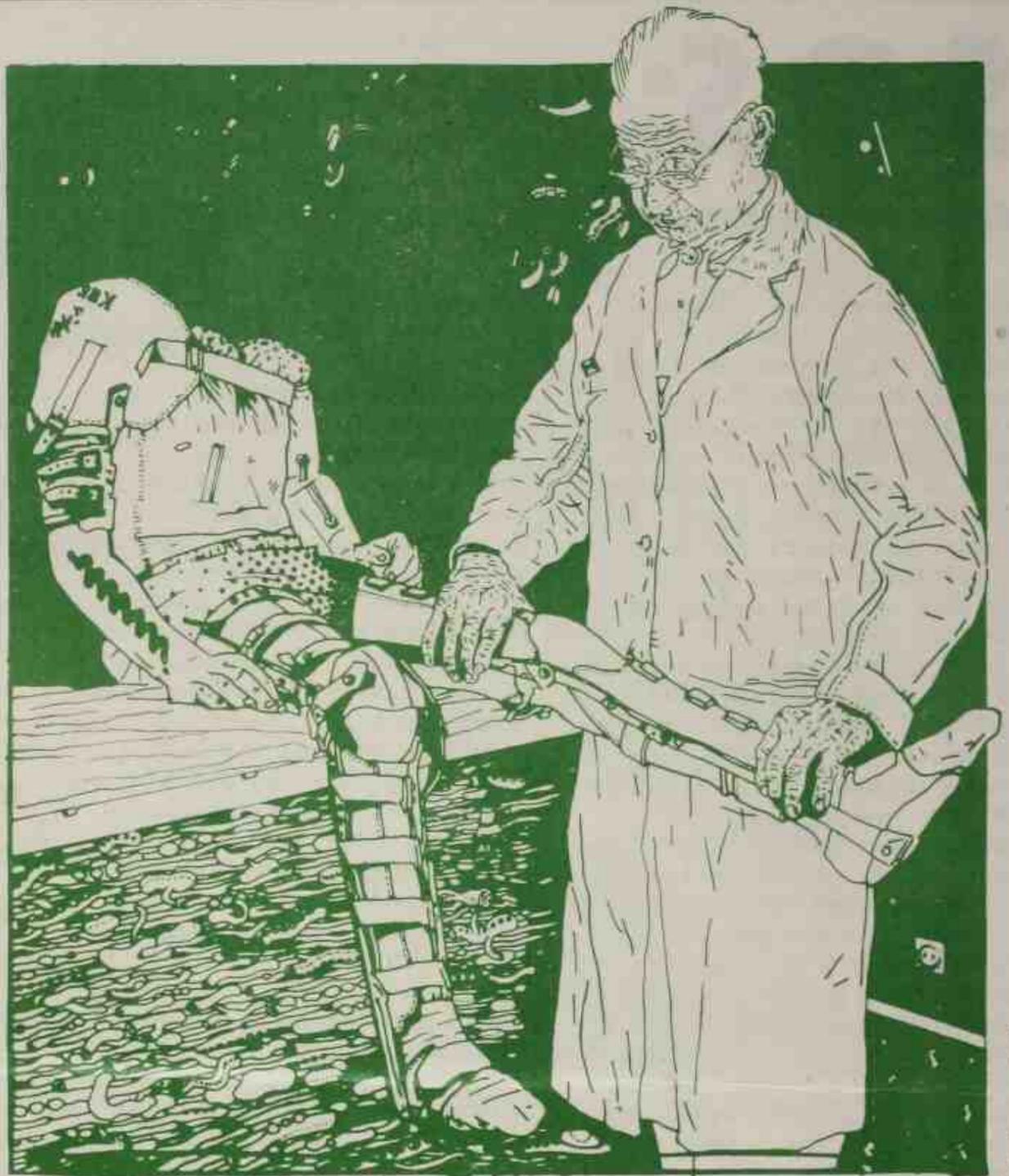
Γι' αυτό & φρικιάζουν στή σκέψη τών ανθρώπινων κλώνων. "Η σκέψη του μή-έαυτού είναι τρομακτική", λένε. Τρομακτική για ποιόν;

Οί κλώνοι είναι ή ύ λ ο π ο ί η σ η της πολλαπλής προσωπικότητας. Πάρα πολλοί δεν τό έχουν καταλάβει και περιφέρονται κουβαλώντας τό υπερτροφικό ΕΓΩ τους κυττάζοντας καχύποπτα πίσω από χοντρά γυαλιά μάς και γλυστρίζει κανείς στό μυαλό τους και κλέβει τίς πολύτιμες σκέψεις τους.

Οί κλώνοι δεν είναι τό άμύκ του έγώ αλλά τό τέλος του.

Γιά πρώτη φορά ό άνθρωπος θα μπορεί να ξεχωρίσει τόν έαυτό του από τό σώμα του, χωρίς να ταυτίζεται μ' αυτό.

Έτσι μάλιστα με τούς κλώνους να προχωρήσει και ή έρευνα πάνω στην τηλεπάθεια. Έχουμε ξανασει πώς ένα από τά βασικότερα αίτήματα, άναγκαία για τήν άπελευθέρωση

Σχέδιο του Λύμπερ

του άτόμου, είναι ή κατάληψη τών μέσων επικοινωνίας.

Και ή γενικευμένη τηλεπάθεια, τί άλλο είναι, παρά άμεση & μη ελεγχόμενη επικοινωνία;

Οί συνέπειες ενός τέτοιου έπιτεύγματος θα είναι άνυπολόγιστες και σίγουρα άπελευθερωτικές. Οί δυνατότητες που προκύπτουν είναι άπεριόριστες. Και άθανασία σε αστό δρόμο, σαν ύποπροϊόν της λειτουργικότητας. Γιατί ή λειτουργικότητα & ή διατήρηση στό χρόνο βρίσκονται στην πλαστικότητα & προ-

αρμοστικότητα, τήν ικανότητα για άλλαγή & μεταλλάξεις.

Θά ύπάρξουν νέοι φόβοι & νέες εύχαριστήσεις, νέες άνάνκες, καθώς οί άνθρωποι θα κάνουν ένα βήμα στό άγνωστο, ένα βήμα που δεν ξανάκανε ανθρώπινο όν.

"ΕΙΜΑΣΤΑΝ ΟΙ ΠΡΟΤΟΙ ΠΟΥ ΤΟΛΜΗΣΑΜΕ"

Δημήτρης Άρβανίτης

ΠΗΓΗ: Ένα άρθρο του Γουίλλιαμ Μπάροουζ, "IMMORTALITY" 1981. -

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

Έχω άκούσει ότι τό "αντιουλληπτικό χάπι" αύξάνει, στις γυναίκες τήν επιθετικότητα. Τελευταία όμως παρατηρείται μία επιθετικότητα στους δημοφύλους, πολλές φορές άδικολόγητη και άδικη. Από ότι άκουσα -ύπάρχει και μία διαμαρτυρία δημοσιευμένη- τόν Ήλία Πετρόπουλο, που κατοικεί στό Παρίσι, τόν "χτύπησαν" μερικά έξτρεμιστικά έλληνικά (;) στοιχεία. Φαίνεται ότι τό έργο του, για τήν ταξινόμηση, για τήν άναφορά του, για τό "μπουδέλλα", τήν έλληνική δικαιοσύνη-μέσω του βιβλίου του ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΚΛΕΦΤΗ, και... για τόν Τουρκικό Καφέ, που πρόσφατα έγινε... έλληνικός, έχει έρεθίσει μερικούς, που προέρχονται από τήν "σκληρή" δεξιά πατριδοκάπηλους, και μερικούς δημοφύλους. Φυσικά άπ' τούς τελευταίους άκουγες συνέχεια θύλα κουτσουμπολιά και διαμαρτυρίες για τό μελέτημά του "Καλλισόντα" που για μένα, έχτος από τήν γλωσσολογική άξία είχε και πολύ χιούμορ. όμως δεν φαντάστηκα ποτέ ότι θα ύπρχε τέτοιο μίσος, που κορυφώθηκε, σ' ένα άρθρο, στό περιοδικό "Λέξεις" (δηλαδή τή νέα "Νέα Έστία"), τεύχος 6 σελ. 484-486, όπου αντί κριτικής, ό γνωστός θεσσαλονικόκλητος (που κατοικεί όμως στην Άθήνα) ποιητής και συγγραφέας Γεώργιος Ίωάννου, γράφει και δημοσιεύει μία "ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ" που για έναν δημοφύλο-όπως ό Ίωάννου- είναι ά-πα-ρά-δε-κτη. Πρώτ' άπ' όλα τόν "καρφώνει" ως φυγόποινο, άρνούμενος έμμέσως τήν πράξη της άυτοεξορίας του. Τού λέει -αντί μιας σοβαρότερης κριτικής άνάλυσης του έργου του Πετρόπουλου, που περιμένω- ότι... καθάησε τό καλάμι, ξεχνώντας πως ποιός άπ' τούς δύο έχει... καθάησει η ο λ λ ά (παρα πολλά) καλάμια και καλαμάκια. Και τό γράφει αυτό και του επιτίθεται σε μία έποχή που ό άλλος -ό Πετρόπουλος- έχει τραμπουκηθεί από "άγνώστους" στό Παρίσι... έ ρ ε χ ά σ... Μήπως λοιπόν ό Κορ/Κα

Γ. Ίωάννου, έχει πάθει καμιά έγκεφαλική θλάση, εκτός της σωματικής του παραμόρφωσης, λόγω της θέσης του (που ήταν-είναι;) στόν "Οργανισμό Έκδόσεως Σχολικών Βιβλίων; Δεν ξέρω τί να ύποθέσω... Πολλές τριτικές άδελφές. Έχουν περάσει τό δαίμα της δημοφύλης εθρόππει, και ταυτίζονται με τούς τραμπούκους, κι άλλες ύποστηρίζουν πράξεις τραμπούκων, με τά δημοσιεύματά τους... ΠΡΟΣΟΧΗ! Ζητώ σεξουαλική άπελευθέρωση, και κατάργηση τών ρόλων. "Αν ήμεις αύτο ξεπνήσει όλα τά κοπλεξικά και καταπιεσμένα ένστικτα θλιβερών καταπιεστικών παιδικών και νεανικών χρόνων, όπως τά πέρασε στη θεσσαλονίκη, άνάμεσα σε "σφιχτοκούραδους μικροαστούς" όπως τούς λέει ό Ίδιος ό Ίωάννου, τό τ ε καλύτερα είναι να γυρίσουμε σ' αυτό που τό κατεστημένο άνομάζει "φυσιολογικό" και να κάηουμε όλα τά δημοφύλα κείμενα, αρχίζοντας από αυτόν τών συγγραφέων που βρίσκονται στην Έλλάδα, δηλαδή άπ' τόν Ίωάννου, Ταχτοή και λοιπών, καταλήγοντας στους άυτοεξοριστούς, που στό κάτω της γραφής, τό δήλωσαν κάποτε: "ό συγγραφέας δεν είναι δημοφύλος". Και μην ξεχνάει ό κ. Γεώργιος Ίωάννου ότι κι' έ γ ώ είμαι Σαλονικός, γεννήθηκα στό Ρωσικό Νοσοκομείο στό Χίος, και με ξεγέννησε στις 23 του Άπρίλη του 1928, ό τότε πρόσφυγας, άπ' τή Ρωσία γιατρός Πασσαλίδης (αργότερα Πρόεδρος της Ε.Δ.Α. Σπούδασα στ Σαλονίκη, όπου και πήγα στρατιώτης εκεί, ύπηρετώντας δίπλα, στό πάρκο, τό 1950-51, έ κ ε ι όπου ψωνιζόντουσαν όλοι οί δημοφύλοι, έ-λιπαρώντας για πέπα, όπως άνοσέρει σωστά στό ΕΠΟΧΗ ΙΣΧΥΟΝ ΑΓΕΛΑΔΩΝ ό ποιητής Ντίνος Χριστιανόπουλος έχοντας τόν περίφημο στίχο του: "Γινηώμε άνοιχτό ήμερόλογο στό χέρια άλλων"... Αύτά!:

Λεωνίδας Χρηστάκης

S.O.S: χανομαστε σαν φυλη

Εμποδια στην αναζητηση μουσικης ταυτοτητας

του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Ευκολα, ανησυχητικά ευκολα, έφησυχάζομαστε διαβάζοντας δηλώσεις της υγείας της κατεστημένης κουλτούρας ή παρακολουθώντας τις κορεζες τους. Είμαστε σε μία μουσική περίοδο που τα ειδωλα έχουν εξαφανιστεί, οι μουσικές κορεζες έχουν γίνει τεθλασμένες γραμμές και οι όποιουδήποτε leaders έχουν πελαγώσει σε βαθμό που να μη ξέρουν τί κάνουν.

Η κατάσταση πραγματικά έχει κλάκα, αλλά αυτή ή κλάκα από ένα σημείο και μετά δεν ικανοποιεί, αλλά αντιθέτως συμπιέζει την μουσική λύμπυτο του καθενός. Ψάχνοντας για μία αναγκαία μουσικοεκφραστική ταυτότητα τρώμε στη μάκα τό κάθε ξερατό του θοδωράκη, του Χατζηδάκη, του Μικρούτσικου ή τις άθλιότητες ενός Πάρλου, ενός Μαρκόπουλου, ενός Χατζηνάσιου. Ευτυχώς αυτά τα ονόματα-καταστάσεις έχουν απομυθοποιηθεί από μία σημαντική μερίδα κοινού, που όμως για διάφορους λόγους δεν μπορεί να απομυθοποιησει την άμεσως επόμενη φάση. Δηλαδή έχει ακόμα τά μάτια του στραμμένα στον (ανοργασμιακό ξεκούτη) Διονύση Σαββόπουλο, στον (φολκλορικό ξεφυλισμένο) Μανώλη Ρασούλη ή σε κούφια happenings του στυλ: "Αχ Μαρία", Μουσικού Άγώνες" κ.λ.κ. Είναι επειδή τους βλέπουν σαν μοναδικό αποκούμπι μέσα στο στεγρο μουσικό κελάγωμα του τόκου, του χώρου και του χρόνου. Τώρα που κανένας δεν τολμάει πιά να κατηγορήσει τό ρόκ, τώρα που οι περισσότεροι αποφάσισαν να κυτάξουν μέσα τους για να βρούν την μουσικοεκφραστική τους ταυτότητα, αξίζει ν' αναφερθούμε σ' ένα ανερχόμενο ρεύμα με μία σπάνια αυθεντικότητα, που σε λίγο θα τό παραλάβουν οι πιο έξυπνοι και θα τό διατυμπανίσουν σαν αποκάλυψη και φυσικά θα δρέψουν χειροκροτήματα και ύμνολογίες.

Η κατάσταση, φυσικά, γεννιέται μόνη της, έχοντας για leaders τους εκπροσώπους μιας νέας γενιάς, αλλά ή βιτρίνα πάντα είναι οι επαγγελματίες κακελωτές, είτε αυτού είναι όρατοι, (π.χ. Σαββόπουλος), είτε άορατοι, (π.χ. Φαληρέας). Προς τό παρόν δεν έχει γι' αυτούς

σημασία αν διοργανώνουν μουσικούς "άγώνες" από ζελατίνα, ούτε αν συνάκτουν σχέσεις με τους βρυκολακισμένους εκπροσώπους της κερωτισμένης δεξιάς. Δεν έχει σημασία που σε επέκεδο κλίμας διοργανώνουν αντιφέστιβαλ (της μάνας σας τό μουνί, καλιοαρχίδα) δεχόμενοι συμμετοχές μ ό ν ο από κόλακες και γλυφτες. Δεν έχει σημασία που απορρίπτονται όποιους δεν συμμετέχουν με τραγούδια που να διακωνίζουν ένα αναχρονιστικό ύφος που αυτού κάποτε λάνσαραν. Δεν έχει σημασία που διάλεξαν ακόμα και τό κοινό που θα παρακολουθήσει τό πατροναρισμένο αντι-φέστιβάλ τους.

Και χειροκροτήθηκε εκεί ο κάθε λελές που με μία κισάραβγήκε για να μας αποδείξει ότι είναι ο νέος Σαββόπουλος, ή ο Έλλην Neil Young. Και βραβεύτηκαν αυτού που σαν κιστού κωλο-γλυφτες δήλωσαν υπακοή στις μουσικές παραδόσεις της κατεστημένης μουσικής κουλτούρας, που σύν τους άλλους αποτελούσαν και την κριτική έκτροπή. Και δεχτήκαμε άδιαμαρτύρητα τον κάθε έγγυημένο κωλοπαρά ή τον κάθε, κολλά υποσχόμενο, κούστη. Και μετά, όλοι, φάγανε ένα χοντρό κωλοδάκτυλο όταν τ' άφεντικά βγήκαν και δήλωσαν ότι "άκουσάζε ή Έλληνική μουσική ταυτότητα" και ότι "τά πρώτα μηνύματα δεν είχαν αίσιοδοξία". Και πήραν τ' αρχίδα μου όσοι όλοι δεν πίστευαν ότι ο κάθε Χατζηδάκης ή ο κάθε Σαββόπουλος είναι γάτες' γάτες που δεν αφήνουν κανέναν να τους φάει τό φαί. Και άγονται και φέρονται, ανησυχοῦντες για την κορεία της Έλληνικής μουσικής και δηλώνοντας έμμεσα, ότι δεν υπάρχουν ιδιοφυίες σαν κι αυτούς. Και σνομπάρουν τό κάθε "κωλο-καϊδάρaki" αφού πρώτα του άρκάξουν ότι έχει και δεν έχει. Και σαν ήεροφάντες διακηρύσσουν τις υποχρεώσεις της νέας γενιάς και τους προτρέπουν να είναι καλού χριστιανού και αποδοτικού ψηφοφόρου... (δηλώσεις Σαββόπουλου σε ΝΕΑ και ΕΓΝΑΤΙΑ). Και έχουν επαναστατική αλλά και διανοουμενίστικα λαϊκή φρασεολογία. Και σε λίγο, σαν τά φύδια θ' αλλάξουν δέρμα... Και σαν ή λεοκάδαλη καιρο-

φυλακτοῦν...

Πιο καλιά υπήρχε ή στροφή προς τό ρευκέτικο. Ήταν ο Χατζηδάκης που την ξεκίνησε και ήταν ο Σαββόπουλος που την έχωσε μέσα στο ρόκ. Μετά ήταν ο Πουλικάκος που την έφαξε, που τραγούδησε "πές μου μωρή τρελλή τί σοῦχω κάνει", που ανακάλυψε τό διαμάντι που ονομάζεται "υπάρχω". Ήταν ο "μπαμπάς" Τάσος Φαληρέας που τό γούσταρε, τό στόλισε και τό έβγαλε στο κλαρί. Μόνο που όλοι αυτού αναζήτησαν την λύση στο ρευκέτικο, μία μουσική που δεν την έχουν βιωμένη παρά μόνο έγκυκλοπαιδικά αποστηθισμένη. Και είναι φευτες όλοι αυτού που λένε ότι την έβρισκαν και ανατράφηκαν με Βαμβακάση, Μπαγιαντέρα ή Μουφλουζέλη, γιατί τά ακούσματα τους ήσαν διαφορετικά και μέχρι πριν λίγο ντρέπονταν γι' αυτά.

Και ξαφνικά απ' τό μηδέν οι Μουσικές Ταξιαρχίες, ο Ρούλης και πολύ κισανά και άλλοι. Αυτού που δεν ντρέπονται να πουν ότι μεγαλώσανε με σκυλάδικα και αυτό ακριβώς τό βίωμά τους τό έπεξεργάστηκαν και τό διαμόρφωσαν σε μουσική ταυτότητα. Αυτού που έγραψαν στ' αρχίδα τους την επιβαλλόμενη μουσική παράδοση, τους κουλτουριάρικους στίχους και τά στεγανά των μουσικών φορμών. Που, άμέσως βρήκαν απήχηση και άμέσως πολεμήθηκαν. Που γρήγορα-γρήγορα ο Τάσος Φαληρέας πήγε να τους κακελώσει και που τό κατάφερε εν μέρει, αφού οι φατμέ τον δέχτηκαν σαν πατρώνο-μάνατζερ κιστεύοντας, μάλλον, σε μία καριέρα σαν κι αυτή του Σαββόπουλου.

Έκτός αυτού όμως, ή από κεί κλίμα (Κολοπακι City) ανακάλυψε και την κουλτούρα των σκυλάδικων, που επαναλαμβάνω ότι την έβγαλαν στον άφρο οι Μουσικές Ταξιαρχίες, οι φατμέ κ.λ.κ., και άμέσως την αποδέχτηκε σαν δικό της εύρημα. Δια μέσου Φαληρέα μεταφέρθηκε στον έκδοτη Γιώργο Κυριαζίδη, ένα τελείως αποκροσανατολισμένο και πελαγωμένο άτομο, που κι αυτός γρήγορα-γρήγορα την κέρασε μέσα στο περιοδικό του, την "Μουσική" κάνοντας άνοιγμα προς την πραγματική μας κουλτούρα. Φυσικά, ο Κυριαζίδης δεν μπορεί ν' απο-

Οι θασυέ, τήν άρα τής "δουλειάς".

βάλει τ'ς Κυτίκες καταβολές του και στό ίδιο τεύχος πού κάνει αφιέρωμα στόν σκύλο Τάκη Μουσαφίρη, αφιερώνει τό έξώφυλλό του κι ένα μεγάλο κομμάτι στόν Μίκη Θεοδωράκη, όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά για νά βοηθήσει τήν προεκλογική του έκστρατεία (τό τεύχος κυκλοφόρησε 10 μέρες πριν τ'ς εκλογές). Από τήν άλλη μεριά συμποτάρει τελείως τ'ς Μουσικές Ταξιαρχίες, τ'ς παραμονές τής δίκης τους στόν Λάρισα, έπειδή οί Ταξιαρχίες κλάσανε τόν φαληρέα και τόν Κυριαζίδη (εύτυχως πού γρήγορα καταλάβανε τί χτικιό είναι αυτή ή κλίκα). Τό άστείο είναι ότι οί Ταξιαρχίες άνοιξαν τά μάτια και στόν φαληρέα και στόν Κυριαζίδη (και στους υπόλοιπους κηφήνες) πού στόν άρχή είχαν ένθουσιαστεί και τούς είχαν ύκοσχεθεί λαγούς μέ πετραχείλια. Σήμερα ό φαληρέας χρωστάει όρισμένα φράγκα στόν Τζιμάκο και ό Κυριαζίδης μετουσιώνει σε... άρθρα τ'ς σκέψεις και τήν ιδεολογία του γκρούπ... Νά δευτε λοιπόν πού όλοι αυτού σε λίγο θά διατυμπανίζουν τήν σκυλάδικη κουλτούρα τους, έστω κι αν έχουν πρόσφατο τό άνοιγμά τους πρós τό ρευπέτικο και τό λαϊκό τραγούδι (προσοχή όμως όχι πρós τό σκυλάδικο) μέ πατρονάρισμα και αναφορές σε δημιουργούς σαν τόν Μανώλη Ρασούλη, τήν

Ρίτα Γακελλαρίου, και τόν Χριστοδουλόπουλο, και πού αν δεν υπήρχαν οί Φατμέ και οί Μουσικές Ταξιαρχίες, θά τούς άγνοούσαν τελείως και θά τούς σόμπαρην. Μήν άπορήσετε λοιπόν αν σε λίγο δευτε τόν Σαβδόπουλο νά έπισημαίνει ότι ή αυθεντική σύγχρονη μουσική μας κουλτούρα πρέπει ν' αναζητηθεί στα σκυλάδικα, ουτε αν κάνει ανάλογα άνοιγμα Γιατί μήν ξεχνάτε ότι ό Σαβδόπουλος, αν και ζόμπι, είναι γάτα και κάτι τέτοια περιμένει νά σκάσουν δόκλα του για νά τά καπελώσει, νά τά έπεξεργαστεί και νά τά παρουσιάσει μέ τά γνωστά (έμμεσα) ταρα τα τζούμ. Ταρα τα τζούμ και νά δρέφει τήν έπιζητούμενη δόξα και τό χρήμα. "As μή κοροΰδευόμαστε λοιπόν πιά τόν ρόλο πού μέχρι σήμερα έπαιζε ό Χατζηδάκης και ό Θεοδοάκης τόν κήρε ό Διονύσης Σαβδόπουλος και πιθανά και ό Μικρούτσικος. "As μή ξεχνάμε ακόμα ότι βασικός όρος στόν ρόλο αυτό είναι ή διαιώνιση του μουσικού μονοκόλλου πού έχει διανεμηθεί στους λύγους "έκλεχτούς" πού άπαραίτητα πρέπει νά είναι και άπολυταρχικοί τσαρλατάνοι μέ μωστραρισμένη βιτρίνα. Νά γιατί στεναχωριέμαι πού βλέπω ότι τόσα παιδιά τήν φάχνουν και συναντιώνται στόν Rory Gallagher ή στους Steppenwolf και στους City πού, ρέ γαμώτο, δεν είναι

τέτοια μπροστά σ' αυτά πού σκαρώνουν πίσω απ' τ'ς πλάτες μας, οί αυτοδιορισμένοι Leaders τής ελληνικής μουσικής κουλτούρας πού στην πιο σύγχρονη μορφή της είναι περισσότερο από κάθε άλλη φορά, άφομοιωμένα μέ τά ρεύματα τής ρόκ μουσικής. "Υπάρχουν ιδανικές φόρμες για ένα ελληνικό (σκυλο)ρόκ μέ τό όποιο μπορούμε νά βγάλουμε τόν νταλκά μας, νά έπικοινωνήσουμε, νά επαναστατούμε, νά έρωτοτροπούμε, νά διασκεδάσουμε. Πρώτα όμως νά χέσουμε τόν κάθε Κολωνακιώτη κηφήνα, τόν κάθε "Εξερχιώτη μηδενιστή, τόν κάθε μουσικό διαγωνισμό, τόν κάθε άνοργασμιακό κουλτουριάρη, τόν κάθε ξενόφερτο στάρ, τόν κάθε κομπλεξικό κριτικό, τόν κάθε κλειδοκράτορα. Είναι αυτό πού λένε οί Μουσικές Ταξιαρχίες: "Ακοφεύγετε συστηματικά τά χάρμκουργκερς, τά τσίσμπουργκερς κι 'όλ' αυτά τά κακόχηχα. Σουβλάκι, και κάλι σουβλάκι. Μήν άκούτε του λένε ότι ό γυρος είναι άκατάλληλος. "An προσέξατε τά κοριτσάκια πού τρώνε χάρμκουργκερς, τσίσμπουργκερς και όλα αυτά τά ξενόφερτα, έχουν χάσει τήν κλασσική Έλληνική περιφέρεια. S.O.S.: Χανόμαστε σαν φυλή." ΜΑΚΗΣ ΜΗΛΑΤΟΣ

29/9/1981 - ΕΚΛΕΙΣΑ ΠΙΑ ΤΟΥΣ 2 ΜΗΝΕΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Φ. Κυρίτης

Γ. Σκανδάλης

Κ. Μοίρας

Μετά 3,5 χρόνια άργης, καθημερινής εξόντωσης και βασανιστηρίων μέσα στις φυλακές κι ενώ δεν υπάρχει πιά περιθώριο ούτε για επιβίωσή μου στη φυλακή, όταν η ολοκλήρωση της εξόντωσης μου φτάνει στο τέλος της, αναγκάστηκα ναβάλω όσες δυνάμεις μου είχαν απομείνει, τή ζωή μου, φραγμό σ' αυτή τήν ολοκλήρωση του εγκλήματος και να διεκδικήσω τό δικαίωμα στη ζωή. Και για άλλη μιά φορά οι σύντροφοι Φίλιππας Κυρίτης, Γιάννης Σκανδάλης και Κυριάκος Μοίρας άρνηθήκανε τήν εξόντωση και διεκδικήσανε μαζί μου τήν αποφυλάκισή μου, μ' άπεργία πείνας και κίνδυνο τής ζωής τους, 29/9/1981. Ήδη έχω κλείσει 2 μήνες από τήν αποφυλάκισή μου. Μετά από άπεργία πείνας 50 ήμερών και πού στη διάρκειά της ή ζωή μου παίχτηκε κορώνα-γράμματα, μετά από άπεργία πείνας 50 ήμερών των συντρόφων, κατορθώθηκε ή αποφυλάκισή μου, πού είταν πιά ζήτημα ζωής και θανάτου.

Αυτή τή στιγμή, οι σύντροφοι, μέ έντονα προβλήματα υγείας, εξακολουθούν να βρίσκονται στο νοσοκομείο κρατουμένων και να έχουν και τήν ειδική κακομεταχείριση πού επιβάλλεται σε φυλακισμένους επαναστάτες. Ο θόρυβος τής άπεργίας έχει πιά τελειώσει. Ο θόρυβος του άν θα ζήσω ή θα πεθάνω κατασιγάστηκε. Τίποτα όμως δεν τελειώνει και δεν έχει ξεχαστεί, όσο τό κράτος συνεχίζει να εφαρμόζει τέτια σχέδια εξόντωσης. Οι σύντροφοι εξακολουθούν να σπίζουν στις φυλακές και στα νοσοκομεία.

Στις φυλακές Βόλου, στις φυλακές του Κορυδαλλού, στο νοσοκομείο κρατουμένων και όπου άλλου, οι Ταπαύτης Γ., Σπυρόπουλος Π., Καραμπάτης, Συμεωνίδης, Μπάρος, Καλαποδόπουλος.

Κι οι Φίλιππας Κυρίτης, Γιάννης Σκανδάλης, και Κυριάκος Μοίρας μέ θαρρείς καταδίκες, βάζουν πάντα τις ζωές τους φράχτη στην έ-

ξόντωση πού τους έχει κανονίσει τό κράτος. Μεσαιωνικά βασανιστήρια, ξυλοδαρμοί, άπαγορεύσεις, τόσα και τόσα πού έχουν καταγγελθεί επανειλημμένως, είναι ή κάθε ώρα, ή κάθε μέρα πού βγάζουν στις φυλακές.

Κι ενώ όλοι ξέρουν πιά πώς είναι «άποδιοπομπαίοι τράγοι» πολιτικών σκοπιμοτήτων και σκευωριών. Όλοι ξέρουν πώς έτσι τους πληρώθηκε ή άρνησή τους να ύποταχτούν και να γίνουν συνένοχοι στα εγκλήματα αυτής τής κοινωνίας.

Η «προεκλογική περίοδος θάινει καλώς» μέ περιοδείες, λόγους και... και... κλείνοντας τά μάτια μπροστά στο έγκλημα πού διαπράττεται. Κανείς δεν μπορεί να μου έγγυηθεί τίποτα, είμαι σίγουρη, ή άντοχή έχει όρια και οι σύντροφοι άργοπεθαίνουν.

Αν τώρα εξακολουθούν όλοι κι ο κάθε «έλεύθερα σκεπτόμενος» να κάνει τά στραβά μάτια, στην επερχόμενη ολοκληρωτική εξόντωση τους θα είναι υπεύθυνος δολοφονίας. Πρέπει επιτέλους να κλείσει μιά και καλή ο φάκελλος τής εξόντωσης τους, πρέπει επιτέλους να απαιτηθεί και να απαιτηθεί άμεσα, τώρα ή άπελευθέρωσή τους.

Όποιος εξακολουθεί να μή δίνει σημασία σε αυτή τή χυδαία δολοφονία, έχει πνίξει τόν άνθρωπο πού είχε μέσα του και τό αίμα αυτών πού επιμένουν και παλεύουν να παραμείνουν άνθρωποι θα γίνει ο εφιάλτης του.

Γιά μιά κοινωνία πού δεν θα είναι φυλακή, για μιά κοινωνία έλευθερίας, δημιουργίας κι άπόλαυσης τής ζωής.

— ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ!

Αθήνα
29/9/1981

Σοφία Κυρίτη

να εω νίδα
δημοσιωνει στο ιδεοδρομιο

Παρουσιάζουμε σε δύο σκέλη, κάτω πολύ σπουδαίο κι ενδιαφέρον για την Ελλάδα και για το κινηματογραφικό κράμα. Πρόκειται για μία ημερολογιακή άπολογία του Γκρέγκορ Μαρκόπουλος, ενός σπαιδύρου ελληνικά θεωρητικού αλλά και δημιουργού μιας σπάνιας τεχνικής και αισθητικής του παγκόσμιου κινηματογράφου, όπως θα δείτε στις παρακάτω δημοσιεύσεις. Ο Γκρέγκορ Μαρκόπουλος, που τό θεώρημά του κάτω στην εφαρμογή της χρονοσκοπικής μεταγραφής μιας διαλεκτικής, πάνω σε ταινίες που τό πεινάριό τους ολόκληρο, ή τμήματα αυτού, σηκώνουν την τεχνικο-άκουστικο-όπτική παράβαση, είναι γνωστός παγκοσμίως και τό υποδειγματικό του πύλο "TWICE A MAN", σε σπουδή μεταγραφής από τον Τόμας Σόμον, διδάσκεται σε πάρα πολλές σχολές και κινηματογραφικές έθνικές ακαδημίες στον κόσμο, όπου ή μοναδική πρωτότυπη κοζιτε κόκλια, βρίσκεται στο Φιλμικό Ίνστιτούτο της Στοκχόλμης, στη Σουηδία. Ο Μαρκόπουλος, που κάποιες ή σήμερα στο Τολέδο του Όχάϊο, των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, είχε έρθει στην Ελλάδα, στις 26 Δεκέμβρη του 1954 (γεννητά τέσσαρα), με την πρόθεση να γυρίσει τή Νουβέλλα "ΓΑΛΗΝΗ" του Ηλία Βενέζη. Πολλοί ήταν αυτοί που τον απέτρεψαν να κάνει αυτό τό έργο. Έκενος όμως επέμνε. Μετά από 16 μήνες παραμονής κι αγώνα, κι αγωνίας, στη Ελλάδα σηκώθηκε κι έφυγε. Φεύγοντας, συναντηθήκαμε και με έμπιστο τέθηκε τό ημερολόγιό του, όπου αναφέρονται καταστάσεις, σκέψεις, ζυταίγκες, δυσκολίες, στοχασμοί, σχετικοί με την δουλειά του, στο να θέλει να πιστέψει ότι θα τον άφηναν οι "ντόπιοι" κόνιακες να παραματοποιήσουν ο ύ τ ο ς ένας ε ε ν ο ς μια τόσο "έμορφη" ταινία όπως ή ΓΑΛΗΝΗ του Βενέζη. Στο Ίδεοδρόμιο υπάρχει ή έντύπωση ότι, τέκοτα δεν άλλαξε σ' αυτό τό 25 χρόνια, από κλειστά αντί-μετάθεση των ελληνικών ήμιουργών κινηματογράφου, μεταξύ τους, και καμιά κοσμός δεν έγινε εσωτερική κοινότητα της κουλτούρας αυτής. Πολλά, όμως, απ' τό δύνατα, στους νέους και νεότερους θα εανούν γυριστά κι άγνωστα, όπως αυτό έκυβεβαιώνει την αντίληψή μας ότι άγνωστοι κι άσημαντοι παράγοντες μιας έποχιακής άφανσης τροχιάς έμπούζουν με ψυχολογικογραφειοκρατικό τρόπο την ανάπτυξη του έκκοιτισμού στη χώρα μας. Πρόκει να σημειωθεί ότι ο Γκρέγκορ Μαρκόπουλος, που είναι σήμερα 53 έτων, δεν έχει σπουδαίες έκασές με Έλληνες και προτιμά ν' άσπαστεί με την θεωρία του κινηματογράφου που τόσα έξ άλλου έχει προσφέρει, με την σπουδαία τεχνική διαλεκτική ανακάλυψη μεταχείρησης των κλάμων. Μέσα απ' τις γραμμές του ημερολογίου του θα βρεíte πολλά στοιχεία για την δραστηριότητά του και τις σκέψεις του.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

Ο Γκρέγκορ Μαρκόπουλος (δεξιά με τή γυαλιά) γυρίζει κλάνα απ' τή "ΨΥΧΗ", ένα από τό ψυχοασθητικά έργα του που προβλήθηκαν στην κινηματογραφική λέσχη στο ΑΣΤΥ στις 13 Φλεβάρη του 1955.

ένα αποκαλυπτικό εποχιακό ημερολόγιο ενός διασημου ελληνα σκηνοθετη

να πως σφραγιστηκε απ' τους κινηματογραφικούς κυκλους της δεκαετίας του '50 ο Γκρεγκορ Μαρκοπουλος

Τολέδο, Όχάϊο.
 Οκτώβρης 19, 1954.
 Στο σπίτι της κυρίας Γουάιντ Μ. Canada έγινε συζητηση για την τέχνη της Πομπήας από τον Δοκτωρα Όττο Μπράντετ του πανεπιστημίου της Ίνδιάννα. Στη δισκοθήκη του Μουσείου Τέχνης ανακάλυψα τον "Guerre-Leider" του Σένιπεργκ. Γοητευτήμα.
 Κάνω μήπως ένα σοβαρό λάθος πηγαίνοντας στην Ελλάδα;
 Οκτώβρης 24, '54.
 Στις 1.30 μ.μ. στο ξενοδοχείο Park Lane προβλήθηκε τό PSYCHE.
 Πως μπορεί ένας άνθρωπος να κατανικήσει τό φόβο; Ός τότε πρέπει να διατάζει;
 Οκτώβρης 27, '54.
 Βρίσκομαι σε σύγχυση. Τί αξίζουν οι ιδέες μου; Έχουν άπήχηση; Μά ποιό δικαίωμα πιστεύω πως είμαι δημιουργικός;
 ΧΩΡΙΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (Χ.Η.)
 Σκέψεις για μία μελλοντική τριλογία: Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΔΑΜΩΝΑ ΚΑΙ ΦΙΝΤΙΑ.
 Χ.Η.
 Τά έργα της γλυπτικής δεν χειροκροτούνται ποτέ. Τά έργα του Μπάχ δεν θάπρεπε να χειροκροτούνται. Τό GREED του Έριχ φόν Στροχάϊμ δεν θάπρεπε να χειροκροτηθί.
 Χ.Η.
 Για να κινήσει τήν "Ίλιάδα" θα πρέπει να την χωρίσεις σε intimate και σε panoramic.
 Δεκέμβρης 9, '54.
 Κοντσέρτο στο περιστύλιο. "Ο Χάρολδ στην Ίταλία" του Μπερλιόζ. Η ώραία βραδυνή προσευχή. Τελευταίο βράδυ στο Τολέδο.
 S.S. "ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ".
 Χ.Η.
 Εκφετόμουν τό QUE VIVA MEXICO του Σέργιου Αϊζενστάϊμ. Διάβασα μερικές σκηνές από τον "Ρωμάιο και Ίουλιέττα".

Χ.Η.
 Μία τό πρωί. Σικελία. Έδώ ήταν που ήρθε να ζήση ο Αίσχύλος. Έρωτεύτηκε τή γή του και πέθανε εκεί.
 Αθήνα-Ελλάδα.
 Δεκέμβρης 26, '54.
 Η πρώτη μου έντύπωση από την Ελλάδα είναι για τή φτώχεια της.
 Τήν παραμονή των Χριστουγέννων ανέβηκα στην Ακρόπολη. Άλλα χρειάστηκε να χείσει ο ήλιος να Βασιλεύει για ν' άποχτήσει καποιο νόημα για μένα.
 Χ.Η.
 Ανέβηκα στην κορυφή του Ύμηττου με τον Νίκο Βιρίδη, τον άνεψιό μου. Έφαγα ελληνικό τυρί, ψωμί και ήπια νερό.
 Ένα τέλειο γαλάζιο τετράγωνο ούρανο ανάμεσα στα σύννεφα σαν όδόνη κινηματογράφου.
 Χ.Η.
 Είδα τό Limelight του Τσάπλιν. Άργό κι εύχριστο γύρισμα. Πολύ μικρές σκηνές που ίσοζυγιάζονται με πολύ μεγάλες.
 Χ.Η.
 Άκουσα τήν 9η του Μπετόβεν.
 Χ.Η.
 Άκουσα τήν 7η του Μπετόβεν.
 Χ.Η.
 Ο άριστος μου άστράγαλος πρήστηκε από τό πολύ περπάτημα.
 Χ.Η.
 Επισκέφτηκα τήν Τρίπολη. Μπήκα στο σπίτι όπου ή μητέρα μου πέρασε τά παιδικά της χρόνια. Όμορφος κήπος με τριαντάφυλλα.
 Η γιαγιά μου απ' τήν πλευρά της μητέρας μου, λεγόταν Φωτοπούλου. Ο άντρας της ήταν καπνέμπορος και έμπορευόνταν με τους γερμανούς. Πέθανε από διάτρηση στομάχου (;) (stomach disorder) σε ηλικία 32 χρονών.
 Η γιαγιά μου ήταν μόνο 27.
 Χ.Η.
 Συνάντησα τον Ηλία Βενέζη, τον συγγραφέα της

"Γαλήνης" και της "Αισωλικής Πής".

Φλεβάρης 13, '55.

Πολύ άσχημη προβολή του "ΨΥΧΗ" από την κινηματογραφική λέσχη στο ΑΣΤΥ.

Φλεβάρης 26, '55.

Χόρεψα ως τις 5 το πρωί με την εξαδέλφη μου.

Μάρτης 7, '55.

Τελείωσα το πρώτο σχέδιο της ΓΑΛΗΝΗΣ.

Μάρτης 12, '55.

Μία το πρωί. Διάβασα το σενάριό μου στον Βενέζη. Κατά περίεργη σύμπτωση πάνω από το τραπέζι που εργαζόμαστε υπήρχε μια εικόνα με δυο "έντελβάις".

Χ.Η.

είδα

Μεγάλη Παρασκευή.

Κατεβαίνοντας από τον Λυκαβηττό, ανάμεσα στα πεδία και τα βράχια, σκεπτόμουν τον θάουστ. Στο μικρό ο συνεχής παραπνευμένος χτύπος από τις καμπάνες.

Χ.Η.

"Είμαστε όλοι βάρβαροι. Όλοι οι Έλληνες σήμερα είναι βάρβαροι. Πρέπει να φύγεις όσο μπορείς γρηγορότερα".

...έπίσκεψη στο Τσαρούχη, στο "Ατελιέ του κοντα στην Πλ. Συντάγματος.

Χ.Η.

Εκείνους για το τί μπορεί να υπάρχει πίσω από το σύστημα του σύμπαντος.

Χ.Η.

Επίσκεψη στο σπίτι του θάνου Βελούδιου. Συζητήσαμε κάποιες εκπληκτικές θραυτικές τελετουργικές λεπτομέρειες: κατάλοιπα Διονυσιακής λατρείας.

Χ.Η.

"Χρειαζόμαστε έρωτα και πολλά δάκρυα".

...ο Ζερβός στον Βενέζη και σε μένα όταν πήγαμε να συζητήσουμε για τη ΓΑΛΗΝΗ στο γραφείο του. Ο Βενέζης έγινε έξω φρενών.

Χ.Η.

Διάβασα το σενάριο στη Μελίνα Μερκούρη...

"Αν πρόκειται να το παίξω θάθελα περισσότερο διάλογο... Έκανες την Ειρήνη αντιπαθητική...".

Χ.Η.

Διάβασα το σενάριο στο σπίτι του Παρασκευά...

"Ο Κινηματογράφος δεν είναι μια καινούργια τέχνη... είναι μια μηχανή... είναι όπως το θέατρο?".

Χ.Η.

Επέγινον τηλεφώνημα από την Ζέρβος φίλι. Υπέθεσα πως θα συζητούσαμε για τη ΓΑΛΗΝΗ. Αντί γι' αυτό μου πρότειναν να κάμω ένα φίλι πάνω στην ιστορία της ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗΣ. Ο Ζερβός πρότεινε ακόμα και το πόλημα του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη.

Ιούνιος 10, '55.

Ο Ζερβός συζήτησε με τον Βενέζη στο σπίτι του. "Καλά θα κάνεις να γυρίσεις στην Αμερική χωρίς να κμεις τίποτε παρά να μπλέξεις μ' αυτούς" ήταν η γνώμη του Βενέζη.

Χ.Η.

"Ομοφυλοφιλία: τί είναι αυτό; Μήπως Εέρεις εσύ; Εγώ όχι..."

ο Τσαρούχης σ' ένα δεκαεννιάχρονο στρατιώτη, τον Πέτρο.

They are....

Χ.Η.

"Λέγοντας σφρίγγος (virtue) και δύναμη έννοια το ίδιο πράγμα".

Σπινόζα

Χ.Η.

"Η συμπανία των Αγγέλων" του Greco είναι θαυμάσια. Τί περίφημα χρώματα. Πολύ μεγαλύτερος ο πίνακας απ' όσο τον φανταζόμουν.

Πρίν είχαμε το ζωντανό θέμα που μας παρουσιάζονταν σαν εικόνα, σαν ζωντανός πίνακας.

Τώρα έχουμε τη ζωντανή ιδέα, την εμφάνιση της ιδίας της ιδέας.

Ο καλλιτέχνης σήμερα δημιουργεί την ιδέα εργαζόμενος στο realm της νόχτας, ενώ πρίν εργαζόταν στο realm της μέρας.

Αύγουστος 15, '55.

Η γιορτή και τα γενέθλια της μητέρας.

Χ.Η.

Πρέπει ή δεν πρέπει να κάμω τη ΓΑΛΗΝΗ. Ή να κάμω κάτι άλλο: τον ΠΡΟΜΗΘΕΑ.

Χ.Η.

Δίωρη συζήτηση με τον Βενέζη για τη χρηματοδότηση της ΓΑΛΗΝΗΣ. Τού ειπε να γίνει σε film 16 mm Kodachrome Commercial και μετά να την μεγεθύνουμε. Ο Βενέζης δεν συμακνεύει.

Χ.Η.

Πήρα την κυρία Αβγουστοπούλου στο τηλέφωνο και την ρώτησα αν θα μπορούσε να με βοηθήσει να συναντήσω τον Μποδοσάκη, έναν από τους πλουσιώτερους ανθρώπους της Ελλάδας.

Χ.Η.

Έδωσα στον Α.Κ. το σχέδιό μου με σινική "Η Ύδρα του Υπολύτου".

Σεπτέμβρης 23, '55.

Πέρασα τη μέρα στην Ανάβυσσο με την οικογένεια του Βενέζη.

Νωρίς το πρωί πήρα το μονοπάτι για το θυμάρι. Βρήκα κατάλληλες τοποθεσίες για τον έρχομό του Ανδρέα, των βλάχων και των προσφύγων.

Χ.Η.

Ο άνθρωπος πρέπει να μάθει να Σήμερα το κάθε τί είναι όχι ωστόσο ιδεών βασιζόμενων στην αλήθεια.

Οκτώβρης 12, '55.

Ο Βενέζης είναι ενθουσιασμένος με τα σχέδια των κοστουμιών που έκανε ο Γιάννης Μιγάδης.

Χ.Η.

Το σενάριο διαβάστηκε στο σπίτι της κυρίας Χατζηπαγγύρη.

Χ.Η.

Εκέφτομαι σοβαρά

Χ.Η.

Συζητήσα την μετάφραση της ΓΑΛΗΝΗΣ στην τράπεζα της Ελλάδος με τον Βενέζη. Ο Βενέζης μου ζήτησε να μείνω και να συναντήσω τον κ. και την κ. Φάρκουα από το Σάν Φρανσίσκο.

Νοέμβρης 2, '55.

Δέν εκλείωσα μάτι. Ετεναχωριέμαι για το τί θα γίνει με τη ΓΑΛΗΝΗ. Εκέφτομαι τη σημερινή μου συνάντηση με τον Ν...

Χ.Η.

Τελικά είδα τον Ν. και θα τον ξαναδώ την Παρασκευή για να μου δώσει ένα συστατικό γράμμα για τον Μποδοσάκη.

Ο Ν. παρατήρησε ότι ο Μποδοσάκης δεν ενδιαφέρεται για τον κινηματογράφο...

Χ.Η.

Ο Ν. μου έδωσε το πρωί ένα συστατικό γράμμα για τον Μποδοσάκη.

Νοέμβρης 5, '55.

Τελείωσα τη μετάφραση του βιβλίου "ΓΑΛΗΝΗ".

Χ.Η.

Το εύκολότερο για μένα, τώρα θα ήταν να παραιτηθώ.

Νοέμβρης 10, '55.

9 π.μ. Τηλεφώνησα στην γραμματέα του Μποδοσάκη. Μου είπε θα με πάρει αυτή.

2.30 π.μ. Εργάστηκα πάνω στο πρώτο μέρος του σεναρίου.

6.00 π.μ. Έχω κοιμάεκαλο. Έμεινα μέσα όλη μέρα περιμένοντας το τηλεφώνημα της γραμματέας του Μποδοσάκη.

Νοέμβρης 11, '55.

Τηλεφώνησα στο γραφείο του Μποδοσάκη. Μου είπαν να πάω το γράμμα...

...έφτασα. Ο Μποδοσάκης δεν ήταν εκεί. Πήρε το γράμμα ή γραμματέας. Θα τηλεφωνήσω αύριο.

Νοέμβρης 12, '55.

10.15 π.μ. Πήρα το γραφείο του Μποδοσάκη και μου είπαν ότι θα μου κλείσουν ένα ραντεβού όταν επιστρέψει την ερχόμενη εβδομάδα.

Νοέμβρης 15, '55.

Εργάστηκα πάνω στον Β τόμο του σεναρίου της ΓΑΛΗΝΗΣ. Καθώς εργαζόμουν σκέπτηκα τις περισυνές μου επιφυλάξεις για τον έρχομό μου ή μή στην Ελλάδα.

Εκέφτηκα τον Έντ. Κρέιμπα και την ενθάρρυνση που μου έδωσε.

Νοέμβρης 16, '55.

Πήρα το γραφείο του Μποδοσάκη. Επέστρεψε από το ταξίδι του. Η γραμματέας του με πληροφόρησε ότι ήταν πολύ άπασχολημένος. Μου είπε να τηλεφωνήσω αύριο. Μου πρότεινε μάλιστα να πάω το Σάββατο αλλά χωρίς καμιά υπόσχεση πως θα μπορέσω να τον δω.

Χ.Η.

Σήμερα. Όταν ο Βενέζης με ρώτησε πότε φεύγω, μου θύμισε τον "Ανδρέα" του καθώς αποχαιρετούσε τον Δημήτρη Μπενή.

Νοέμβρης 19, '55.

Κοιμήθηκα σαν πεθαμένος. Ξύπνησα στις 6.30 π.μ. Στις 8.00 ήμουν στο γραφείο του Μποδοσάκη. Μου είπαν πως είναι άρρωστος...

Νοέμβρης 22, '55.

7.30 π.μ. Πήρα την γραμματέα του Μποδοσάκη. Μου είπε

TWICE A MAN

Gregory J. Markopoulos

* Απόσπασμα μεταφρασμένο
από 'Ελληνικά από τον
Γιούργο Μαρτί.-

Μετ' σπουδή μεταγγραφή από τον Τόμας Σόμιν
πίνω στην πρώτη βουβή κόπια ΣΤΑΧΡΟΜΕ.

Αυτή η κόπια βρίσκεται τώρα στην ταινιοθήκη
του Δουβλίκου Φιλμικού Ίνστιτούτου της
Λονδίνης.-

(Η μεταγραφή άσπασε ως προς κάθε πλάνο: τον αριθμό του πλάνου στην τελική κόπια, τον αριθμό των φωτογραμμάτων (καρρί) που περιέχονται σε κάθε πλάνο και μία συνοπτική περιγραφή. Οι αριθμοί ένδεκα παρενθέσεως αναφέρονται στον αριθμό άρθεσών του πλάνου όπου η εικόνα παρουσιάζεται για πρώτη φορά. Ο ρυθμός προβολής της ταινίας είναι 24 φωτογράμματα το δευτερόλεπτο).

- T I T A O I I I Άφιξη στην Ελλάδα του Ίουβερ
- II TWICE A MAN
- III Ο Πάω κρέατο στο ρόλο του γιού
- IV Η Όλυμπια Δουκίνα στο ρόλο της νέας μητέρας
- V Η Βιολέττα Ροδέτη στο ρόλο της ηλικιωμένης μητέρας
- VI Ο Άλμπερτ Τόργκεσεν στο ρόλο του γιατρού καλλιτέχνη
- VII Παραγωγή και σκηνοθεσία του Γκρέγκορι Μαρκόπουλου

* = όδονη είναι υποτελής.
γδ καρμάνη ενός πλοίου κτυπά τρεις φορές.
* ακούγεται ο έλαφρος ύδρυος της βροχής. Ο ήχος μεγαλώνει, γίνεται πιο βίαιος. Η βροχή εξακολουθεί να πέφτει και για τέσσαρα λεπτά δεν φαίνεται καμιά εικόνα στην όδονη.

Αρ. πλάνου	φωτογράμματα	
I	127	Ο γιατρός-καλλιτέχνης (Άλμπερτ Τόργκεσεν) σε πρώτο πλάνο δεξιά πάνω στο κορμείο του STATION ISLAND. Είναι καθισμένος με τα χέρια διπλωμένα πάνω στα γόνατά του και με σκυμμένο το κεφάλι. Στο βάθος, ένα μέρος από τους ούρανοζύστες της Νέας Υόρκης. Βαθύ μπλέ.

νά τηλεφωνήσω αύριο στις 9.30 π.μ.
Ο Βενέζης απέσπασε την ιδέα μου να πάω στον Μποδοσάκη όταν και έψαχνον τον δώ, ότι θα άφιερώνω την ΓΑΛΛΗΝΗ στην Κύπρο.

"Οι έγγλέσοι προς το παρόν προστατεύουν τα έργαστάσια του... όπως καταλαβαίνεις..." είπε ο Βενάκης γελώντας.

Νοέμβρης 23, '55.
Πήρα την γραμματέα του Μποδοσάκη και μου είπε να τηλεφωνήσω την Δευτέρα.

Δευτέρα
Πήρα την γραμματέα του Μποδοσάκη και μου είπε να τηλεφωνήσω την Τετάρτη.

Νοέμβρης 29, '55.
Εργάστηκα πάνω στο σενάριο. Μήπως επιμένω μάταια.

Νοέμβρης 30, '55.
Πρα 10.00 π.μ. Τηλεφώνησα στο γραφείο του Μποδοσάκη στις 8.0- και μου είπαν να πάω. Πήγα και η γραμματέα του μου είπε πως τον έχασα για πέντε λεπτά. Θα τηλεφωνήσω πάλι αύριο στις 8.00 π.μ.

Παρασκευή.
Τηλεφώνησα στη γραμματέα του Μποδοσάκη. Μου είπε πως απουσιάζει. Τηλεφώνησα πάλι στις 10.30. Με πληροφόρησε πως δεν μπορούσε να με δει, πως ήταν άπασχολημένος με κάτι φίλους του ξένους. Μου είπε να του γράψω.

Κυριακή πρωί.
Χιές παραβόληκα στην τελετή της έγκατάστασης του

Αρ. πλάνου	φωτογράμματα	
2	6	Ούρανοζύστες της Ν. Υόρκης. Νύχτα βαθύ μπλέ.
3	116	Ο Άλμπερτ πάνω στο κατόστρωμα του κορμείου. (1)
4	5	Κτίρια της Ν. Υόρκης. Νύχτα. Βαθύ μπλέ. (2)
5	115	Ο Άλμπερτ πάνω στο κατόστρωμα του κορμείου (1)
6	5	Κτίρια τη νύχτα. Βαθύ μπλέ. (2)
7	18	Ο Άλμπερτ πάνω στο κατόστρωμα του κορμείου. (1)
8	5	Κτίρια τη νύχτα. Βαθύ μπλέ. (2)
9	18	Ο Άλμπερτ πάνω στο κατόστρωμα του κορμείου. (1)
10	5	Κτίρια τη νύχτα. Βαθύ μπλέ. (2)
11	18	Ο Άλμπερτ πάνω στο κατόστρωμα του κορμείου. (1)
12	5	Κτίρια τη νύχτα. Βαθύ μπλέ. (2)
13	17	Ο Άλμπερτ πάνω στο κατόστρωμα του κορμείου. (1)
14	132	Πανοραμική πάνω στους ούρανοζύστες την ημέρα. Ράβροι που σχεδόν έπιπλούν.
15	2	Ο Άλμπερτ πάνω στο κατόστρωμα του κορμείου.
16	71	Πανοραμική. Ένας γάρος κιντά, άλλος άνογει και κλείνει τα φτερά. (14)
17	57	Π.Π. του Άλμπερτ πάνω στο κατόστρωμα. Περνεί ένα ρυμουλκό.
18	3	Πρόσωπο του Πάω. Φορδίζει ένα σακιάκι γκρό με το γιακά σκυμμένο.
19	37	Π.Π. Άλμπερτ. (17)
20	3	Πάω. (16)
21	32	Άλμπερτ. (17)
22	3	Πάω. (18)
23	26	Άλμπερτ. (17)
24	35	Ένα πεζοδρόμιο. Ένας τοίχος δεξιά μέχρι τη γωνία, άριστερά ή σκάλα του σταθμού του κορμείου, κτίρια στο βάθος. Δύο γυναίκες βαδίζουν προς τα δεξιά.
25	3	Πάω. (18)
26	76	Το πεζοδρόμιο. Ο Πάω στρίβει τη γωνία. (24)
27	3	Πάω. (18)
28	76	Το πεζοδρόμιο. Ο Πάω στρίβει τη γωνία, άποκαλύπτοντας πίσω του τον τοίχο. Φορδίζει άσπρο πανταλόνι, παπούτσια τένις και σακιάκι γκρό. (24)
29	3	Πάω. (18)
30	76	Το πεζοδρόμιο. Ο Πάω αρχίζει να περπατάει προς τα δεξιά. Από τα δεξιά καταφθάνει ένας άντρας με παλτό.
31	37	Το κορμείο περνάει από τα άριστερά στο δεξιά. Στην κορυφή, σε Π.Π., μία σφαίρα με ένα δακτύλιο, σε τον Κρόνο.
32	5	Άλμπερτ Π.Π., με νερό που περνάει στο βάθος. (17)
33	116	Το κορμείο περνάει δεξιά. Η σφαίρα. (31)
34	115	Το πεζοδρόμιο. Ο Πάω διασταυρώνεται με τον άνθρωπο με το το παλτό. Μία γυναίκα μπαίνει άριστερά και μία άλλη δεξιά. (24)

Γεωργίου Άθανασιάδη Νόβα ως μέλους της Ακαδημίας Αθηνών. Το θέμα του ήταν "Η Λυρική Ποίηση". Η ειδική άσκηση με τον της Ακαδημίας. Μετά μίλησε ο Μελός.

"Ένας μεγάλος ποιητής θα σώσει το ανθρώπινο γένος...".
"Ακόμη κι αν ο άσας έδινε στον άνθρωπο κάθε γνώση... για να καταστρέψει τον εαυτό του... ο Προμηθέας δεν θα τό επέτρεπε".

Άθανασιάδης Νόβας: δύο ιδέες από την "Λυρική" του "Ποίηση".

Χ.Η.
"Πρέπει να στείλεις το γράμμα στον Μποδοσάκη. Διαβάσει όλα τα γράμματα ο ίδιος". Τ.

Πέμπτη.
Έδωσα το γράμμα στην γραμματέα του Μποδοσάκη.

Χ.Η.
"Ιδέες για τον ΠΡΟΜΗΘΕΑ.
1) Ο Παρθενώνας να μην βλέπεται μέσα από τα δέντρα, να βλέπεται μέρος του, μετά όλόκληρος.
2) Αντανάκλαση του ήλιου στα μακρινά παράθυρα της πόλης... έρημητικό γέλιο.

Χ.Η.
Πήρα το γραφείο του Μποδοσάκη και μου είπαν να τηλεφωνήσω αύριο το απόγευμα. Σήμερα θα εύχόμουν να έλεγε "Όχι" ο Μποδοσάκης.
Απόγευμα
Πήρα το γραφείο του Μποδοσάκη και μου είπαν να τηλεφωνήσω σε 15 μέρες.

η «ενοχη» των ελλήνων σκηνοθετών είναι συλλογική...

Δεκέμβρης 23, '55.

Κλείνω ένα χρόνο σήμερα στην Ελλάδα.

Χ.Η.

11.30 π.μ.

Η εμφάνισή μου στη "Νέα Σοπία" τελείωσε. Ήμωνα εξαιρετικά νευρικός καθώς διάβαζα το βιβλίο μου.

Χ.Η.

Ίδέα για τρισδιάστατη στον κινηματογράφο. Τοποθέτηση διαφόρων τύπων δόθνης διαφορετικών σε μέγεθος και σχήμα μεταξύ των... η τελική δόθνη είναι καθρέφτης. Και το φιλμ χωρισμένο (μοιρασμένο;) ηλεκτρονικά πάνω στις διάφορες δόθνες. Σύμφωνα με την "ιδέα" αυτή, η μέθοδος του καθίσματος του φιλμ που χρησιμοποιούμε σήμερα θα ήταν απόλυτη(;). Η εκτύπωση να γίνει με τον καιρό μέρος της αίσθητηριακής αντίληψης του θεατή. Close-ups, μέσης και μακρής διάρκειας εικόνες θα εμφανίζονται πάνω στην δόθνη.

Χ.Η.

Έγραφα στους γονείς μου να μου στείλουν 2 χιλ. δολάρια... Πρέπει να κάμω τη ΓΑΛΛΙΑ.

Χ.Η.

Τηλεφώνησα στο Μποδοσάκη αλλά δεν βρίσκεται στην Ελλάδα. Μου είπαν πως θα γυρίσει την επόμενη εβδομάδα.

Χ.Η.

Απεύθυντας τις πράξεις II και III των "Βολκωριών" από το σταθμό της Βηρυττού...

Διόρθωση το 5ο μέρος της ΓΑΛΛΙΑΣ, σκηνή 5 του σεναρίου.

Στό Β

Χ.Η.

Ο Βενέζης θα βρει την Ειρήνη από μέρος με τα τριαντάφυλλα.

Πέμπτη.

Τηλεφώνησα στο Μποδοσάκη και η γραμματέας του μου είπε πως είναι αδύνατο να τον δω, και ότι θα πρέπει να γράψω ένα γράμμα ακόμη εκθέτοντας λεπτομερώς τους λόγους που θέλω να τον συναντήσω (τί ζητώ απ'αυτόν).

Χ.Η.

Παρακολούθησα διάλεξη του Ρενέ Κλαίρ στο Γαλλικό Ίνστιτούτο.

Χ.Η.

Τηλεφώνησα στον Βενέζη και μου είπε να περάσω από την τράπεζα "να συζητήσουμε το μέλλον της ΓΑΛΛΙΑΣ".

Χ.Η.

11.00 μ.μ. Βαναγύρισα στην Αθήνα με βροχή.

Πήγα στον Ζερβό...

Πατέρας και γιός με χαιρέτησαν πολύ εγκάρδια.

Συζητήσαμε για τη ΓΑΛΛΙΑ. Ο γιός συμφώνησε ότι το φιλμ θα έβγαζε χρήματα. Ο πατέρας όχι. Ο γιός έχει

Αρ. κλάδου	Φωτογ-ράμματα	Π.Π. (18)
35	3	Τό πεζοδρόμιο. Ο Πάλ βγαίνει δεξιά. (29)
36	127	Ο Άλμπερτ πάνω από πορθμεϊο με το νερό στο βάθος. (17)
37	83	Ο Πάλ, καθραρισμένος από πίσω χαμηλά, περνάει κάτω από ένα φανάρι που σχηματίζει μια άψίδα στην κορυφή της εικόνας. Πάνω κουλιές κουρνιασμένα. Ο ούρανός είναι πολύ γαλάζιος.
38	104	Νύχτα, τα φώτα ενός πορθμεϊου που περνάει. Τό φανάρι και τα φώτα-ούρανός μπλέ. (38)
39	11	Τό πορθμεϊο τη νύχτα. (39)
40	22	Τό πρόσωπο του Πάλ. (18)
41	5	Τό πορθμεϊο τη νύχτα. (39)
42	3	Τό φανάρι σε σχήμα άψιδας. (38)
43	5	Ο Πάλ προχωρεί προς τις τζαμένιες πόρτες, του σταθμού του πορθμεϊου.
44	22	Π.Π. του Άλμπερτ πάνω στο πορθμεϊο. Κοιτάζει επάνω δεξιά. (17)
45	96	Ο Πάλ προχωρεί προς τις τζαμένιες πόρτες. (45)
46	20	Π.Π. του Άλμπερτ πάνω στο πορθμεϊο. Κοιτάζει επάνω δεξιά. (17)
47	63	Ο Πάλ προχωρεί προς τις τζαμένιες πόρτες. (45)
48	93	Π.Π. του Άλμπερτ πάνω στο πορθμεϊο. Κοιτάζει επάνω δεξιά. (17)
49	46	Ο Πάλ καθραρισμένος χαμηλά πάνω σε μια σκάλα. Φορδίζει κοστούμι.
50	141	Από ψηλά δυο ζευγάρια που χορεύουν. Άλλα μπαίνουν και βγαίνουν από τις άκρες της εικόνας. Οι κινήσεις τους πολύ άργες. Είναι βαθύ σκοτάδι. Μια από τις γυναίκες φορδίζει μια άστραφτερή κόκκινη μλούζα και γκρι κολλητά πανταλόνια.
51	38	Ο Πάλ μόλις έχει σηκώσει το φανάρι άργα τρέβλιγκ εμπρός. Ο ούρανός είναι άσπρος και χωρίς σύννεφα, έτσι και ο Πάλ φαίνεται σαν κολλημένος κόντρα στον ούρανο και καθραρισμένος από το φανάρι. (49)
52	123	Από ψηλά τα ζευγάρια που χορεύουν. Οι κινήσεις είναι άργες, είναι βαθύ σκοτάδι. (50)
53	39	Ζούμ πάνω στον Πάλ κόντρα στον άσπρο ούρανο. (49)
54	121	Τα ζευγάρια που χορεύουν. (50)
55	38	Ζούμ ως το κεφάλι του Πάλ κόντρα στον ούρανο. (49)
56	202	Τα ζευγάρια χορεύουν. Μια νέα μπαίνει στην κορυφή της εικόνας παίζοντας με ένα γιό-γιό και τα ζευγάρια της άνοιγουν δρόμο καθώς αυτή περνάει άνωμεσα τους. (50)
57	70	Ο Πάλ είναι γυρισμένος προς τα δεξιά, κόντρα στον ούρανο. Βγαίνει από τα δεξιά της εικόνας. (49)
58	130	Η στέγη. Στο βάθος δεξιά ένα κτίριο πίσω από το οποίο διακρίνεται το EMPIRE STATE BUILDING, μακρύτερο. Στο βάθος άριστερα υπάρχει μια δεξαμενή πάνω στη στέγη ενός χαμηλότερου κτιρίου.

Αρ. κλάδου	Φωτογ-ράμματα	Π.Π. του Άλμπερτ. (17)
59	3	Η στέγη. Ο Πάλ απομακρύνεται από το φανάρι και στέκεται όρθιος.
60	219	Άλμπερτ. (17)
61	3	Η στέγη. (δεν υπάρχει ο Πάλ). (58)
62	114	Ο Πάλ ιδωμένος από χαμηλά ενώ κοιτάζει άριστερα κόντρα στον ανεφιασμένο ούρανο. (49)
63	136	Ένα άλλο μέρος της στέγης. Ο Άλμπερτ βαδίζει στη μέση άριστερα.
64	287	Η στέγη. Ο Πάλ στην άκρη. (58)
65	160	Ο Πάλ από χαμηλά. (49)
66	3	Η στέγη (χωρίς τον Πάλ). (58)
67	39	Ο Πάλ από χαμηλά. βγαίνει από άριστερα. (49)
68	58	Ένα πόδι με ένα παπούτσι μαύρο που βουκνάζει στην άκρη της στέγης.
69	80	Ο Άλμπερτ (ΡΙΑΝ ΜΟΥΣΗΝ) είναι όρθιος άριστερα, κοιτάζει άριστερα, με το άλλο μέρος της στέγης στο βάθος. (64)
70	165	Τό πόδι στην άκρη της στέγης που κινείται άριστερα και λίγο μπροστά. (69)
71	104	Ο Άλμπερτ όρθιος άριστερα.
72	81	Η στέγη. Ο Πάλ στην άκρη. (58)
73	17	Μια σχεδία περνάει μπροστά από τους ούρανοξύστες την νύχτα... βαθύ μπλέ.
74	3	Π.Π. του Άλμπερτ με το νερό στο βάθος. (17)
75	2	Η σχεδία (74)
76	3	Η στέγη ο Πάλ στην άκρη. (58)
77	17	Ο Άλμπερτ όρθιος άριστερα. (64)
78	79	Τό πόδι στην άκρη της στέγης. Κινείται προς τα δεξιά, ύστερα αποτραβιέται. Κινείται προς τα εμπρός. (69)
79	183	Τα δυο ζευγάρια που χορεύουν. (50)
80	40	Άργα τρέβλιγκ πίσω από τον Πάλ. Τό πρόσωπο του σε 3/4. Είναι σκοτάδι, όπως με τα ζευγάρια. Ο Πάλ κοιτάζει άριστερα. (50)
81	85	Τα ζευγάρια που χορεύουν από ψηλά. (50)
82	43	Συνεχίζεται το τρέβλιγκ από τον Πάλ φτάνει σε ΡΙΑΝ ΜΟΥΣΗΝ. (81)
83	116	Τα ζευγάρια που χορεύουν. (50)
84	35	Τό τρέβλιγκ από το φτάνει σε ΡΙΑΝ ΜΟΥΣΗΝ, ο Πάλ φορδίζει ένα καλτό και ένα πουκάμισο άσπρο με άνοιχτό γιακά. (81)
85	116	Τα ζευγάρια ενώ χορεύουν, χωρίζουν και απομακρύνονται. Τα βλέπουμε πάντα από ψηλά. Ο Άλμπερτ μπαίνει στο άνω μέρος της εικόνας με ένα μαύρο κοστούμι και γραββέτα. Έρχεται έως το κέντρο και σταματάει, κοιτάζοντας εμπρός, δεξιά.
86	236	Πρόσωπο του Πάλ. (18)
87	3	Ο Άλμπερτ όρθιος ιδωμένος από ψηλά. (86)
88	70	Τό πόδι αποτραβιέται ελαφρά. (69)
89	18	Η στέγη. Ο Πάλ στην άκρη. (58)
90	4	Π.Π. του ποδιού που αποτραβιέται. (69)
91	18	Η στέγη. Ο Πάλ στην άκρη. ΖΟΟΜ στον Πάλ...
92	182	..... (συνεχίζεται)

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ ΠΡΟΣΩΠΑ

αντιρρήσεις για δρισμένα σημεία του σεναρίου και είπε πως αν άλλαζαν αυτά θα μπορούσαν να γυρίσουν τη ΓΑΛΗΝΗ.
Μιλήσαμε ακόμα για την ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ, την ΚΑΣΣΙΑΝΗ σαν πιθανά φίλους.

X.H.
"Έλαβα τό περιοδικό FILM CULTURE. Ένδιαφέρον άρθρο του Josef von Sternberg "Ήθοποι'ζα στο φίλμ και στο θέατρο".

X.H.
Ετή μάνη, πάνω στο στομάχι ενός νεογέννητου παιδιού τοποθετείται ένα...

X.H.
Είδα τόν Τσαρούχη και πήγα μαζί του στ...
"Μου άρεσε πολύ τό φίλμ σου...είναι βέβαια ένα πρώιμο έργο...ή ΨΥΧΗ...κάθε μέρος του κρύβει μιά φιλοσοφία...
δ Τσαρούχης σέ μένα.

X.H.
Στό άτελιέ του Τσαρούχη, είδα πάλι τό πορτραίτο του ναύτη πάνω σέ ρόζ φόντο, δυό σέ φυσικό μέγεθος πορτραίτα και στό άλλο δωμάτιο ένα μεγάλο έργο στό πρώτο του στάδιο, σχέδιο μέ μολύβι μιάς σκηνής στην Όμόνοια.

X.H.
Χιόνι πάνω άπ'τήν Άθήνα.

X.H.
8.15 μ.μ. Τηλεφώνημα από του Ζερβού νά είμαι στό γραφείο του αύριο πρωί μετά τίς δέκα.

Φλεβάρης 2, '56.
Πήγα στό γραφείο του Ζερβού. Ήρθε, μίλησε άπ'τό χέρι και μ'έμπασε σ'ένα μικρό δωμάτιο.
"Αυπάμαι πολύ πού δέν είδα πιά νωρίς τό έργο σου ΨΥΧΗ...Πήγα κι άγόρασα τή "ΓΑΛΗΝΗ" και τή διαβάζω πάλι...Τήν άλλη βδομάδα θά σοδ πώ τήν άπόφασή μου... θά σοδ δώσουμε δουλειά σίγουρα...άν δέν κάνωμε τή ΓΑΛΗΝΗ θά κάνωμε κάτι άλλο.

Σάββατο.
Θά προτιμούσα νά έργαστώ μέ 16 mm παρά μέ 35mm. Σήμερα δέ μέ νοιάζει άν βοδ ή όχι κεφάλαια για τή ΓΑΛΗΝΗ.

Δευτέρα.
Μεγάλη συζήτηση μέ τόν Βενέζη.
Μεγάλη συζήτηση μέ τόν Ζερβό-πατέρα.
"Ο Βενέζης είπε ότι θάναί κριμα νά σπαταλήσω ένα χρόνο δουλειάς και νά μήν πραγματοποιήσω τήν ΓΑΛΗΝΗ.

X.H.
"Ο χρωματικός τόνος (ποιότης-éimbre) όφείλεται στην παρουσία, στην έκλογή και στην άνάλογη δύναμη των μερών (partials) αυτό πού οι Γερμανοί δυναμίζουν Klang, δηλαδή ή συνθετικός τόνος πού άπηχείται από μιά μόνη νότα..."
"Full Orchestra"-Frank Howes

X.H.
Πήγα νά δώ τόν Βενέζη. Φαίνεται πως δέν υπάρχει έλπίδα για τή ΓΑΛΗΝΗ.

X.H.
"Αρχίζοντας τή διδασκαλία του για τήν Νοητή Όμορφιά στις "Εννιάδες" ν. 8, 1, δ Πλωτίνος γράφει: "Ε' αυτούς πού σκέφτονται ύποτιμητικά για τίς τέχνες, σ' αυτή τήν περιοχή, λέγοντας ότι όσοι δημιουργούν δέν κάνουν τίποτε άλλο από τό νά μιμούνται τή φύση, έχουμε μιά τριπλή άπάντηση. Πρώτον, πρέπει νά σημειώσουμε ότι ή φύση ή ίδια στην έξέλιξή της είναι μίμηση κάποιου άλλου πράγματος. δεύτερον, δέν πρέπει νά αντιλαμβανόμαστε τίς τέχνες ως μιμούμενες άπλάς τά φαινόμενα: εισδύουν πίσω άπ'αυτά, στό άρχέτυπα της Μορφής από τά όποια ή φύση παράγεται. Τρίτον, κατά τή δημιουργική τους διεργασία προχωρούν πέρα από τή μίμηση, διότι είναι φορείς όμορφιάς και δανείζουν άπό τόν έαυτό τους ότι λείπει από τό αισθητό αντικείμενο"
"Βυζαντινή Μουσική και Ύμνογραφία"
Wellisz.

X.H.
"Από τίς άνατολικές μυστηριακές τελετουργίες είναι γνωστό ότι ό μουόμενος πρόσφερε μονά φωνήεντα ή δυάδες φωνηέντων για νά κάμει περισσότερο άποτελεσματική τήν μύση του (incantation) (μαγεία)
"Οβίδιος (ibid.)

Φλεβάρης 26, '56
"Αν ό Ζερβός αύριο μετά τήν προβολή της ΨΥΧΗΣ μου προσφέρει δουλειά, θά πρέπει νά τήν άρνηθώ.

X.H.
7.30 μ.μ. Στίς 5 πήγα στην "Ανζερβός". Βρήκα τόν πατέρα εκεί. Μεγάλη συζήτηση μαζί του. "Νομίζεις πως θάμνενα Κυριακή στην Άθήνα άν δέν ήθελα νά σέ χρησιμοποιήσω; δ Άνζερβός σέ μένα.

X.H.
Πήγα στόν Κ. από τόν όποιο έμαδα και άντελήθην ότι ύπογραφή συμβόλαιου για φίλμ είναι σέ μεγάλο βαθμό τόσο πολύπλοκη ύπόθεση όσο και ή ύπογραφή συμβόλαιου γάμου.
"Ο Κ. μέ συμβούλεψε νά ζητήσω 15% ποσοστά για τή

δουλειά μου σαν διευθυντού. Κατόπι θά είχα τό δικαίωμα νά διαλέξω τό βοηθό μου και τόν ύπεύθυνο παραγωγής. Τό συμβόλαιό μου θά έπρεπε νά όρίζει ήμερομηνίες γυρίσματος και άν δέν άρχιζα σ'αυτές τίς ήμερομηνίες έπειδή πιθανόν ό παραγωγός θά άλλαζε γνώμη, θάπρεπε νά άποζημιώνομαι άνάλογα. "Η εάν μέ τόν έρχομό της καθορισμένης ήμερομηνίας μεσολαβούσε διάστημα ενός μηνός άργοπορίας, τό συμβόλαιό μου θά έγγυώταν τήν πληρωμή αυτού του χαμένου μηνός...

Δευτέρα πρωί.
...Ο Ζερβός μέ ρώτησε ποιούς ήθοποιούς θά ήθελα νά χρησιμοποιήσω. Του είπα τά δυόματά τους. Πάνω σ'αυτό ό πατέρας είπε πως καλό θά ήταν νά είχαμε ένα γνωστό δημοφιλές ζευγάρι όπως ή λαμπέτη μέ τόν Χόρν για νά παίξουν στην ΓΑΛΗΝΗ. Διαφώνησα λέγοντας πως δέν υπάρχουν κατάλληλοι ρόλοι για αυτούς στό φίλμ. "Ο γιός φάνηκε νά συμφωνεί...θά ήταν καλύτερο νά χρησιμοποιήσουμε δυό άγνωστους. θά ήταν μιά λαϊκή και ταυτόχρονα έμπορική νίκη, γιατί θά έλεγαν "Επιτέλους ό έλληνικός κινηματογράφος άνακαλύπτει πως υπάρχει λαός για αυτόν..."
"Ο Ζερβός-πατέρας μέ ρώτησε τί όρα σηκώνομαι τό πρωί και του άπάντησα όποια όρα είναι άνάγκη. Του άπάντησα τόν Μποδοσάκη και τήν όρα πού πήγα στό γραφείο του. "Κατόφερες τελικά νά τόν συναντήσεις;" ρώτησε.
"Όχι" άποκοίδηκα.
"Αποφασίσαμε νά συναντηθούμε σήμερα στις 5 μ.μ.

5.30 μ.μ. Πήγα στόν Ζερβό για τό ραντεβού μας και τόν βρήκα νά μιλάει μέ μιά ομάδα ρώων κινηματογραφιστών. Ζήτησε συγνώμη λέγοντας πως δέν τούς περίμενε.
"Αύριο στις 8 θά είμαι στή διάθεσή σου".

Τετάρτη.
Πήγα στού Ζερβού τό γραφείο στις 8 και ήρθε στις 9.

Μάρτης 1, '56.
Στό γραφείο του Ζερβού. Συμφώνησε πάλι μέ τούς όρους μου και έτοιμάζει τό συμβόλαιό μου. Συμφωνήσαμε νά συναντηθούμε στό γραφείο του Ζερβού μέ τόν Βενέζη. Του τηλεφώνησα και συμφώνησε.

X.H.
Οι φυσικοί μας βεβαιώνουν ότι υπάρχουν κοσμικά κύματα. Μήπως λοιπόν υπάρχουν μέσα μας άνεπαφες χορδές πού είναι προορισμένες νά συντονιστούν μέ δρισμένα άπ'αυτά τά κύματα και οι όποτες (έκτός κι άν είναι καμωμένες για νά ηχοδν by a stimulus) συρικνοδνται και μαθαίνονται και τελικά άτροφοδν όπως τά κύτταρα του όργανισμού πού πεθαίνουσαν δέν τραφοδν μέ χημικές ούσιες;"
"Η μουσική στόν Σύγχρονο Κόσμο"
Meyers.

Μάρτης 12, '56.
Τά 28α γενέθλιά μου μέ βρίσκουν νά σκέφτομαι τό μέλλον των Ήν. Πολιτειών. Συνεχίζω ν'άναρωτιέμαι άν θά πραγματοποιήσω τή ΓΑΛΗΝΗ...τό σκοπό της.
"Ο έρχομός του γράμματος του Μπόμπ με κάνει νά τό σκέφτομαι περισσότερο γιατί, όπως γράφει, "ό χρόνος είναι βραχύς".

X.H.
Τηλεφώνησα στή Φαίδρα. "Ο Βενέζης θά ρίξει μιά ματιά στό σενάριο και ή Φαίδρα θά τό δακτυλογραφήσει μέχρι τό Σάββατο.

X.H.
"Όταν είπα στό Φώτη ότι κουράστηκα μέ τή ΓΑΛΗΝΗ μου είπε γελώντας νευρικά: "Τόσο τό καλύτερο" θά τή διευδύνεις εύκολότερα".

X.H.
"Ο κινηματογράφος σαν εικόνα και παραπέρα, πως αυτή ή εικόνα πρέπει νά έξελιχθή μηχανικά νά κάτι πού πρέπει νά έμβαδόνουμε.
"Αρχίζω νά πιστεύω ότι ό κινηματογράφος
τελος

σελίδα 13 ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

Πρόσφατη φωτογραφία του Βαλκανοευρωπαϊού γερμανοτραφή συγγραφέα Έλια Κανέτι, που ενώ γράφει στα Γερμανικά, τα έργα του μεταφράζονται και γίνονται γνωστά στη Γαλλία, ενώ κατοικεί στην Αγγλία, και τα ταξιδιωτικά που γράφει, αφορούν την Ανατολή...

**ΤΟ
ΛΟΓΟ
ΤΕΧΝΙΚΟ
ΝΟΜΠΕΛ
1981**

ΕΛΙΑΣ ΚΑΝΕΤΤΙ: Ο ΝΟΜΑΔΑΣ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

"Αν η λογοτεχνία φτιάχνεται κατ'άρχην με την γλώσσα, ο Έλιας Κανέτι ήταν χωρίς αμφιβολία καλύτερα τοποθετημένος από κάθε άλλον στη θέση εκείνη, για να πάρει τις μέρες αυτές το βραβείο "Νόμπελ", της λογοτεχνίας. Είναι αυτός που είπε πριν από λίγο καιρό σε μια συνάντηση με φίλους: "να παρατηρείς όλες τις φυλές, να ακούς όλες τις γλώσσες, να απαριθμείς όλα τα κουστούμια, να γυρνάς σε όλες τις χώρες."
Ήταν καλύτερα τοποθετημένος απ' όσους αναγγέλθηκαν ως υποψήφιοι για το Νόμπελ το 1981, δηλαδή τον Χάρολντ Πίντερ, τον Βέις, τον Φίλς, τον Λέσινγκ, και να αποκλείουμε τον Νάιπωλ και τον Μπόρχες, μια που ο πρώτος είχε κάνει σημαντικές δηλώσεις για τον Τρίτο Κόσμο, αποκαλώντας τον "δξιο της τόχης του" και ιδιαίτερα για τον Μ Μπόρχες, που έγραψε μια έλεγεια υπέρ του Πινόσέτ κι έσφιξε το χέρι του Βιντέλα...
Ο Κανέτι, γεννημένος στα 1905 (76 χρονών σήμερα), σε μια έπαρχία της Βουλγαρίας, όπου ζούσανε Έβραίοι νομάδες, περνάει την παιδική του ηλικία στη μικρή πόλη Roustchouk, που είναι στα όρια της Ανατολής και της Δύσης· εκεί, όπως γράφει ο ίδιος στο βιβλίο του, "Η Ιστορία μιας νιότης", "...μπορούσε να ακούσεις να μιλιούνται έστω ή δαχτύ γλώσσες σε μια μέρα". Παίζοντας λοιπόν, όπως ξέρουν να παίζουν τα παιδιά, με τα Τουρκικά του παππού, τα Ρουμάνικα της τροφού, τα Βουλγάρικα των χωρικών, τα Ισπανικά στις ρίζες τους, έφτασε να βιωθεί μ' όλα αυτά και μόνο η γλώσσα ή μητρική -στην οποία άργότερα θα γράφει νοβέλλες και διηγήματα- τα Γερμανικά, του μένει τότε, σαν απαγορευμένη φυλαγμένη στο μυστικό ράφι του Ληξιαρχείου.
Στα 1911 φεύγει με τη μητέρα του για την Αγγλία. Μένει στην Έλβετία όσο κρατά ο πόλεμος (;). Μετά μένει στη Βιέννη, μέχρι το 1938, χρονολογία σημαδιακή, γιατί μπροστά στον επερχόμενο Ναζισμό θα φύγει τελικά για το Λονδίνο.
Είναι ακριβώς στα χρόνια εκείνα που η μητέρα του ανοίγει την μέχρι τότε απαγορευμένη Γερμανική γλώσσα.

-δίχως αμφιβολία -του λέει- δεν μπορείς να εκφραστείς σε άλλη γλώσσα, εκτός από την Γερμανική σ' αυτόν τον καιρό...
"Η κουλτούρα, για κείνην, ήταν η λογοτεχνία των χωρών των οποίων ήξερε τη γλώσσα, ... και γράφει ο Έλιας Κανέτι: "Αλλά τα Γερμανικά έγιναν η γλώσσα της Ανάπης μας - ω πόσο αποκλειστικής..."
Τό έργο του Κανέτι δεν είναι ίδιο ζωηρό και όμοια γνωστό όπως άλλα είδη λογοτεχνίας σε διάφορες χώρες. Είναι δοκίμια γραμμένα σε εφημερίδες, ρομάτζο, θέατρο και ταξιδιωτικά, με κάποιο βαθύτερο κοίταγμα, διασχίζοντας τις ιστορίες των λαών και την "γεωγραφία" της Ευρώπης.
"Ο ίδιος λέει, ... "μ' ότι γράφω δεν ξεφεύγω όμως απ' τον κόσμο της παιδικότητας". Είναι δηλαδή ένα "άνοιχτό παιδί" που όμως βαπτίστηκε -αντί σε κολυμβήθρα- στις γλώσσες όλου του κόσμου. Παράλληλα ο Κανέτι γίνεται και "πατέρας του εαυτού του, σαν συγγραφέας δωτος, που γυρίζει στη χώρα της ξανανακαλυπτόμενης μητρικής γλώσσας, της Γερμανικής.
"Η φιλοσοφική πλευρά του έργου του, και η μεγάλη του προσφορά είναι στο "Μάζα και Δύναμη", που εμφανίστηκε το 1966, απ' τις εκδόσεις "Γκαλλιμάρ", όπου πρωτόγινε γνωστός στην Γαλλία. Είναι μια μελέτη σε βάθος, στη "συνέχεια" των ανθρώπων, κεντραρισμένη γύρω απ' την προβληματική της "διαταγής" και της "πειθαρχίας", δεν αφορά μόνο τις "άληθινές μάζες" αλλά εξίσου και τις ... "φανταστικές μάζες" που είναι τα ... "πνεύματα", ... "οί άγγελοι", ... "οί δαίμονες" που μπλέκονται συχνά θρησκειές, που καθηλώνουν υποταχτικά τους ανθρώπους, κυρίως τους ήμιμορφωμένους και τους πρωτόγονους, σε "θέσεις" φανταστικές και καθόλου, πρωτοποριακές.
"Αργότερα, παρουσιάζει το μυθιστόρημά του "Ο Πύργος της Βαβέλ", που πρωτόγραψε στα 1935, σαν μια μεγάλη είσπραξη στη μεγάλη μελέτη για την καταγωγή και το σχηματισμό των κινήματων της μάζας. Αυτό το μυθιστόρημα εκδόθηκε στη Γαλλία το 1949, απ' τις εκδόσεις "Arthand", όπου πέρασε -λόγω εποχής και γεγονότων- απαρατήρητο, και,

ξανεκδόθηκε στα 1968, απ' τις εκδόσεις Γκαλλιμάρ, κάτω απ' τον τίτλο: "ΑΥΤΟ-ΔΑ-ΦΕ".
"Αργότερα, μεταφράζονται στα Γαλλικά (απ' τα Γερμανικά) τα δοκίμια του, με τον τίτλο "Η Άλλη Διαδικασία", όπου άργότερα συμπληρώνονται με το θαυμαστό δοκίμιο, που έγραψε στα 72 του χρόνια, "Γράμματα στη Φελίτσια" πάνω σε κάποιες επιστολές του Κάφκα.
Στα 1978, σε ηλικία 73 ετών, δίνει μια εξιστόρηση, πάνω σε κείμενά του και χειρόγραφα που έγραψε απ' το 1942, μέχρι το 1972. Πρόκειται για το "Η Ιστορία μιας Νιότης" -που αναφέραμε πιο πάνω- και τελικά τα ταξιδιωτικά "Οί Φωνές του Μαρακές".
"Ο Έλιας Κανέτι έχει κρατήσει -χωρίς αμφιβολία- απ' την Έβραϊκή καταγωγή του τον άνευ όρων σεβασμό προς τις λέξεις και τη γραφή, παρά τον θόρυβο του για τον Τζαίμς Τζόυς, όπου τον θεωρεί -στο γραπτό του- σαν "δεύτερο επίπεδο μπροστά στο φανταστικό βάθος της καταστροφής του".
Στο έρωτικό του έργο, έρωτα για τον λόγο, "Finnegans Wake", γράφει: αναπό πολύ όλες τις γλώσσες που είναι ζωντανές για να χω την επιθυμία να τις άγγιξω... μ' αυτά τα λόγια ο Κανέτι βγάζει όλο του το φορτίο που υπάρχει μέσα του για το θέμα της πολυγλωσσίας του.
Φιλίπ Μπουαγιέ

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ:
Στα μέσα της δεκαετίας του 1930, η γνωστή "φάμπρικα" του βραβείου Νόμπελ, είχε δώσει το βραβείο λογοτεχνίας σ' έναν έμικρέ Ρώσο συγγραφέα που ζούσε στο Παρίσι, Ίβάν Μπιούβιν, και σήμερα επαναλαμβάνεται -για μη γνωστούς λόγους- το ίδιο. Όμως, για να συνεννοηθούμε, το "ήθος" του Κανέτι δεν είναι παρόμοιο, και η αντίστασή του -επί χρόνια τώρα- στη "μεγάλη δημοσιότητα" και η μη εμφάνισή του στα πράγματα, όπως με πολλούς άλλους και τον δικό μας τον Έλύτη, το δείχνει αυτό. Κατά καιρούς μου έλεγαν για το βιβλίο: Μάζα και Δύναμη, όμως οι φοβερές απασχολήσεις με τα έκδοτικά και άλλα προβλήματα, δεν μ' άφησαν να το παρουσιάσω -πράγμα που θα γίνει σύντομα- εάν τά... κοράκια, δεν πέσουν επάνω και με μια μετάφραση, το εκδώσουν στα ελληνικά, κακήν-κακώς. Φυσικά, στη Γαλλία, όπως και στην Γερμανία, υπάρχει μια "αντίσταση" για τους συγγραφείς εκείνους που γράφουν με κάπως "παραιοσιακό" τρόπο, όμως, σύγχρονα προβλήματα. Ιδιαίτερα στη Γαλλία οι Γάλλοι σιτουασιονιστές, εμποδίζουν τη διάδοση ούμανιστικών έργων συγχρόνου προβληματισμού. Θεωρούν τις μάζες, μια όλη γιά παρατήρηση, αλλά όχι για μέσο ανάπτυξης αντι-ιδεών. Έτσι συμβαίνει και με τα "έργα" του Βίλχελμ Ράιχ. Η "Μαζική Ψυχολογία του Φασισμού", τό "Άκου Ανθρώπακο" κ.λ.π. δέ ν θεωρούνται "αξιόλογα" μελετήματα από μια μεγάλη σειρά "συγχρόνων" κριτικών και συγγραφέων, που ο ένας επηρεάζει τον άλλον. Έτσι, μ' αυτήν την βέωση, ή "μόδα" που θα έρθει με τη διάδοση -λόγω Νόμπελ- του έργου του Κανέτι, είναι μάλλον θετική. Ο Κανέτι -σαν "αστραφερός" γέρος που είναι, απέφυγε -μέχρι τώρα- τη λούμπα της δημοσιότητας, και τη λούμπα ή τη φόλα του Νόμπελ, να βγει σε "σκηνές" δημοσιότητας απάνθρωπες και καταστρεπτικές για έναν σκεπτόμενο άνθρωπο. Αλλά προς κάθε κατεύθυνση - Ίτεμ Άλάκες- μη πιστέψετε ότι τό Ίδεοδρόμιο προβάλλει τά... βραβεία Νόμπελ, γιατί σε όποιον πιστέψει σε κάτι τέτοιο και πετάξει τη γνωστή άνεύθυνη λάσπη του, θα του στείλλω την διεύθυνση και τό τηλέφωνο του Όδυσσέα Έλύτη- Άλε-πουδέλη, Έλληνα ποιητή, τιμημένου πρόσφατα με τό βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας...
Λεωνίδα Χρηστάκης

**η
παρεμβαση
μας
στο 22^ο
φεστιβαλ
κινητογραφου**

σκηνοθετης: κοπρομηχανη του συστηματος

Ποτέ άλλοτε ο "δημιουργός" σ κ η ν ο φ έ τ η ς δεν αποτέλεσε ένα οργανικό μέρος του εγκαθιδρυμένου γραφειο-κρατικού μηχανισμού. Στις μέρες μας για να φτάσει μία ολοκληρωμένη ταινία —σχεδώς μίσιους— σε μία αίθουσα προβολής ο σκηνοθέτης οφείλει να την "περάσει" από 13 —σκατρες— επιτροπές... αλλά αυτά είναι γνωστά. Πιο πρόσφατα ο Νίκος Ζερβός έγραψε ότι οι κινηματογραφιστές δεν διαφέρουν απ' τους πολιτικούς, τους παπάδες ή τους δάσκαλους και αξίζουν την ανατρεπτική-άγελητη κριτική. Είχε λεχτεί μάλιστα ότι οι ταινίες αξίζουν σαμποτάρισμα όπως κάθε άλλο φάρμακο ή εμπόρευμα. Σήμερα ο αρπακολλισμός μας έφερε στο άθλιο αυτό επίπεδο ποιότητας του 22ου φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου. Το προσίδημα και ο σπασοραγιαλισμός στους λεκανοκ'θιστους επιτρόπους λογίων λογίων επιτροπών και υποεπιτροπών δίνει στο τελικό αποτέλεσμα μιας δημιουργημένης ταινίας αυτήν την εικόνα που αναποκομίσαμε όλοι εδώ στο 22ο πανηγύρι της Θεσσαλονίκης. Και επειδή μερικοί απ' μας κουν τμάς, τους παρεμβαστές του 'Ιδεοδρόμιου, υπερβολικούς, έχουμε: Υποβολή βιογραφικού του σκηνοθέτη. Υποβολή του σενάριου και των διαλόγων. Τυχόν προσοχή στη δευτεροβάθμια. Άδεια γυρίσματος. Άδεια προβολής. Άδεια πολλαπλών προβολών. Υποβολή συμμετοχής στο φεστιβάλ. Υποβολή στην προκριματική επιτροπή του φεστιβάλ. Κριτική επιτροπή στο φεστιβάλ. Άδεια προβολής σε κινηματογραφικές αίθουσες. Και... αν ήλιμα έχεις πάρει όλες αυτές τις άδειες και φτάσεις στην αίθουσα, ο κάθε ευδίκτος εισαγγελέας, σλόλογος γονέων, χριστιανική ομάδα, μεμονωμένος μπέτσος ή αστυνομικός καθ' όποιον εξιν της αστυνομικής οειυδύσεως μπορεί να σου διαδώσει την προβολή. Ποτέ άλλοτε μία "εκφραση τέχνης" δεν ήταν τόσο στενά περιφρουρημένη, και αυτό συμβαίνει χάρη στην ιδρύσεια των σκηνοθετών των αποτελούν την κινητήρια δύναμη αυτού του γραφειοκρατικού μηχανισμού. Οι τρεις επιτροπές του φεστιβάλ αποτελούνται από 40 πρόσωπα. Οι επιτροπές του Υπουργείου Πολιτισμού/Βιομηχανίας αποτελούνται από 33 πρόσωπα. Ετσι αυτήν τη στιγμή χωρίς να υπολογίσει κανείς τους θαρραλέους, οι Γραμματείς ξεπερνάν τους 100! Για όλα, φυσικά, τα παραπάνω οι μόνοι υπεύθυνοι είναι οι σκηνοθέτες, χειρότεροι απ' τους παπάδες, τους πολιτικούς ή τους δάσκαλους διότι παρουσιάζονται ως δημιουργοί και έχουν ηδονημένες απαιτήσεις, που πολλές φορές αγγίζουν τα όρια της "μακάβριας μακαρονάδας". Μέχρι χθές λέγαμε ότι υπάρχει μία υπαρκτή συμμαχία του σκηνοθέτη με τους παράγοντες του φεστιβάλ του. Ο πρώτος είναι ένα θεαματικό μέσο για τη σταθερή ύπαρξη και προβολή των δευτέρων. Σήμερα ο σκηνοθέτης κινηματογραφικών ταινιών είναι το καθοριστικό όργανο μιας κοπρομηχανής που αναπαράγει το σύστημα. Υπάρχει ένας κινεμάνας σταδίους υποχώρησης από το αρχικό δρώμα του. Προσοχή! Η τά παραπάνω δεν θίγουμε το θέμα των γραφείων έκμεταλλεύσεως και διανομής ταινιών. Τα περισσότερα απ' αυτά τα Γραφεία έχουν αγοράσει ή ελέγχονται από πολυεθνικές εταιρείες κι έχουν μπλοκάρει το 80 τοις 100 των αίθουσών. Πολύ σύντομα —αν όχι και σήμερα— ο σκηνοθέτης θα πρέπει να κάνει άλλη μία επίσημη για να προωθήσει ή ήδη πολυβασανισμένη ταινία του.

- Έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η σκηνοθετής είναι ήρικό ανοιχτός απέναντι σ' αυτό που μερικοί το λένε επανάσταση, άλλοι το λένε πρωτοπορία, λίγαι το λένε δημιουργία και εμεις το λέμε: κ ο π ρ ο μ η χ α ν ή ...

ΜΙΚΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΑ ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ (ΜΕΤΑ ΘΥΓΑΤΕΡΟΣ)

Σχεδιοιστορία του Λύμπερ

ΤΕΛΟΣ του ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ... ...γραμμά απ τον εκδοτή του

Δευτέρα 12/10/81

Χρηστάκη,
Μόλις χτές πληροφορήθηκα ότι στο ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ 2 (22/9/81), στη σελίδα ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΑΝ ΔΑΦΗΜΙΣΕΙΣ, μπήκες όταν κόπο να παρουσιάσεις το έντυπο που κυκλοφόρησα πρόσφατα. Ωστόσο: τον ό τίτλος του δεν είναι ΤΕΛΟΣ ΑΛΛΑ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ!

Ζον ο τόμος δεν αποτελεί "έπιλογή σιτουασιονιστικών κειμένων" αλλά περιλαμβάνει ορισμένα κείμενα που έγραψα και μερικά που μετάφρασα, χωρίς καμιά εulάβεια προς την καταστασιακή ή άλλη ετικέτα ή θεωρία! Ζο και σπουδαιότερο: το έντονο παρενθέςως ψέμμα με το οποίο κλείνεις την παρουσίαση (ότι δήθεν "πίσω του κρύβονται οι εκδόσεις 'Υ'", είναι τουλάχιστον χυδαίο και μπορεί να εξηγηθεί μόνο σαν απόπειρα σαμποτάζ μιας αληθινά αυτόνομης έκδοσης, για την οποία είμαι -όπως τό άναφέρω στη σελίδα 2 του τόμου- ο μόνος υπεύθυνος από κάθε άποψη. Για τό καλό σου λοιπόν, φρόντισε να δημοσιεύσεις αυτό τό γράμμα στο άμέσως επόμενο 'Ιδεοδρόμιο' ώστε, έχτός από την αλήθεια, οι συνεργάτες σου κι όσοι εξακολουθούν να σε διαβάζουν μ'έμπιστοσύνη να πληροφορηθούν ότι είναι αποφασισμένος να μπούκοτάρω την φυλλάδα σου, με τό μοναδικό μέσον που διαθέτω: αποκλείοντας κάθε πιθανότητα τωρινής ή μελλοντικής συνάντησής μου μ'όποιονδήποτε, από τή δημοσίευσήτου γράμματός κι'επειτα, συνεργαστεί με τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ.

(δυσανάγνωστος υπογραφή)

Γιάννης 'Ιωαννίδης
Τ.Θ. 3811
Λεβίδου - 'Αθήνα

(άμεση άπάντηση
τοθ εκδότη Χρηστάκη στο παραπάνω γράμμα καρδ τό γεγονός ότι τήν εulάβεια-διαφήμιση για τό περιοδικό ΤΕΛΟΣ, δέν τήν έγραψε ο Χρηστάκης).-

'Αγαπητέ μου Γιάννη Δ. 'Ιωαννίδη,

Τό γράμμα σου με στεναχώρησε, κυρίως γιατί δέν έγραψα εγώ τό κομματάκι τής πίσω σελίδας, που άφορδ τό περιοδικό(:) σου

ΤΕΛΟΣ, του εικοστού αιώνα. Τέλος πάντων εγώ τό μόνο που είπα, σ'ένα συντάκτη του 'Ιδεοδρόμιου ήταν μία φορά γούρια άπ'τό τυπογραφείο και βιβλιοδετείο του τυπογράφου του 'Ιδεοδρόμιου, Μπάμπη Χρονόπουλου, ήταν αυτό που μου είπε ο κ. Χρονόπουλος: Χρηστάκη κοίτα τί τυπώνει τώρα ο Χαρμάνης... και μου έδειξε τά φύλλα του περιοδικού σου, ΤΕΛΟΣ. Κι'επειδή ο κ. Χαρμάνης είναι ο εκδότης των εκδόσεων 'Υ', τί άλλο μπορούσα να υποθέσω;

Και ίσως τό πράγμα να τελείωνε εδω αλλά, στο χώρο που κινούμαι εγώ και οι συνεργάτες μου κι'επειδή δέν ε είμασταν συνηθισμένοι να παίρνουμε γράμματα με τέτοιο ύφος, στερημένα από κάθε λογής χιούμορ, γι'αυτό τό θα μω στον κόπο να σου δώσω μία άπάντηση, που σε βεβαίως δέν θα ήθελλα να τήν θυμάσαι, για πάντα. 'Ακου "φίλε" (που λένε), επειδή για τίς ιδέες μου που άπορρέουν από τή συνέχιση τής έκδοσης του 'Ιδεοδρόμιου, καθήκον φιλικά, και κινδυνεύω να ξανακαθίσω, κι'επειδή στο κομμάτι σου (σελ. 33) στο περιοδικό σου "Ποια λοιπόν ή αληθινή αγάπη;" κατάλαβα ότι είχες(:) πάρε-δώσε με ψυχιατρεία, γι'αυτό εγώ από τήν μεριά μου δέν μπορδ ν'άψω άναπάντητο ένα τέτοιο περιεχόμενο ενός γράμματος σαν αυτό που μου έστειλες, αλλά και από τή μεριά σου, λόγω των "προσωπικών σου περιπετειών" δέν έπρεπε να γράφεις σε μένα ένα τέτοιο κείμενο, άκου λοιπόν:

-Τά περισσότερα κείμενά σου, είναι μετ'α σιτουασιονιστικά και φιλοσιτουασιονιστικά κι'αυτό δέν μπορείς να τό άνηθείς(ξαναδιάβασε τίτλο και κείμενο τής σελίδας 60)
-Χρησιμοποιώντας λοιπόν -ο συνεργάτης μας- τήν έκφραση "έπιλογή σιτουασιονιστικών κειμένων" έκανε μια ταυτοσημηση γιατί "δημώδες" είναι και γνωστό ότι τά μετα-σιτουασιονιστικά κείμενα και γραπτά να χαρακτηρίζονται: σιτουασιονιστικά.

-'Όλες οι παραθέσεις (μόττα κ.λ.π.) που έχεις στο περιοδικό σου είναι σιτουασιονιστών, κι'αυτό είναι που τονίζει τήν "εulάβει-

α" σου προς τήν καταστασιακή ή κάποια τέλος πάντων συναφή κλίση που έχει τό "ψαχνό" του περιοδικού σου.
-Τώρα, για τήν "άπόπειρα σαμποτάζ", για μία "αληθινά αυτόνομη έκδοση" όπως ή δική σου, θεωρώ γελοίο να σου άπαντήσω γιατί μεγέθυνες υπερβολικά τέσσερις γραμμίτσες στο "ψιλά" του 'Ιδεοδρόμιου, που στο κάτω της γραφής δίνουν τήν εulαίρια στους άναγνώστες να μάθουν ότι τό περιοδικό σου δέν π ά ρ χ ε ι...έκτός άπ τό διαφημίσεις άπ'τήν 'Ελευθεροτυπία, όπως κάνει και ο πρώην εκδότης του 'Ακμυνα κ. 'Αρανίτσας: 'Η διαφορά μας είναι ότι εγώ άποκαλώ τό 'Ιδεοδρόμιο "φυλλάδα" ενώ εσύ τίς 96 σελιδοϋλες, χωρίς καν εulάβεια-παρασυρμένος τίς άποκαλείς "ο τόμος":(Ζον κ.λ.π.). Για τό δεύτερο και τελευταίο μέρος του γράμματός σου, που έχεις φράσεις, όπως:
-"Γιά τό καλό σου..."
-"...φρόντισε να δημοσιεύσεις αυτό τό γράμμα στο άμέσως επόμενο 'Ιδ..."
-"...όσοι εξακολουθούν και σε διαβάζουν μ'έμπιστοσύνη..."
-"...είμαι αποφασισμένος να μπούκοτάρω τήν φυλλάδα σου..."
και ένα σωρό άλλα ύπονοούμενα, θέλω να σου πω ότι μόνο ή άπειρία σου σε κάνει να πιάνεσαι κοροϊδο και να άπειλείς με τέτοια μεγαλόσχημα φλογερά λόγια έμεις, που,

είμαστε οι πιο δυνατοί και άδύναμοι τής περιοχής... φιλικά
(και χωρίς να σε περιμένω στη γωνιά...)

Λεωνίδα Χρηστάκης

ΟΙ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΜΕΝΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

'Αν είχαν ίσως νάστιασαν και καμιά συν-οικιακή έπιτροπή. 'Αλλά με τή μαλακία που μας δένει ούτε αυτά τά βασικά σημεία μιας "άλλης λογικής" δέν θα μπορούσαμε ν'άρθρο-σουμε όχι να κάνουμε ή να βάλουμε τά θε, έμια, ούτε καν ν'άρθροσουμε όπως έγινε και στο πανεπιστήμιο. Αυτή ή περίπτωση "άλλη λογική" δέν ισχύει ποτέ ούτε στις καταλήψεις πουχάμε τό πάνω χέρι, πάντα αφήνουμε τους άλλους, τίς οργανώσεις να μιλήσουν,, να "παύσουν", να χωντακώσουν τά πάντα. Κι'είχαμε πολλά να πούμε από τήν ιεραρχία μέχρι τό χτύπημα τής γνώσης που παράγει κέρδος, και από κει στην ανάπτυξη ενός άλλου είδους σχέσεων μεταξύ μας, βέβαια έπιδοώσαμε πάνω στα μέλη των οργανώσεων που είμαστε μαζί στις καταλήψεις με τά γνωστά αποτελέσματα. Τό ίδιο έγινε στις 16 Νοέμβριο. 'Όταν δύο σύντροφοι ήταν νεκροί, όταν ο κόσμος μαζεύονταν στο Πολυτεχνείο κι'έκανε πηγαδάκια, άστερ'άπο χρόνια, έμεις δέν προχωρήσαμε αυτόνομα να βάλουμε τή δικιά μας άποψη αλλά περιμέναμε από τό ΚΚΕ(μ-λ) και τήν Β' Πανελλαδική να πάν μπροστά.

'Αλλά γιατί όλα αυτά; Μήπως είμαστε παραγαλιστές θεωριών που δέν έχουμε άπομωύσει; Μήπως δέν μπορούμε να βάλουμε σε πράξη όσα θεωρητικά έχουμε κατακτημένα επειδή αντίδοθ ο μικροαστισμός μας; Μήπως δέν μπορούμε να "παράγουμε" έγγυαία θεωρία; 'Ισως και τά τρία, και άλλα πολλά: Τώρα εκλογές του '81 ή "άλλη λογική" ή έν-άλλακτη λύση (άλτηρνάτιβ) όχι δέν μπορεί ν'άρθροσει λόγο(σπυρννατίς τες) αλλά έχει πάει και νά ψάχνεται. Τόσο λοιπόν κράτησε ή άμικρήτση. 'Ετόν Πανεπιστημιακό χώρο ίσως (περιμένουμε τον καινούγιο Νόμο-Πλαίσιο) αλλά σε λίγο θ'άρχίσει να εκδηλώνεται άλλοθ σε κάποια έργαστήρια από νεαρούς εulάβεις ένάντια στη μισωτική σκληριά και τήν υποδούλωση τής μηχανής. Και αυτοί δέν δάχνω καμιά σχέση με τίς γεροντοκάρες τίς επανδύσεις, νυν πολιτικοποιημένους φοιτητές ή θεωρητικούς του περιόριου των 'Εφαρχείων.

Οίλιππος Φιμάκης

Λεωνίδα,
συνέχισε για να δοθμε ν'άρθρώνετε έτι τέλους ο λόγος τής "άλλης λογικής" να γίνεται πράξη, για τήν αυτόνομη κοινωνία.

29-9-81

'Αγαπητέ Λεωνίδα γεια χαρά.
Σου στέλνω τήν παραπάνω άνακοίνωση μαζί με τήν έπιθυμία να τήν δημοσιεύσεις στο περιο-

δικό σου, γιατί πιστεύω ότι πρέπει να γίνει μια άσχη για να αποκαλυφτεί κάποια ή λειτουργία του στρατού και να τον αντιμετωπίσουμε οργανωμένοι αντιμilitarιστικά.

ΣΧΕΤΕΡΑ ΜΕ ΤΟ ΠΛΑΤΥ"ΣΙΜΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ". -

Πλάτυ γιατί όλοι σχεδόν (οι άρσενικοί) περνάμε από τον στρατό. Έγώ υπηρετώ έδω και άκετους μήνες. Είναι γεγονός ότι το βαθύ σκοτάδι καλύπτει τη λειτουργία του στρατού, τον οποίο το σύστημα θέλει σε μια εχθρική, ισχυρότερη κοινωνία, μέσα σ' όλη την εξουσιασμένη κοινωνία. Ο στρατός σκοπεύει - όχι φυσικά τον έβαν κίνδυνο - αλλά την καταστολή των εσωτερικών εφευρέσεων. Στην πράξη είναι δεσμοφύλακας που επιβάλλει καθαρά μηολογικά τους στρατιώτες και τους πολίτες, δηλαδή τους μέσα κι' έξω από το καλλί.

Έτσι καταρδόμενοι να διαλύσει τα τυχόν τολμηρά διεθνιστικά όνειρα των ανθρώπων. Περιοδικά αναγκάζεται να αναίγει το καπάκι του για να ανακρίνει το ανθρώπινο δικαίωμα του. Φοβισμένοι από το σκοτάδι και το άγνωστο και χωρίς δημοτικές σχέσεις μεταξύ τους οι νεοσύλλεκτοι υπακούουν άβυσσοι και μισοζωλιμένοι στις πρώτες διαταγές που δα τους δώσουν, φοβούνται μήπως εχθρίσουν απ' το σύνολο των στρατιωτών και μισούν στο μάτι το εκπαιδευτή ή όποιος δα τους κάνει τη ζωή δύσκολη.

Αυτό γίνεται στο βαθύ που δεν έβρουν ότι στη μικρή αυτή κοινωνία δεν ισχύει η ανταπόδοση στην καλή ή κακή συμπεριφορά. Λογότερα όταν αισθάνονται την πίεση του χρόνου, φοβούνται μήπως τιμηθούν και ο χρόνος γίνει καταπιεστικός. Δεν σκέπτονται το νόημα που μπορεί να πάρει αυτός ο χρόνος γιατί δέχονται δογματικά ότι πάει χαμένος. Όμως, εκτός από χρόνο χάνουμε κι' ενέργεια και αν αντισηκώσουμε σ' αυτήν την εκμετάλλευση δα δίνουμε κάποιο νόημα και στο χρόνο μας.

Πρέπει να εσκεπάσουμε τις άδικιες και τις παραβάσεις των λίγων δικαιωμάτων που δεν μας άπαιρουν οι κανονισμοί, και να παραβαίνουμε τους τελευταίους όταν είναι έναντίον μας.

Αντίθετα, μην εχθνάτε ότι ο άδυσματικός που παραβαίνει τα δικαιώματά μας με την άσχη των γύρω του, δα χτυπηθεί και από τους ίδιους τους συναδέλφους του.

Υπάρχει τέτοιος έραρσικός ανταγωνισμός μεταξύ τους που φτάνει στα όρια του σπασίμλα, καρρσά μαθητό. Πρέπει άδικια να αντιπαραθέτουμε τα δικαιώματα του στρατιώτη με τις άτομικές έλευθερίες του συντάξιματος.

Στη Γαλλία, την Όλλανδία και όλη σχεδόν την Ευρώπη οι αντιμilitarιστές πληθαίνουν και άγωνίζονται για τις έλευθερίες των στρατιωτών και την κατάργηση της υποχρεωτικής θητείας. Οι άλλλοι στρατιώτες φτιάσαν μάλιστα κι' επιτροπές για τα άπτηματά τους και ήσαν κ' έρδισα πολλά. (Βιβλίο: Τα δικαιώματα του Στρατιώτη).

Έδω έχουμε τη μεγαλύτερη θητεία στην πλάτη μας και χωρίς άποδοχές, παρ' όλα αυτά άδρανοόμ. Ο συντονισμός χρειάζεται ενέργειες και από έξω από τον στρατό γιατί τα περιόρια μέσα είναι στενά.

Θανάτωση την αντίσταση που δα προβάλλουν οι νεοσύλλεκτοι ενός τόπου αν είχαν συναντηθεί και γνωρίσει μεταξύ τους πριν καταταστούν; Είναι εθολο να βοήθω με ποιούς παρουσιάζεσαι από την άπτηνομία ή τόποτατο λογικό γαπέλο της περιόχης σου.

Πιστεύω πως κάποια δα δημιουργήθει μια αντιμilitarιστική κίνηση που δα μας άπλάθει από την καταπίεση του στρατού. Για να γίνει δικα αυτό πρέπει να έγκρασκον τη διασάφηση τους ή τη γνώση τους όλοι δσοι άμικθάλλων άδικια για την δυνατότητα αντίστασης στο στρατό.

Η άμικθολία ταπεινάει μόνο στους συμπερονητάλλους άτομιστές που σάβανται να έμωδούν με τους γύρω τους. - κίςτας.

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Η ΠΟΛΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΝΘΑΝΟΥΣΑΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΟΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΓΡΑΒΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Η Πολωνία άνήκει στη συγκεκριμένη κατηγορία των χωρών όπου κυριαρχεί άσφικτικά το συγκεκριμένο θάμα και ο κρατικός καπιταλισμός. Η παραγωγή των έμπορευμάτων λιγώτερο άνεπτυγμένα παρουσιάζεται κάποι από μια συγκεκριμένη

Γαμα καλογιές. Φτύνε τους καθάγηηταδες -σημνω κεφαλή στους καθήγητες, στους γονείς, στους κάθε καταπιεστές σου. Σέρεις πολύ καλά πως η ΣΩΗ είναι απελτιστικά συντομη, ένα περαστικό όνειρο, πως όλοι οι θεσμοί είναι καλοστημένες ψευδαισθήσεις κατασκευασμένες από εξυπνα αφεντικά, και πως είναι αποτελεσματικές γιατί ΕΣΥ ο ίδιος τις παίρνεις για αληθεια και πραγματικότητα. Γκρεμισε το κλουβι που τα καγγελα του ονομαζονται κατ ευφημισμο οικογενεια, κρατος, θρησκεια, οικονομια, λογικη και αλλα συναρη γοντροκομμενα παραμυθια. Μεταστρεψε ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ τη Ζωη την ίδια σε ένα είδος ζωντανής Τεχνης σε ένα θεατρο της ζωης, σε ένα θεατρο της ψυχης, του μυαλου και της καρδιάς, σε ένα θεατρο του συναίσθηματος και του απροσδιόριστου μυστηριώδους μέλλοντος. Γιατι ο ανατροπείας είναι ο μοναδικός καλλιτεχνης. Σηταμε μια καινούργια κίνηση μιας γεννης από νεους ανθρώπους, που να είναι οργισμένοι, τρελλοι μέχρι τα μπουνια, ιδιόσφυθοι, σεξουαλικοί, καυλιάρηδες, άθρησκοι, μαγοί και μαγισσες. Η Μαγεια τους: θεατρο, επανασταση, ροβος, απελειωτη Ηδονη, κρυμμενα ματοχαντρα, κρυφη γοητεια. Μια σκληροτραχηλη μισοεμικη γεννη, η εσχάτη επιβεβαίωση πως οι μαγισσες και οι τσαρλατάνοι υπηρξαν οι αυθεντικοι γκερλιερος απεναντη στη βια της καταστολης. Η Μαγεια ζει και γελαει τρανταχτα μέσα σε κάθε άνθρωπο που επιμενει να αισθανεται νεος. Είναι το λευτερο κομματι όλων μας, πίσω από την απογνώση της αλλοτριώσης και της μοναξιας, πίσω από την παθητική στήκαταθεση μας για την παλαθη δυναστεία των εξουσιαστων.

Take it easy BUT TAKE IT!!

- Μαγοί: Γαμίσεροι, Ανυποταχτοι, Αγριοι, Ηδονιστες, Ακαρκεστοι και Αθνατοι
- Μαγοί: που λενε" στο διαβολο οι σκοποι και οι στοχοι των αφεντικων"
- Μαγοί: που γοητευουν και παρασερνουνε τους νεους με μουσικη, ντοπι και σεξ.
- Μαγοί: που ξαναπροσδιόριζουμε το φυσιολογικο, το λογικο, και που ξαναδινουμε ισχυ στην πιο παραξηγημενη λεξη του αιωνα: Συντροφος.
- Μαγοί: που σταματανε να παιζουμε το παιγνιδι της θεσης-ρολου-τιτλου-καταναλωσης.
- Μαγοί: που εκτος απο το κορμι τους δεν βρισκουν τιποτα πιο σπουδαιο για να χασουν.

UP AGAINST YOURSELVES!

άρατετονωνα του Πεираια-Σεπτεμβρη (τρία χρονια πριν το Οργουελιανο 1984) YOUTH INTERNATIONAL PARTY Γκουρνειον Μαγγανειας και Ερωτισμου.

μαρφή. Η γραβειοκρατία σήμερα κατακρατά σαν έμπροπευμα την όλική κοινωνική εργασία και παυλάει στην κοινωνία την μόλική επιβίωση, ώστε να μπορεί άνανα να άναπαραγάγει την έργατική της δύναμη. Η "ασηφομιστική" δόση των Πολωνών έργατών που άγωνίζονται για τα δικαιώματα που η έργατική τάξη των χωρών του ίδιωτικού καπιταλισμού έχει κατακτήσει από τον 19ο αιώνα, άποτελει μια άχηρή άναίρεση των "έπιστημονικών" ισχυρισμών των γραβειοκρατών ηγετών και κάθε λογής (δεολογικών τσαρλατάνων τους. Είναι η εικόνα των έργατικών άναμετρήσεων του 19ου αιώνα, των άγγλων "χαρτιστών" έργατών, των Γάλλων προλεταρίων του έλεβάρη του 1848, των Γερμανών έργατών πριν και μετά το κοθετώς του Βίσαρνε. Η γραβειοκρατική έξουσία σπρώχνει την άπάτη μεχοι να καλύθει κάτω από την έτικετα "σοσιαλιστικό-έπιστημονικό" ένα έμπροπευμα νοθευμένο από όλα του τα συστατικά είναι δανειζόμενο από τον κλασικό καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, χωρίς όμως τα "έννομισμένα" άποροφήματα δικαιώματα. Παρ' όλο των σημερινά "ρεφορμιστικό" χαρακτήρα της έργατικής άναταραχής, ο άντικτυπος και οι συνέπειες που έγκλειδονται σ' αυτήν, ΣΕΠΕΡΝΑΕΙ ΚΑΤΑ ΠΟΛΥ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ

ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ της γραβειοκρατικής έξουσίας. Σήμερα άποροφεί μια πραγματικότητα επαναστατική που δα βορει την συνολική της έκφραση όταν το έργατικό κίνημα δα καταρρήσει τη συνθήκη ύπαρξης των έργατών: ΤΗ ΜΙΣΘΟΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ. Όταν ο άγθνας των Πολωνών στρεψει άμεσα έναντία στους σχεδιαστές της ύπαρξης-άλλοτριώσης τους, όταν οι διεκδικητικές άπεργίες μετατραπούν σε άθρες άνήσεις της μισοθητής έργασιας, τότε μόνο δα έχει σημάνει το τέλος της σταλινικής γραβειοκρατίας. Όταν το προλεταριάτο των χωρών του "άπαρκετού σοσιαλισμού" δα έχει άναγνωρίσει ότι είναι δική του άναγκαιότητα ΝΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΙ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΗ ΖΩΗ, δα εσκεπάσει την ψεύτικη διαίρεση "πολιτικό"-οικονομικό" μισοθώντας κόγτρα στην μεσολαβημένη δημοκρατία και τη συνεργασία των τάξεων, ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΟΥ ΤΑ ΘΕΤΕΙ ΣΑΝ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ ΣΕ ΠΑΛΗΣ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ, ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΘΑ ΣΗΜΑΝΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΤΩΝ-ΣΧΕΔΙΑΣΤΩΝ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ-ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΣ.

"άτομα που άπηόδησαν από την άλιθιότητα των κομματικών στρουγκών". -

Βερολίνο

ΑΠΕΝΑΝΙ ΣΤΗ ΒΙΑ, ΑΝΤΙΤΑΣΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΒΙΑ

Υπάρχουν ντουζίνες από νεκρολογίες για την χρονιά που μας πέρασε κι υποτίθεται ότι τούτη δεν είναι άλλη μία. Πα' όλα αυτά θέλω να υπενθυμίσω εν συντομία για μία φορά ακόμη τι "συνέβη" κατά τη διάρκεια του περασμένου χρόνου. Γιατί έγιναν πολλές συζητήσεις για το αντιπαθητικό θέμα "βίαια" ξανά και ξανά είτε υπό τη μορφή ανταλλαγής εμπειριών είτε υπό τη μορφή "θεμελιακών διευκρινίσεων".

Κατ' αρχάς ήταν τα αργά, που αποκάλυψε ο "χοντρός από τη Βουαρία", ο ακροδεξιός αγέτης Γιόζεφ Στράους. Αύτος είχε ενοχλήσει πολύ τους Jusos, δηλαδή τη νεολαία των άριστερων αποκλίσεων του Σοσιαλιστικού Κόμματος, επειδή πίστευαν ότι ένας άγουλωμένος Στράους είχε μεγαλύτερη έκλογική άπληξη.

Για τον Στράους και για την ειρήνη έγιναν στο Βερολίνο δυο άγκυρες διαδηλώσεις. Σ' αυτήν για τον Στράους η αστυνομία δεν μπόρεσε να συγκρατηθεί και έκκαθαρσε την Κάιζερντάμ, τη μεγάλη λεωφόρο του Βερολίνου με αλαλαγμούς και άγριο ξύλο.

Στο "Αμβούργο για το ίδιο θέμα σκοτώθηκε ένας δεκαεξαχρονος, που τον πάτησε ο ύπνους, σιδηρόδρομος.

Τό αντι-πυρηνικό κίνημα με την "Ελεύθερη Δημοκρατία της Βεντλάνδης", έτσι είχαν ομώσει οι μη βίαιοι αντιπυρηνικοί τό χωριά που είχαν χτίσει στο χώρο της ταπής πυρηνικών υπολειμμάτων στο Γκόρλεμπεν, πήρε μία θέση στη δημόσια συνείδηση ενώ παρόμοια γεγονότα σε Κολωνία, Φράϊνμπουργκ και Βερολίνο είχαν για θέμα τους τον άγανα των καταληψιών.

Ο δημοσπονδιακός Στρατός γιόρτασε τα γενέθλιά του που όμως κηλιώθηκαν από τους συνομηλικούς των φαντάρων κι' ακόμα νεώτερους: στη Βρέμη και άλλοι κάμποσοι παιχνιδιάρηδες πήγαν να βάλουν φωτιά στην τουρτα των γενεθλίων και να διασαλέψουν την τάξη, από βίαια επεισόδια τον περασμένο χειμώνα, από αυτόνομους.

Τόν ίδιο χειμώνα, του 1980-81, στη Ζυρίχη, και τό "Αμοτερνταμ άλυσοδεμένες άρκοῦδες χόρευαν πάνω στα παγόβουνα. Κατά τό τέλος του '80τό θέμα "άγνας των καταληψιών" είχε διαδοθεί παντού μολονότι στό Μπρονκτορφ έγινε μία ώραία διαδήλωση 4.000 ατόμων.

Χάρη στη Βερολινέζικη άστυνομία και την Βερολινέζικη Βουλή, κατά κάποιο τρόπο έπιβλήθηκαν και τό θέματα αυτής της χρονιάς: Φυλακές, τρομοκρατία των μπάτσων, πολιτική των άνοικοδομήσεων, καταλήψεις σπιτιών.

Επίσης ή αύξηση των εισητηρίων της "Εταιρίας Συγκοινωνιών Βερολίνου". Όλα αυτά μέτρησαν στό να άξυνθούν οι άναμετρήσεις που θά λυνόντουσαν με ή χωρίς βία" από τη πλευρά του κράτους όπως είχε προκριθεί ή λύση: "με βίαια" (υποστηριζόμενη πάντα άπ' τό δημοσιογραφικό συγκρότημα Σπρίνγκερ).

Πρέπει να γίνει σαφές εκ των προτέρων ότι με κάθε πολιτική δράση καταλήνουμε σε βιαιοτήτες ανεξάρτητα από τό αν αυτοί που σχεδιάζουν, εκτελούν κλπ. τό έπιθυμούν ή όχι. Αύτες οι βιαιοτήτες απευθύνονται έναντίον του κόσμου εκ μέρους της άστυνομίας και δικαιολογούνται σαν "διαφύλαξη της τάξης" και της "άσφάλειας", της ίδιοκτησίας κλπ. σαν παραβίαση της κειμένης νομοθεσίας (περίπτωση Γκόρλεμπεν π.χ. όπου ή εκκένωση ενός καταυλισμού βασίστηκε στον ίσχυρισμό ότι οι "Ελεύθεροι Βεντλανδοί είχαν παραβιάσει τό νόμο "περί άσών").

Όπου ύφίσταται έξουσία, όπου υπάρχουν σχέσεις βασιωμένες στη δύναμη και την καταπίεση, εκεί υπάρχει πάντα και βίαια" και δεν υπάρχει μόνο υπό την μορφή των μπάτσων που δένουν ή στρατιωτών που πυροβολούν άλλα φυσικά και υπό την λεπτότερη μορφή των καλο-υπολογισμένων μηχανισμών χειραγώγησης.

Στό σχολείο ή στο έργοστάσιο, στο πατρικό σπίτι ή τό πανεπιστήμιο, παντού ή έλεύθερη άνάπτυξη του ανθρώπου έμποδίζεται διά της βίας. Δεδομένου ότι έδω δεν κίπτει ράβδος, δεν ρέει αίμα, αυτοί οι μηχανισμοί είναι ούσιαστικά λεπτότεροι. Αλλά εάν ληφθεί υπ' όψιν ή "σπογγοειδής" ύψη της βίας τότε πρέπει να γίνει κατανοητή πολύ πλατύτερα από την καθαρά φυσική-άμεση μορφή της όπως άσκεϊται από τους μπάτσους, τις φυλακές κλπ. "Η μήπως οι άνθρωποι δεν καταπιέζονται, χαλινωγούνται και πειθαρχούνται με έξετάσεις, συμβάσεις εργασίας, βαθμολογίες, με δεδομένες και άναντίστροφες άξίες, όπως "καθήκον", "ύπακοή", "μετριοφροσύνη"; Τό κράτος έπικαλείται τη μονοπώληση της βίας και όσο λεπτότερη είναι ή βία (έστω ή "δομική βία") και όσο καλύτερα τό άτομο οικοδομεί μία προσωπική έσωτερική άστυνομία τόσο λιγώτερο άμεση βία χρειάζεται να άσκήσει τό κράτος για την άυτοσυντήρησή του.

Σε κάθε βιβλιοπωλείο υπάρχουν ντουζίνες από πατενταρισμένες συνταγές για τό πώς είναι δυνατόν να άνατραπεί αυτό τό σύστημα της καταπίεσης. Οι συνταγές κλιμακώνονται

από λαμπρά μεταρρυθμιστικά σχέδια πάνω στις μορφές της μή-βίαιης αντίστασης μέχρι τη συμβουλή να άρπάξει κανείς τό κανόνι του (προς τό παρόν αυτό τό τελευταίο δεν υπάρχει στο βιβλιοπωλείο έδω και κάμποσο καιρό). Δεν πιστεύω στις μεταρρυθμίσεις, γιατί δεν επιφέρουν ριζικές, θεμελιακές άλλαγές στις ύφιστάμενες σχέσεις. Αυτοί που έδω και έκαστό χρόνο παίζουν τό ρόλο των επαγγελματιών μεταρρυθμιστών βοίσκονται θρονισσόμενοι σε τεράστιες δερμάτινες πολυθρόνες (δεν έχω τίποτα έναντίον τους) και άναπαύονται, τι άκριβώς ήθελαν να ξεπεράσουν με τις μεταρρυθμίσεις (έχω κάτι έναντίον τους): άνισότητα και άνελευθερία.

Δύο είναι οι υπό συζήτηση θεωρίες άνατροπής του συστήματος (οι όποιες άργότερα δεν καταλήγουν σε πράξη): ή μή-βίαιη αντίσταση (Μαχάτμα Γκάντι και Γκόρλεμπεν) και ή έννοια της αντι-βίας (Βρέμη και "Ελ-Σαλβαντόρ). Και οι δύο θεωρίες, στο βαθμό που εκπροσωπούν ένα δόγμα, δεν είναι έπαρκεϊς, τουλάχιστο στο άυτικό Βερολίνο ή και σ' όλη την άυτική Εύρωπη.

Η πολιτική άνυπακοή έχει πετύχει πολλά. Η πολιτική συνείδηση, οι δημόσιες σχέσεις του κινήματος και τό τέτοια είναι όλα τους άμορφα πράγματα. Έδω όποννομε τη "θεαματική", δημόσια και άιόφανη άνάπτυξη του αντι-έξουσιαστικού κινήματος στη άυτ. Εύρωπη. Αλλά άκριβώς οι λεπτές έξουσιαστικές μορφές είναι άπελπιστικά άσημένες σε τέτοιες μορφές άγώνες. Γελοιοποιούν αυτές τις δαιδαλώδεις μορφές καταπίεσης, κάνουν κατανοητή την έκκλησή τους και άπελευθερώνουν όλη την φαντασία και δημιουργικότητα τόσο που να είναι επικίνδυνο για τις ύφιστάμενες καταστάσεις.

Κι' αυτό έχει την πλάκα του: χορός, χορός, χορός χωρίς τάξη, τό παρδαλό πασάλειμα του Πανεπιστημίου, παρωδία των έπιμελητών φοιτητών και καθηγητών, action, satisfaction, (λογοπαίγνιο=δράση, επανάδραση=άπόδραση), οι άνθρωποι φτιάχνουν διαφορετικές σχέσεις.

Αλλά μολονότι κάποιος μπορεί να θεωρεί τον έαυτό του δικαιωμένο "ήθικά", δεν έρχεται αντιμέτωπος με τό γκλόμπ και τούς τοίχους της "στενής" (φυλακής). Κι' αυτό είναι μία άσχημη αντίφαση: όσο ίσχυρότερη ή πολιτική άνυπακοή, ή μή-βίαιη αντίσταση, ή περιορισμένη παραβίαση νόμων, όσο περισσότερο εκτρέπεται τις λεπτές μορφές βίας τόσο περισσότερο τό κράτος είναι άναγκασμένο να έπιβάλλει την άνοιχτή καταπίεση για την έπιβίωσή του και τόσο πιά αδύναμη γίνεται ή έπιασή των μή-βίαιων. Παρεπιπτόντως υπάρχουν πολύ λίγοι έτοιμοι να γίνουν μάρτυρες της μή-βίας" όταν οι "άναίτιοι" ευλοδαρμοί κατά τις εϊρηνικές διαδηλώσεις είναι τόσο συχνόι-τότε σου άνεβαίνει τό αίμα στο κεφάλι, έστω από άδολη ό ρ γ ή.

Και ό έ ν ο π λ ο ς ά γ ώ ν α ς : Δεν νομίζω ότι μπορείς να βάλεις στο ίδιο καζάνι τόσ λατινοαμερικάνικες καταστάσεις και τις δικές μας, τις άυτικοέυρωπαϊκές. Έκει ένας άνοπλος λαός αντίτίθεται σε μία μικρή, φασιστική κλίκα εκμεταλλευτών. Και άλλωστε υπό αυτές τις συνθήκες ή νίκη δεν είναι ποτέ σίγουρη, γιατί μία έλεύθερη Νικαράγουα ή "Ελ-Σαλβαντόρ είναι αντίθετα στις βλέψεις των μεγάλων άσπαχτικών του Βορρά. Απέναντι στην πλήρη τεχνική και έμπνευ ήπεροχή των δυνάμεων της βίας δεν μπορώ να διανοηθώ την ένσπλη άνατροπή. Οι άνθρωποι εκεί πέρα βασίζονται

JACK KEROUAC στο δρόμο

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΔΗΜΗΤΡΑ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΛΕΘΡΟΝ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ/ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

Berlin

is'ne Bombe

ein Extrablatt der Besetza-Post

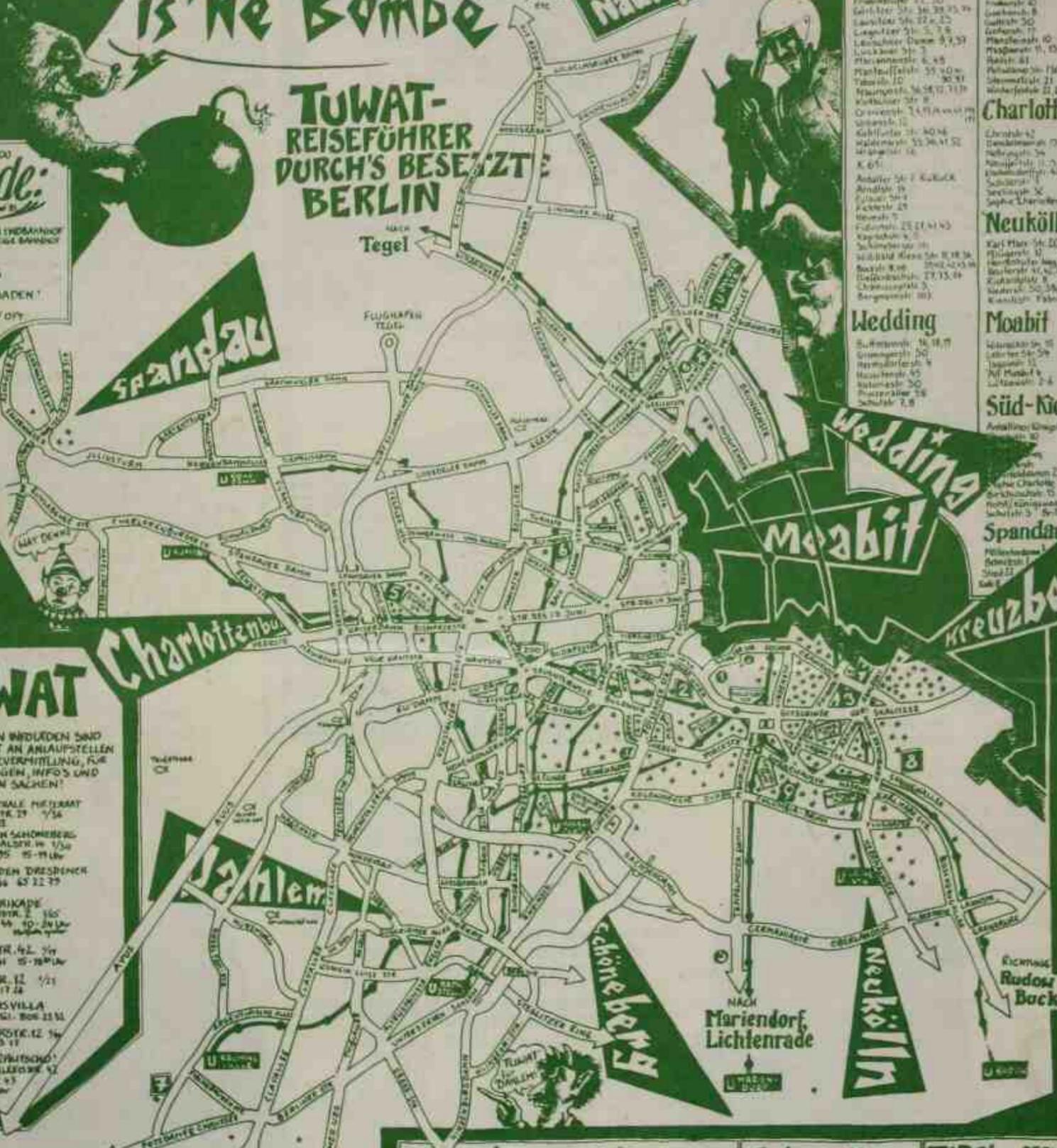
Kontakt: Thomas Naunynstr. 77

BESetzte HAUSER

TUWAT-REISEFÜHRER DURCH'S BESEZTE BERLIN

Legende:

- U-Bahn (U-Bahn) / U-Bahn (U-Bahn) / U-Bahn (U-Bahn)
- BESetzte HAUS
- DA KANNSTU BADEN!
- NA WAS WOLIT OY? BESEIT, OY BESEIT! (DE... AN ZINGST)
- TUWAT-Info
- TUWAT-Veranst. '04

- Kreuzberg**
- K 36:
  - Adolfplatz 6, 77, 78, 81, 83
  - Admiralstr. 18a, 20
  - Casseler 25, 27, 29, 30, 32
  - Deutscher Platz 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100
- Schöneberg**
- Bismarckstr. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100
- Charlottenburg**
- Chausseestraße 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100
- Neukölln**
- Karl-Marx-Str. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100
- Wedding**
- Südfriedhof 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100
- Moabit**
- Charlottenstr. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100
- Süd-Kieze**
- Antoniener Straße 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

TUWAT

Die folgenden Adressen sind von 25. August an Anlaufstellen für Fernplatzvermittlung, für Veranstaltungen, Infos und alle anderen Sachen!

1. TUWAT-Zentrale Mietmarkt, Mühlenstraße 27, 10647 Berlin, Tel: 651 02 32
2. Mietladen Schöneberg, Salpetermineralstr. 14, 10623 Berlin, Tel: 241 73 95 - 95-19 16
3. Mietladen Dresden, Str. 16, 10647 Berlin, Tel: 65 12 29
4. Café Barkade, Mühlenstraße 2, 10647 Berlin, Tel: 641 63 46 - 40-24 14
5. Christstr. 42, 10647 Berlin, Tel: 331 1141 - 15-18 14
6. Jägerstr. 12, 10647 Berlin, Tel: 373 17 18
7. Mithrasvilla, Linienstr. 51, 10647 Berlin
8. Fellnerstraße 14, 10647 Berlin, Tel: 643 15 17
9. Café Gertruden, Mühlendamm 42, 10647 Berlin, Tel: 473 12 17 - 15-18 16

ZUM MÄHNSEE UND ZUM ÜBERGANG DREILINDEN!

ToKia

UND WENN TUWAT VORDEIT UND DU HASTER AUS SOLL CITY RAUSKAPFEN: MIT DEN U-BAHN IN RICHTUNG KICUMPE LANKE, AN OSCAR HELENE-HEIM AUSSTIEGEN, VON DORT MIT BUCHEINE 18 BIS ZUM GRENZBERGANG DREILINDEN!

- Kneipen & Besetzer-Cafés**
- KREUZBERG**
- Maria-Theresien-Str. 18 - Café Blockschuh
  - Besetz-Eck - a. Oranienstr. 178
  - KULUCK - Anhalter Str. 78
  - Café Grashale - Str. 17
  - Milchstraße - Str. 42
  - Spandauer - Mühlendamm 10
  - Café Kajak - Lindenstr. 10
  - Schöneberg - Anhalter
  - Oranienstr. - Oranienstr.
  - Seestraße - Oranienstr.
  - Café April - Luisenpark Platz
  - Café + Garten - Oranienstr. 45
- CHARLOTTENFELD**
- Linden - Sophie-Charlotten-Platz
  - Königsplatz - Sophie-Charlotten-Platz
  - Str. 18 - Str. 18
  - Schöneberg - Mühlendamm 10
- MOABIT**
- Esch - a. Bar - Luisenpark 11
  - Kumpfmühlstr. - Oranienstr.

- SCHÖNEBERG**
- Café Isbrandt - Bülowstr. 55
  - Café Götze - Götze Str. 30
  - Fräuleinstr. - Nollstr. 137
  - Mühlendamm - Götze Str. 8
  - Eden - Spandauer - Bülowstr. 8
  - Café Kajak - Lindenstr. 10
  - Spandauer - Mühlendamm 10
  - Str. 18 - Str. 18
- WEDDING**
- Café Besetzt - Schinkel 7
  - Café Barkade - Mühlenstraße 2
  - Südfriedhof - Str. 16
  - Café Crato - Mühlendamm 10
  - Seestraße - Brunsler Str.
  - Zoostr. - Prinzessinnen
- NEUKÖLLN**
- Alle Welt - Mühlendamm
  - Odermarkt - Karl-Liebknecht-Str. 10
  - Waldstr. - Mühlendamm
  - Königsplatz - Mühlendamm
  - Südfriedhof - Mühlendamm
- ZEHLENDORF**
- Ki-Ki-Ki - Zehle
  - Anhalter - Zehle
- UND DANN NOCH**
- Café Schinkel - K. 36
  - Südfriedhof - Str. 16
  - Str. 18 - Str. 18
  - Str. 18 - Str. 18

Action & Kultur

Die markierten Orte der TUWAT-Veranstaltungen sind in Stuttgart eingetragend!

1. THEATRON, K. 36, im Kaiserpark, Platz, Bundesplatz, im Götze Str.
2. KULUCK, Anhalter Str. 78, K. 61
3. DRILLSTORF, Mühlendamm 10
4. MITHRASVILLA, Mühlendamm 10, Str. 18
5. UFA - Götze Str. 10, Mühlendamm 10, 10647 Berlin
6. BRUNNENPLATZ, Wedding, U-Bahn, Parkstr.

UND AUSSERDEM:

- MITHRASVILLA, Mühlendamm 10, Str. 18, 10647 Berlin
- KNASTGRUPPE, Mühlendamm 10, Str. 18, 10647 Berlin
- KRENNHOF, Mühlendamm 10, Str. 18, 10647 Berlin
- FRÖHNING, Mühlendamm 10, Str. 18, 10647 Berlin
- KIND in Zehle, Lindenstr. 10, 10647 Berlin
- WUNDERKAMMER, Anhalter Str. 78, 10647 Berlin
- FABER, Oderstr. 12, in Wedding, 10647 Berlin

TIPS FÜR BERLIN-BESUCHER

Dies - Scheiß auf den Alternativen Tourismus, oder auch für das Springerbuch, "Grippezeit", die Kiste - Neuland und Anhalterstr. 28 - DAS IS BERLIN! Aushalten!

Wenn bei ner Demo oder sonstwas was scheiß ist: Der ERMITTLUNGS-AUSSCHUSS bei "Hase + Fuß" in Mariendorf, Tel. 652 100, hilft bei Ermittlungen, bezieht auf alle Anträge und spendet Zeugnisse etc.

FOTOGRAFIEREN in besetzten Häusern: Bei Demon. ek. für nur 200,- Euro + Demonstrations oder 300,- Euro, nach 100,- Euro für 100,- Euro

AKTUELLE TERMINE: siehe in der TAZ, der BESEZTERPOST, der ZITZ, ANGESSEN, auch Nachbarn mit viel Information über Berliner bes. Häuser und Kette in der TAZ, für 20,- im Buchhandel.

MARTIN 21-3 DE 8

στρατιωτικά στη συνείδηση του πληθυσμού κατά τέτοιο τρόπο ώστε μερικά φρικιά με βόμβες μολότωφ και πέτρες θεωρούνται τελείως ανίσχυρα. Έτσι δεν μας είναι δυνατόν να φανταστώ πώς είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί μια ελεύθερη και αντι-εξουσιαστική κοινωνία μέσω της βίας και της καταπίεσης:

... "αναλογιστείτε ότι η βία μπορεί μόνον να αντρέπει εξουσιαστικά συστήματα αλλά, κατά κανόνα, όχι την "αρχή της εξουσίας" (Αυτό έγραψε η αναρχική Γερμανική φυλλάδα GRASWURZELREVOLUTION).

Από την άλλη μεριά:...

... "Επ'αυτού μας είναι ξεκάθαρο, ότι οι βίαιες σχέσεις δεν είναι δυνατόν να καταργηθούν με την εκάστοτε ειρηνιστική σούπα" (Μαύρο Ημερολόγιο '81, έτησια έκδοση των αναρχικών, ένα είδος ατζέντας-καλεντέρι).

Δεν υπάρχουν πατενταρισμένες λύσεις, δεν τίθενται επί χάρτου. Το ερώτημα δσον αφορά τη βία ως μέσο κατά της βίας τίθεται σε συγκεκριμένες καταστάσεις, αλλά κατά τη διάρκεια αυτών των καταστάσεων, πρέπει να αναλυθεί. "Ας μην υπερτιμούμε τα τοιζάκια των ΜΙΛΙΤΑΝΤ, αλλά ας μη εκπλαγούμε όταν, παρά τον ειρηνικό μας χαρακτήρα, βρεθούμε με πέτρες στα χέρια..."

Μέχρι τώρα έκανα αυτές τις σκέψεις χωρίς (ευτυχώς) να δώσω λύσεις. Η άλλη πλευρά όμως ξέρει - τώρα πιά - ότι δεν μπορεί να επιτεθεί έναντιόν κάποιου καταλημμένου σπιτιού χωρίς να περιμένει σκληρή αντίσταση. Και είμαστε αναγκασμένοι να αναγνωρίσουμε ότι η φλυαρία περί "ειρηνικών" και ΜΙΛΙΤΑΝΤ, είναι μπουρδες, γιατί δεν ξέρουμε καθόλου τί πρακτικές θα ακολουθήσουν σε μια εκκένωση. Το κίνημα δεν μπορεί να προηπολογιστεί, άκόμα και από τους αποκαλούμενους "Ινσάλντερς", αυτούς δηλαδή που είναι "μέσα" στα πράγματα, κι αυτό έχει μια διαβολεμένη όμορφιά. Τη μία έρχονται τριακόσιοι, την άλλη τρεις χιλιάδες, άλλοτε γίνεται χόμπενινγκ, άλλοτε "πετούν" οι πέτρες, όχι αυθόρμητα αλλά και χωρίς προγραμματισμό, και, πάντα εξάρτηση με την συμπεριφορά απ'τή μεριά του κράτους:

Έκείνο, που προς τό παρόν "Βρωμάει" είναι ο τρόπος που συζητάμε μεταξύ μας: έπεια πτερρόντα κατά την εκάστοτε αντίληψη και έμπειρία. Τό Γκόρλεμπεν ήταν σκατά, ή βρέμη ήταν "κούλ" (κρύα-ψυχρή), ή τό αντί-στροφο. "Ο-κέϋ, ή "Σαμίσο 3" τό καταλειμμένα σπίτια, και ή Ποχλαστράσε εκκενώθηκαν γιατί, ίσως, οι ένέργιες ήταν εξαιρετικά άμυντικές και μή-βίαιες. Κι 'άν δεν είχε παρουσιαστεί ό μπαμπούλας του Φραϊνκενφούλερ, του σπιτιού που προέβαλε σκληρή αντίσταση και τελικά δεν εκκενώθηκε, ίσως την άλλη μέρα ν'άκολουθοϋσε σειρά εκκενώσεων. Αλλά ό "μπαμπούλας" αυτός δεν είναι ίκανός ν'άπαιτήσει την άπελευθέρωση των κρατουμένων. Όμως είτε μπαμπούλας, είτε ειρηνική διαδήλωση ή καλύτερη άπάντηση σε κάθε περίπτωση παραμένει: Κ Α Τ Α Λ Η Ψ Η :

Βιβλία — αφίσες — περιοδικά

- Ποίηση
- Πεζογραφία
- Δοκίμιο
- Φιλοσοφία
- Επαναστατικά κινήματα
- Περιθωριακή Σκέψη

αΐολος

Βιβλιοπωλείο: Σόλωνος 114 — τηλ: 363.0214
Εκδόσεις: Ιπποκράτους 8, Ε' ορ. — τηλ: 363.8624

"Όσον άφορά τους συλληφθέντες συντρόφους, "Ο επόμενος στόχος είναι: ΑΜΗΝΗΣΙΑ! "Όμως ή στρατηγική του "δέν διαπραγματευόμαστε, άν δεν..." θεωρούμενη μακροπρόθεσμα οδηγεί σε άδιέξοδο. Πρέπει να τροποποιηθεί σε, "συνδιαλασσόμαστε, άν..." και τότε κάτω από τις δικές μας συνθήκες, βλέπουμε... Γι'αυτούς που πιστεύουν ότι οι συνθήκες

και οι διαπραγματεύσεις αποτελούν τό πρώτο βήμα για την ένσωμάτωση του κινήματος μέσα στο σύστημα, δεν έχω να αντι-παραθέσω παρά την πίστη μου ότι τό σύστημα θα έκπλαγει σαν αντίκρούσει τά επόμενα ανά του "Κούκου", δηλαδή των θωρών του στεκιού ΚΥΚΙΟΥΚ, τέχνης και κουλτούρας στο Δυτ. Βερολίνο, στα κατειλημμένα σπίτια. Η κρατική ύποχώρηση δεν έχει να κάνει τίποτα με την πανουργία, αλλά γίνεται λόγω της ύφισταμένης πίεσης. Συνδιαλλαγή δεν σημαίνει ότι γαλήνη βασιλεύει στο Βερολίνο. Πολλές ώρες πράξεις πρόκειται να εξελιχτούν.

Η δύναμή μας δεν είναι οι μύς μας, αλλά βρίσκεται στα κεφάλια και τις καρδιές μας. Αλλά με την έλπίδα για φαντασία και δημιουργικότητα ανακατεύεται και ό φόβος. Δεν είναι τόσο ό φόβος να συμπλακώ με τις κρατικές δυνάμεις καταστολής, έν στολή, σε μια απ' τις πάμπολλες εύκαιρίες, ούτε ό φόβος να συλληφθώ (φόβο που έχω επίσης). Φοβάμαι, μήπως εγκαταλείψουμε δ., τι κατακτήσαμε με μεγάλο κόπο: την ανθρώπινη συμπεριφορά μεταξύ μας, τη διάσπαση της άποξένωσης, τό γκρέμισμα των τοίχων, την προσπάθεια για άλληλοκατανόηση παρά και άκριβώς λόγω της έτερότητας του άλλου...

"Ίσως πράγματι είναι καιρός να σκληρύνουμε" σκληρότεροι άπέναντι στους άλλους, άπέναντι στους έαυτούς μας, άπέναντι στους άλλους. Παρ'όλα αυτά δεν σκοπό να τή βρώ κατ'αυτόν τον τρόπο.

Έξέγερση, άνατροπή, μπαμπούλας, ταραχές, επανάσταση, αντίσταση, άμυνα, δ λ α και ά μ ε σ ω ς, αλλά όχι για κάποιες άρχές, κι'όχι για χάρη της ίστορίας, αλλά για μένα, για τό περιβάλλον μου, για όλους τους ανθρώπους, επίσης για τά "γουρούνια".

Δέν ζω για ν'άγωνίζομαι,

άλλά τό αντίθετο:

A P K E T A:

(ύπογραφή: LUKO)

Πηγή: ASTA ZEITUNG, Βερολίνο, "Ανοιξη 1981. Έπιλογή-μετάφραση: Εύάγγελος Άαρών-Βερολίνο.

ΝΕΚΡΟΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΕΑΝ ΕΠΙΜΕΝΕΤΕ ΣΤΟ ΒΙΤΣΙΟ ΣΑΣ ΠΕΡΙ
ΠΟΙΟΤΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ ΜΗΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΣΤΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΤΟΥ Κου ΜΑΝΟΥ
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ ΤΟΥ Κου
ΔΙΟΝΥΣΗ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ Κας
ΕΛΕΝΗΣ ΒΛΑΧΟΥ. ΕΑΝ ΟΜΩΣ
ΠΑΡ'ΕΛΠΙΔΑ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΣΤΕ ΟΤΙ Σ'ΑΥΤΟ ΤΟ
ΜΠΟΥΡΔΕΛΛΟ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΛΑ-
ΧΙΣΤΟΝ ΓΕΛΟΙΑ ΤΑ ΠΕΡΙ
ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ ΚΑ ΤΑ ΠΕΡΙ
ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ
ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ-ΑΚΡΟΑΤΗ, ΤΟΤΕ
ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΣΑΣ ΠΕΡΙ-
ΜΕΝΟΥΝ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ ΣΤΙΣ 10,30'ΕΚΤΟΣ
ΑΠΟ ΤΡΙΤΗ ΣΤΟ ROCK CLUB (:) SKYLAMB
ΛΥΣΙΟΥ 11 ΠΛΑΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΧΑΡΙΣΟΥΝ ΕΝΑ
ΘΕΑΜΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΜΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ
ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ Ο ΚΩΣΤΑΣ ΓΚΟΥ-
ΣΓΚΟΥΝΗΣ, ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ
150 ΔΡΧ.
ΠΟΛΛΕΣ ΕΚΠΑΘΕΙΣ, ΕΚΛΕΚΤΗ ΚΟΥΖΙΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ
ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ.

Σημείωση: Στους "Αναρχικούς φίλους μας που αναζητούν μια αντιθεσμοκρατική ποιότητα του θεάματος τους παραπέμπουμε στον Λιτρεσούν, στον Γκό Ντεϊντσο και τον Γκό ντε Μπασάν.

αυτός γόρβει και βρωμάει...

66 και 66 βιβλίο 8 παραγράφους και 12 σελίδες !!

ΤΖΕΗΜΣ ΤΖΟΥ-ΤΣ

Όσο τη μέση σχεδόν του καλοκαιριού, ο θεός Τσάρλς ήταν η μόνιμη παρέα του Στήβεν, στο Μπλάκροκ. Ο θεός Τσάρλς ήταν ένας εύρωστος γέρος με αλλοιωμένο δέρμα τραχιά χαρακτηριστικά...
* και ζευκός
* και ζευκός
* και ζευκός

«Πάρτε τα, κύριε, ακουστε με, κύριε. Κάνουν καλό στο στομάχι.»

Όταν συμπληρωνόταν όλος ο κατάλογος με τις παραγγελίες, ξεκινούσαν κ' οι δυο για το πάρκο, όπου ένας παλιός φίλος του πατέρα του Στήβεν, ο Μάικ Φλύν, τους περίμενε καθισμένος σ' ένα παγκάκι. Τότε άρχιζε το τραγάδι του Στήβεν γύρω-γύρω στο πάρκο. Ο Μάικ Φλύν στεκόταν στην είσοδο, κοντά στο σταθμό του τραίνου, με το ρολόι στο χέρι...
* και ζευκός
* και ζευκός
* και ζευκός

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ

κοίταζαν, άπλανη, το γαλάζιο τ' ουρανού, ενώ τα μακριά, ημιμόλινα δάχτυλα σταματούσαν το στρίψιμο κι άφηναν κομματάκια καπνού να ξαναπέσουν μέσα στην καπνοσακούλα.

Στο γυρισμό για το σπίτι, ο θεός Τσάρλς συχνά έμπαινε στην εκκλησία. Καθώς η κολυμπήθρα με το νερό ήταν πιά ψηλά απ' ό,τι έφτανε ο Στήβεν, ο γέροντας έχωνε μέσα το χέρι και μετά ράντιζε τα ρούχα του Στήβεν και το πάτωμα του νάρθηκα...
* και ζευκός
* και ζευκός
* και ζευκός

Τις Κυριακές ο Στήβεν με τον πατέρα του και το γέρο θεό του έκαναν τον ύγεινό τους περίπατο. Ο γέρος, παρ' όλους τους κάλους του, ήταν εύκλινητος όδοιπόρος και πολλές φορές έκαναν δέκα και δώδεκα μίλια δρόμο. Στο μικρό χωριό Στήλφοργκάν, ο δρόμος χωριζόταν. Άλλοτε πήγαιναν άριστερά, πρὸς τὰ στενά του Δουβλίνου κι άλλοτε πρὸς τὸ δρόμο του Γκόουτσταουν κι ἀπὸ κεί στὸ Ντάντραμ κι γυρνοῦσαν σπίτι ἀπ' τὸ Σάντφορντ. Περπατώντας ἀργὰ στὸ δρόμο ἢ σταματοῦντας σὲ κάποιο θρωμοταβερνεῖο πού ἔβρισκαν μπροστὰ τους, οἱ μεγάλοι συζητοῦσαν συνεχῶς τ' ἀγαπημένα τους θέματα: τὴν κατάσταση τῆς Ἰρλανδίας...
* και ζευκός
* και ζευκός
* και ζευκός

Τὰ βράδια ήταν δίκα του κ' έπεφτε με τὰ μοστρα σὲ μιὰ κουρελιασμένη μετάφραση τοῦ Κόμητος Μοτεχι ήστου. Ἡ εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ σκοτεινοῦ ἐκδικητῆ ἦταν ἡ προσωποποι-

Οἱ σελίδες 60 καὶ 61 ἀπ' τὸ βιβλίο ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ τοῦ Τζέημς Τζόυς, ἀπ' τὴς ἐκδόσεις ΓΑΛΑΞΙΑΣ-ΕΡΜΕΙΑΣ σὲ (ἀγνωστὴ) μετάφραση "Μ.Σ." σὲ τρίτη ἐκδοσὴ...κάθε σὄλλο περὶττεύει...

μεταφρασσεις: καποιοι μας την παιζουν...

Σήμερα, καί παρ'όλο τὸ βιβλίο "ΜΥΘΟΛΟΓΙΕΣ" τοῦ Ρολάν Μπάρτ κυκλοφορεῖ ἐδῶ καὶ χόδνια, παρουσιάζουμε τὴν "μεταφραστικὴ του τεχνικὴ", ὄχι σὲ σχέση με τὸ ἔργο τοῦ Ρολάν Μπάρτ, ἀλλὰ με τὴ φάμπρικα στὴν Ἑλλάδα πού λέγεται μετάφραση καὶ με τὴν ἀρχιφάμπρικα, πού λέγεται "ἐπιμέλεια τῆς μετάφρασης" ἢ τῆς ἐκδοσης γενικώτερα. Μὴν νομίζετε ὅμως ὅτι αὐτὰ τὰ δυὸ πρέπει ἀπαρσίτητα νὰ ἔχουν κάποια σχέση μεταξύ τους, δηλαδὴ ὁ μεταφραστὴς με τὸν ἐπιμελητὴ. Πολλὲς φορές μάλιστα οὔτε καν πού γνωρίζονται. Ὁ... ταλαίπωρος μεσάζων-ἐκδότης, πού κάποιος τοῦ εἶπε ὅτι αὐτὸς ἢ αὐτὴ μεταφράζει ἀπ' τὰ γαλλικὰ ἢ ἀπ' τὰ ἀγγλικὰ "καλὰ" δίνει τὴν "δουλειά" γιὰ μετάφραση, καὶ ἀποῦ τὴν παίρνει μεταφρασμένη τὴ δίνει σ' ἕναν "χτενιστεῖ" τῆς γλώσσας, ἢ τοῦ θέματος, πού γιὰ νὰ μὴ θυμίζει... τοῖχος, τὸν λένε, γιὰ χάρη καλλιτέπειας "ἐπιμελητῆ" καὶ κείνος π ὅ ν τ α θεωρεῖ ὑποχρέωση νὰ κάτσει καὶ κάνει καὶ ἕνα "προλογικὸ σημαίωμα" ἔτσι γιὰ νὰ δείξει ὅτι...δοῦλεψε, κι ἔτσι ὁ λ ο ι εἶναι κατευχαριστημένοι. Ὁ ἀνανώνστης -τῆς ἀκᾶς-, ὁ ἡμιμαθὴς παρουσιαστὴς καὶ κριτικὸς τοῦ βιβλίου, εἶναι ἀπόλυτα σίγουρος ὅτι ἀποῦ ὑπάρχει μεταφραστὴς ἐπώνυμος (ἐρασιτέχνης ἢ ἐπαγγελματίας) καὶ ἐπιμελητῆς με πρόλογικὸ, ἔχει ἡσυχάσει ὅτι ὄλα δοῦλεψαν κ α λ ᾶ, καὶ κάνει τὴν ὅποια κριτικὴ του, βασιζόμενος στὴν ἀναλογία

τῶν πιθανοτήτων, ἢ στὸ "α βε βα μπλόν" πού...παίζαμε μικροί... δὲν ἀναφεροῦν σὲ λεπτομέρειες, γιὰ πόσα καὶ ποιὰ "κακὰ" βιβλία ὑπάρχουν με "κακὲς" καὶ ὁσχετες με τὸ γνήσιο ξένο κείμενο μεταφράσεις ὑπάρχουν στὴν βιβλιογορά, γιὰτί θὰ πρέπει νὰ κάνω τὸν σοφολογιώτατο καὶ μοῦ τὴ σπεί αὐτό. Με ἀφορμὴ τὸ βιβλίο τῶν Ἐκδόσεων Ράππα, τοῦ Μπάρτ καὶ με φωτογραφικὴ ἀναπαράσταση μιᾶς σελίδας ἀπ' τὸ βιβλίο τοῦ Τζέημς Τζόυς: ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ σὲ μετάφραση Μ.Σ. (;), πού πουλιέται τώρα 320 δραχμ. καὶ πού εἶναι τῶν παλιῶν ἐκδόσεων ΓΑΛΑΞΙΑΣ, σήμερα ΓΑΛΑΞΙΑΣ-ΕΡΜΕΙΑΣ, θὰ κάνω μιὰ γενικὴ ἀναφορὰ στὸ θέμα τῶν "ἐπαγγελματικῶν" μεταφράσεων, πού μαστίζουν τὴν βιβλιογορά ὅσο καὶ οἱ ἐρασιτεχνικὲς. Σήμερα, εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ κατοχὴ μιᾶς "ξένης" γλώσσας δὲν εἶναι ὁ τόσο σπουδαῖο φαινόμενο. Ὅλοι λίγο-πολύ "μιλάμε" μιὰ ξένη γλώσσα, καὶ μάλιστα πολλοὶ νέοι τὴν μαθαίνουν ἀπὸ μικροί, καὶ ἔχουν Σορμπόν, Μπακαλορεά, Προφίσιανση καὶ ὄλλα πτυχία τῆς Ντόυτσε Σῦλε, ἢ τοῦ Ἰταλικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τῆς Κάζα ντ' Ἰτάλια...μερικοὶ μάλιστα μαθαίνουν καὶ μόνοι τους μιὰ γλώσσα, ἢ καὶ δυὸ. Ὁ ἐκδότης Καπτανιώτης μάλιστα εἶδνε μεταφράσεις σ' ἕναν "κουλουρᾶ" τῆς Ὀμόνοιας, πού ἤξερε καλὰ ἀγγλικά καὶ τὰ ἔμαθε ἀπὸ μόνος του (δὲν ἔλαμ ἀν ἐξακολουθεῖ νὰ τοῦ δίνει ἀκόμα) "ἔτσι λοιπὸν καὶ με τὴν ἀναδο τῆς παραγωγῆς βιβλίων-μικρῶν καὶ μεγάλων-ξένων ἔργων-δοκιμίων, πρόζας κ.λ.π. ὑπάρχει διάθεση ἀπὸ πλευρᾶς τῶν ἐκδοτῶν νὰ βροῦν καὶ νὰ δίνουν μεταφράσεις με κάποια εὐκολία γιὰτί με τοὺς νέους καὶ τὴς νέες μεταφράστριες ὀ ἔ ν ο υ ν λ ι γ ὄτερα λεπτά. Γιὰτί κάποιος-ἄς τὸν ποῦμε "εἰδικὸ" ἐπαγγελματίαν- ζητᾶει ἀνά 15 σελίδες, δταν εἶναι δοκίμιο, γύρω στίς 5.000 δραχμὲς, ἐνῶ κάποιος νέος ἢ νέα με 2-2500 χιλιάδες εἶναι ἀχαριστημένος. Ὅρισμένοι μάλιστα ἐκδότες, ὅπως ὁ Ὀδεσσέος Χατζόπουλος, τοῦ ΚΑΚΤΟΥ, δίνει πολλὰ λεπτά γιὰ μετάφραση σὲ δημοσιολογικοῦς-ἐπαγγελματίαν-κονδυλοφόρους, ἐνῶ σὲ νέους μεταφραστὲς, πού πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔχουν ταλέντο μετάφρασης, τοὺς δίνει ἕνα 1000αίκο (χιλιάρικο) τὸ δεκα-

ΜΑΥΡΟΣ ΗΛΙΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΤΡΙΜΗΝΟΥ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΤΟΣ 1, 4ο ΤΡΙΜΗΝΟ 1981, ΑΡΙΘ.Τ.1.

σελίδα 21 ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

εξαστέλιδο. Έτσι με τό πονηρό του μυαλό νομίζει ότι βρίσκει μιιά "οικονομική" ισορροπία.

Πολλοί λοιπόν νέοι και νέες κυρίως φοιτητές-τριγυρνών και δείχνουν κάποιο δείγμα μετάφρασης σ'έναν εκδότη και τὰ κουτσοοικονομάνε με μεταφράσεις-έγώ ξέρω φοιτήτριες πού παράτησαν τὸ πανεπιστήμιο και γίναν λεκανοκάθιστες μεταφράστριες και φοιτητὴ πρῶην φοιτητὴς ἐπίσης, πού πέσαν στή "φάμπρικα" τῆς μετάφρασης.

"Άλλοι, πάλι, πού ξέρουν πάνω ἀπὸ τέσσερις γλώσσες, και δὲν εἶναι λίγοι, νομίζου ντι αὐτὴ ἡ πολυγλωσσία μπορεί νά τούς κάνει και κ α λ α ὺ ς μεταφραστὲς ὁποιοῦδήποτε ἔθνους.

Παλιότερα, ὑπῆρχαν μερικοὶ τέτοιοι μεταφραστὲς, μεταξὺ τῶν ὁποίων και ἡ Τζέννη Μαστοράκη, πού μετάφρασε ὀτιδήποτε, ἀπὸ Γκίνζμπεργκ και ἄλλους μῆτ ποιητὲς, μέχρι κοινὰ ἀστυνομικά βιβλία, δοκίμια, μυθιστορήματα, ὡς και μουσικά δοκίμια, γιὰ σύγχρονη μάλιστα μουσική κ.λ.π. Φυσικὸ ἐπειδὴ μερικά ἀπ'αὐτὰ δὲν ἦταν ἡ "εἰδικότητα" και ὡσπυ ν'ἀνακαλύψει ἕνας "καλὸς" ἀναγνώστης ποιὰ ἦταν ἡ εἰδικότητά της (ἐγὼ και ὁ Γεώργιος Σαββίδης ξέρουμε: ἡ φιλολογία) ὑποπεθόνταν κι' ἄλλα τ' ἄλλα. Αὐτὸ συνέβη και παλιότερα με τὸν Δημήτρη Κωσταλένο-ὄταν ἦταν νέος-σήμερα κριτικὸ βιβλίων(!). Συμβαίνει, και τὸ ντοῦ: Καίτης Χατζηδήμου-Ίουλιέττα Ράλλη, πού μεταφράζουν ὄτι-ὄποτε και μάλιστα προσθέτουν και νεολογισμοὺς. Λόγου χάρι στὸν Μπάρτ, ἔχουν προσθέσει μέσα τὴν περίπτωση τοῦ Καραγκιόζη, ἐκεῖ ὁ Μπάρτ ἐννοεῖ τὰ "γκινιόλ" και πολλὰ ἄλλα πού μπορείτε νά δεῖτε μόνοι σας.

"Υατερα δὲν εἶναι μ ὀ ν ο και ἡ καλὴ κατοχὴ τῆς γλώσσας, γιὰ νά δικαιολογεῖ ἀπαραίτητα και μιὰ "καλὴ" μετάφραση. Πρέπει αὐτὴ ἡ κατοχὴ τῆς μιᾶς ξένης γλώσσας, νά συμπίπτει με τὴν προδιάθεση πού ἔχει κάποιος γιὰ ὀρισμένες προτιμήσεις σὲ μιὰ μορφή ἔκφρασης ἢ κλίσης. Γιὰ παράδειγμα, ὄλοι ξέρουν ἀγγλικά. Ποιὸς μπορεί ὄμως νά μεταφράσει κείμενα τοῦ Βίνερ, τοῦ Τσόρσκυ, τοῦ Μπάρσουζ κ.λ.π. και στὰ Γαλλικά, ποιὸς μπορεί ὄτι μπορεί νά μεταφράσει Φρανσουὰ Βιγιόν, Καστοριάδη, Λακόν, Μορέν, κ.λ.π.

Πολλοὶ ὄμως "αὐτοσχέδιοι" μεταφραστὲς θά μού πῶν ὄτι ἔμερις δὲν μεταφράσαμε τέτοια εἰδικὰ και δύσκολα κείμενα; θά τούς ἀπαντήσω: "ὄ λ α τὰ κείμενα, εἶναι εἰδικὰ και δύσκολα. ὄχι μόνο τὰ δοκίμια, και οἱ μελέτες, ἀλλὰ τὸ κάθε τι πού ἔχει κάποιον σὺλ ἀπὸ πίσω και εἶναι φορέας μιᾶς ἰδεολογίας και μιᾶς συγκλίνουσας πρὸς νέες φιλοσοφικὲς θέσεις.

Γιὰ παράδειγμα, οἱ ΜΥΘΟΛΟΓΙΕΣ τοῦ Ρόλαν Μπάρτ, μ ο ι ὶ ζ ε ι εὐκολο κείμενο, ὄταν μάλιστα τὰ "κουματάκια" αὐτὰ εἶχαν δημοσευτεῖ ἐν εἰδή χρονογραφήματων (τοῦ τύπου Ψαθθ(;) σὲ καθ-μυ μερὶνῆ Παρισινῆ ἔφημερίδα. ὄμως πίσω ἀπ'τὰ κείμενα αὐτὰ ὑπάρχει κάποιον κλειδί. Αὐτὸ τὸ κλειδί δὲν μπαρεῖς νά τὸ βρεῖς ἄν δὲν ἔχεις "διαβάσει" πολὺ ὀρισμένα ἄλλα κείμενα, και ἄν δὲν κατέχεις λίγο τὴν φαινομενολογία τῆς στροκτούρας τῆς γαλλικῆς γλώσσας, ὄπως ἐξελίχθηκε με τὴν σημειολογία και τοὺς σιτουασιονιστὲς. ὄ ὄδιος ἐκδότης Ράππας μού ἔλεγε -ἀπὸ τὸ 1975- ὄτι ἔχει τὰ δικαιώματα τοῦ βιβλίου, και τὴν μετάφραση ἄλλὰ διατάζει νά τὴ βγάλει γιὰτὶ νομίζει (αὐτὸς; ἄλλοι;) ὄτι δὲν εἶναι καλὴ. και νά σκεφτεῖτε ὄτι ὁ κ. Λάμπης Ράππας μῆκε στὸ βιβλιοεμπόριο με τὸν Πεταλοῦδα, ἐρχόμενος ἀπὸ Παρίσι και Λονδίνο τὸ 1968.

"Άλλο μελανὸ σημεῖον τῶν μεταφράσεων, εἶναι ὁ τυχὸν "προγραμματισμὸς" τοῦ ἐκδότη. Δηλαδή, ἔχει πάρει τὰ δικαιώματα νά βγάλει ἕνα βιβλίο, ἢ θέλει νά βγάλει ἄλλο βιβλίο πού ἔτοιμη τὴ μετά-

φραση: τὸ βιβλίο, τὸ ξένο, εἶναι ὄς πούμε 300 σελίδων, ὁ ἐκδότης ὄμως ἔχει προγραμματίσει ἕναν τόμον 224 σελίδων, ... Τί γίνεται τότε; Κάποιος "εἰδικὸς", ἢ τέλος πάντων ὁ μεταφραστὴς ἢ και ὁ ὄδιος ὁ ἐκδότης κ ὀ β ε ι ἀπὸ τὸ κείμενο. Πετακόβει ἀπὸ τὴ μέση, ἀπ'τὸ τέλος, και γενικὸ ὄτι θεωρεῖ μὴ οὐσιώδες... δὲ θά πέσω στή λούμπα γιὰ νά σὰς πῶ ποιὰ και πόσα βιβλία τοῦ χώρου τῶν βιβλίων τοῦ περιθωρίου ἔχουμε πέσει στήν ἀντίληψή μου: κομμένα.

"ὄμως ἔχου τουλάχιστον 36 παραδείγματα, γιὰ κάθε ἕναν πού ἀπειβάλλει. Δηλαδή ἔχου τὰ "ξένα" βιβλία.

"Άλλο, ὄταν ὁ ἐκδότης ἔχει... ἰδεολογία και τὸ βιβλίο, δὲν τὸν ἱκανοποιεῖ ἀπὸλυτα, δηλ. δὲν ταυτίζεται με τὴν ἰδεολογία του. Τότε ἐπεμβαίνει στὸ κείμενο, κυρίως ὄταν αὐτὸ εἶναι: πολιτικὸ δοκίμιο.

"Άς πούμε: ἕνα γαλλικὸ κείμενο λέει: ἔθνος ἢ νεολαία μῆκε στὸν ἀγῶνα με δυνάμικὸ τρόπο. και ἡ ἐπέμβαση τοῦ ἐκδότη: ἔθνος ἢ νεολαία μῆκε στὸν ἀγῶνα με βίαιο τρόπο... Αὐτὸ ὁ ἐκδότης μπορεί νά τὸ ὀνομάζει "ἰδεολογικὴ συνέπεια, ἐγὼ ὄμως: ἐπέμβαση..."

Πολὺ κακὲς μεταφράσεις-ἀκανθάλωδῶς κακὲς- ἔβγαλε ὁ ΑΚΜΟΝΑΣ, με ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Ἀρανίτση, τόσο πού μιὰ φορὰ ἄκόμα και τὸ ΑΝΤΙ ἀφιέρωσε δυὸ σελίδες ἐναντίον ἕνός βιβλίου. Ἡ Ἀρανίτσης ἀπάντησε ὄτι θά τὸ ἀποσύρει, και θά τὸ ξαναβγάλει με "καλὴ-αυστὴ" μετάφραση, πρῶγμα πού δὲν τὸ ἔκανε και τὸ βιβλίο πουλιέται ἄκόμα, ἐνῶ ὁ Ἀκμων, ἔκλεισε πρόσφατα.

"ὄ μεταφραστὴκὸς ἀπακολλησμὸς ἐκδηλώθηκε περισσότερο στίς ἐκδόσεις με τὰ βιβλία πού ἔχουν μεταφρασμένη ποιήση τῆς διεθνούς ποπ ἢ ρὸκ σκηνῆς. Ἐκεῖ εἶναι ὄραμα. και παρέσυραν και μερικοὺς ἐκδότες, στὸν Βούρκο τῆς αὐθαλοσεσίας, πού εἶχαν ἕνα καλὸ ὄνομα. Τώρα πού σὰς γράφω, μπορεί και νά γυρίζουν και ἀγδόντα νέοι και νέες με μεταφρασμένα ποιήματα παραμύσχαλα, ἀπὸ ἐκδότη σὲ ἐκδότη, κι' ἐκδότες πού δὲν ξέρουν καλὰ ἀγγλικά, μού ἔλεγον ὄτι ε ἰ δ α ν και κείνοι ἄκόμη, λ ὶ θ η στή μετάφραση. (περίπτωση Πάτρυ Σιέθ). δὲν εἶμαι τῆς ἀποψῆς ὄτι ἐπειδὴ "μπορεῖ" ἕνα βιβλίο μεταφρασμένο νά μὴν ἔχει καλὴ μετάφραση νά μὴν τὸ ἀγοράζετε, ἀλλὰ νομίζω ὄτι ὄλοι πρέπει νά εἴμαστε ἐπιφυλακτικοί, γιὰ τίς προθέσεις τῶν ἐκδοτῶν. Τῶν ἐκδοτῶν ἐκείνων πού εἶναι ἐργαλάβοι ἐκδόσεων. ὄι ἐκδότες πού ἔχουν κάποια μῆσσα, και ἐξειδικεύονται -ὄς πούμε στήν ψυχιατρικὴ, τὴν ἀντιψυχιατρικὴ, τὸ δοκίμιο, τὸ ἀντεξουσιαστικὸ σύγγραμμα κ.λ.π., ἔχουν με τὸ χρόνο μιὰ πείρα και κάποιον "στέκονται", με κάποιους φραγμοὺς, ἐνῶ ἄλλοι, πού ἔχουν τουρλοῦ-τουρλοῦ βιβλία ὄπως λόγου χάρι, ἀπ'τίς τροφῆς σκύλων, μέχρι Λέννον διὰ μέσου Βουγιουκλάκης, Ράμπα κ.λ.π. τότε κλάψα και ... μακρυὰ.

Τώρα, ὑπάρχει και τὸ φαινόμενο τῆς "κατάληψῆς" ἕνός ὄσχετου και "φουκαρῶ" πνευματικῶ ἐκδότη, πού τοῦ ἐπιδρῶνουν μερικοὶ νέοι πού εἶναι και κλικαδόροι. και τότε βλέπεις τὸ φαινόμενο νά βγαίνουν βιβλία -ἐνδιαφέροντα- ἀπὸ ἕναν ἐκδοτικὸ οἶκον πού μέχρι πρὸ τίνος ἦταν νά τὰ φτύνεις.

ὄι μεταφράσεις εἶναι μιὰ δουλειὰ εὐκαλῆ και δύσκολη μαζί, ὄπως ἄλλωστε και οἱ ἀναγνώστες, ὑπάρχουν και... δύσκολοι ἀναγνώστες, πού θέλουν κάτι πολὺ πῆνο νά διαβάσουν. Πάντως αὐτὸ δὲν σημαίνει ὄτι οἱ "εὐκολοι" ἀναγνώστες πρέπει νά πιάνονται κορόϊδια ὄρισμένων ἐμπόρων-ἐκδοτῶν.

Γι'αὐτὸ ἀντισταθεῖτε -μέχρι νά ξαναὄώσουμε πῶς συγκεκριμένα στοιχεῖα- σ' ὄρισμένα βιβλία πού ἔρχονται ἀπὸ κεί πού κανεῖς δὲν τὰ περιμένει.

Λεωνίδας Χρηστάκης

ἀπ τις μυθολογίες του Ρολαν Μπαρτ

ἐκδοσεις ραππῶ

ὄ ΠΤΩΧΟΣ ΚΑΙ ὄ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΣ

Ἡ τελευταία πρωτοτυπία τοῦ Σαρλώ (1956), εἶναι τὸ ὄτι ἔδωσε τὸ μισὸ ἀπὸ τὸ Σοβιετικὸ του βραβεῖο στὰ τομεία τοῦ ἈΒΒἶ-Πιέρ. Στὸ βάθος, αὐτὸ, προσπαθεῖ ν'ἀποκαταστήσει μιάν ἰσότητα ἀνάμεσα στὸν προλετῆριο και στὸν ὄσπτο.

"ὄ Σαρλώ εἶδε τὸν προλετῆριο πάντα με τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πτωχοῦ: ἀπὸ κεί ξεπηδᾷ ἡ ἀνθρώπινη δύναμη τῶν παραστάσεων του, ἀλλὰ ἐπίσης και ἡ διφορούμενη πολιτιστικὴ του ἔννοια. (Αὐτὸ εἶναι πολὺ φανερὸ στὸ θαυμασιὸν φῆλμ "ὄι Μοντέρνοι Καιροί").

"ὄ Τσάπλιν ἐρευνᾷ συνεχῶς τὸ ζήτημα τὸ προλεταριακὸ. Αὐτὸ πού μῆς παρουσιάζει εἶναι ὁ προλετῆριος, ὁ ἄκόμα τυφλὸς και ἔξασπλημένος πού χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀμειψία τῶν ἀναγκῶν του και τὴν ὄλικὴ ἄλλοτρίωση στὰ χέρια τῶν κυρίων του (ἀσπεντικὸ και ὄστυνὸμο).

Γιὰ τὸν Σαρλώ ὁ προλετῆριος εἶναι ἄκόμα ἕνας ἄνθρωπος πού πεινᾷ: οἱ παραστάσεις τῆς πείνας εἶναι πάντα ἐπικὲς στὸν Σαρλώ: τεράστια σάντουιτς, ποτάμια ἀπὸ γάλα, φρούτα μισοφανωμένα πού τὰ πετοῦν χωρὶς λήψη· γιὰ μεγαλύτερο ἐξευτελισμὸ, ἡ μηχανὴ πού τρώει και λειτουργεῖ με καθυσία τοῦ ἀσπεντικού, δὲν προμηθεύει παρὰ κουματιασμένες τροφῆς

ἰδεοδρομιο

ὄ ΠΤΩΧΟΣ ΚΙ' ὄ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΣ

Τὸ μελευταῖο ἀπροσὄκητο ὄσπεῖο τοῦ Σαρλώ εἶναι τὸ ὄτι χάρισε τὸ μισὸ ἀπ'τὸ Σοβιετικὸ του βραβεῖο στὰ τομεία τοῦ ἈΒΒἶ Πιέρ. Κατὰ βάθος αὐτὸ ἐρχεται ν'ἀποκαταστήσει μιὰ φυσικὴ ἰσότητα ἀνάμεσα στὸν προλετῆριο και τὸν πτωχὸ. ὄ Σαρλώ εἶδε πάντα τὸν προλετῆριο με τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πτωχοῦ: σ'αὐτὸ ὄφείλεται ἡ ἀνθρώπινη δύναμη τῶν παραστάσεων του ἀλλὰ και ἡ πολιτικὴ τους ἀμψισπία. Αὐτὸ εἶναι ὄλοφάνερο στὸ θαυμαστὸ φῆλμ "Μοντέρνοι Καιροί".

Σ'αὐτὸ ὁ Σαρλώ ἀγγίζει συνεχῶς τὸ θέμα τοῦ προλετῆριου, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἀναλαμβάνει νά τὸ ἀντιμετωπίσει πολιτικῶς αὐτὸ πού μῆς παρουσιάζει εἶναι ὁ προλετῆριος ἄκόμα τυφλὸς κι' ἔξασπλημένος, προσδιορισμένος ἀπὸ τὴν ἀμειψία τῶν ἀναγκῶν του και τὴν ὄλοκληρωτικὴ του ἄλλοτρίωση στὰ χέρια τῶν κυρίων του ἀσπεντικῶν κι' ὄστυνὸμων. Γιὰ τὸν Σαρλώ ὁ προλετῆριος εἶναι ἄκόμα ἕνας ἄνθρωπος πού πεινᾷ: οἱ παραστάσεις τῆς πείνας εἶναι πάντα ἐπικὲς στὸν Σαρλώ: τεράστια σάντουιτς, ποτάμια ἀπὸ γάλα, μισοδογκωμένα φρούτα πού πετιοῦνται ὄδιόσφαρα· γιὰ χλευασμὸ ἢ μηχανὴ φαγητοῦ (πού προέρχεται ἀπ'τὸ ἀσπεντικὸ) παρέχει μόνο τροφῆς τυποποιημένες και φανερά

Panderma

ὄ ΠΤΩΧΟΣ ΚΑΙ ὄ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΣ

Τὸ τελευταῖον κόλπον τοῦ Σαρλώ ἦταν νά καταθέσει στὸ ταμεῖο τοῦ ἈΒΒἶ Πιέρ τὸ μισὸ χρηματικὸ ποσὸ τοῦ βραβεῖου πού τοῦ ἀπνεμῆθηκε ἀπὸ τοὺς Σοβιετικοὺς. Αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ, βασικῶς, με τὸ νά ἐξισώνει κανεῖς τὴν ὑπόσταση τοῦ προλετῆριου με ἐκείνην τοῦ πτωχοῦ. Γιὰ τὸν Σαρλώ ὁ προλετῆριος παρουσιάζεται πάντα με τὴν ὄψη τοῦ πτωχοῦ: κι' αὐτὸ προσδίνει στίς καταστάσεις του ὄλη τὴν ἀνθρώπινη δύναμή τους, ἀλλὰ και τὸν διφορούμενον πολιτικὸ χαρακτῆρα τους-πρῶγμα πού ἀναφέρεται ὄλοκάθαρα στή θαυμαστὴ ταινία του "ὄι Μοντέρνοι Καιροί".

Στὴν ταινία τοῦτη ὁ Σαρλώ θίγει ἀκατάσπαστα τὸ προλεταριακὸ θέμα, χωρὶς ὄμως ποτὲ νά τοῦ δίνει πολιτικὴ χροιά· μῆς δείχνει τὸν προλετῆριο ἀκατάτοπιστο και πασπλανημένο ἐξασπλημένο ἀπὸ τίς ὄμεσες ἀνάγκες του και τὴν ὄπὄλυτη ἄλλοτρίωσή του, ὑποταγμένο στωὸς ἀπέντες του (ἐργοὄδοτες και ὄστυναικοὺς). Γιὰ τὸν Σαρλώ, ὁ προλετῆριος εἶναι ἄκόμα ἕνας ἄνθρωπος πού πεινᾷ: ἡ ἀναπαράσταση τῆς πείνας ἔχει πάντα ἐπικὸ χαρακτῆρα στὸ ἔργο τοῦ Σαρλώ: τεράστιες διαστάσεις τῶν σάντουιτς, ποτάμια τὸ γάλα, φρούτα πού τὰ πετᾶνε στὰ σκουπίδια με τὴν ὄλοφάνερα ἀνοῦσιες.

πρώτη δαγκωματιά' με τη δύναμη της χλεύης του, ή μηχανή φαγητού (έπιινόση του άφεντι-κού) παρέχει τρόφιμα τεμαχισμένα και ολοφάνερα άνούσια. Παγιδευμένος στην πείνα του, ο άνθρωπος-Σαρλώ δεν έχει ακόμα αποκτήσει πολιτική συνείδηση: ή άπεργία είναι γι' αυτόν καταστροφή, γιατί άπειλεί έναν άνθρωπο τυφλωμένο από την πείνα' ο άνθρωπος αυτός δεν εξιμοιώνεται με τον εργάτη παρά μονάχα τη στιγμή που ο φτωχός ταυτίζεται με τον προλετάριο κάτω από τα βλήματα (καί το ρόπαλο) της άστυνομίας.

Ίστορικά έδω ο Σαρλώ εκφράζει λίγο-πολύ τον εργάτη του 1830, τον τεχνίτη που επαναστατεί ενάντια σε μίαν άπεργία, καταστράχεται από την έμμογη ιδέα του ψωμιού (στην κυριολεξία), αλλά που δεν είναι ακόμα έκανος να αντιληφθεί τα πολιτικά προβλήματα ούτε την άνάγη μιας συλλογικής στρατηγικής.

Άκριβώς όμως έπειδή εικονίζει έναν πρώτο γονο προλετάριο, ξένον ακόμα προς την Έπανάσταση, γι' αυτό ή εκφραστική δύναμη του Σαρλώ είναι τεράστια. Κανένα σοσιαλιστικό έργο δεν κατάρθωσε ως τώρα να εκφράσει την ταπεινωτική κατάσταση του εργάτη με τόση ένταση και με τόση γεναιοφροσύνη. Μονάχα ο Μπρέχτ, ίσως διείδε την άνάγη γιά τη σοσιαλιστική τέχνη να παρουσιάζει πάντα τον άνθρωπο μονάχο, ακόμα άκατόπιστον, έτοιμο να δεχτεί την επαναστατική διασώτση έξαιτίας της "φυσικής" ύπερβολής που έχουν φτάσει τα δεινά του. Δείχνοντας τον εργάτη στρατευμένο ήδη σ' έναν άγώνα συνειδητό, ένταγμένο στο Κόμμα και στο Σκοπό, τα άλλα έργα περιγράφουν μίαν άναγκαία πολιτική πραγματικότητα, χωρίς όμως αίσθητική δύναμη.

Ένω ο Σαρλώ, σύμφωνα με την άποψη του Μπρέχτ, δείχνει στο κοινό την ίδια του την τύφλωση, με τέτοιο τρόπο, ώστε το κοινό συνειδητοποιεί και τον τυφλό και το θέα-θέαμα του τυφλού' βλέποντας κάποιον να μην βλέπει, είναι ο μόνος τρόπος να βλέπεις έντατικά εκείνο που αυτός δεν βλέπει: έτσι, στον Καραγκιόζη, τα παιδιά είναι εκείνα που υποδεικνύουν στον Καραγκιόζη όλα αυτά που αυτός προσποιείται πως δεν βλέπει. Ο Σαρλώ, λόγω της, στο κελλί του, χαϊδεμένο παιδί του φύλακα, ζει εκεί την ιδεώδη ζωή του μικροαστού Άμερικανού: τό ένα πόδι πάνω σ' άλλο, διαβάζει την έφημερίδα του κάτω απ' τό πορτραίτο του Λίνκολν, αλλά ή χαριτωμένη οίηση της στάσης του την άναιρεί άνέκλητα, γιατί δεν του είναι δυνατό να καταφύγει σ' αυτήν χωρίς ν' αντιληφθεί την άλλοτρίωση που έμπεριέχει. Μάταιες άποδείχνονται οι άποιεδηποτε προσπάθειες να τον παγιδέουν-ο φτωχός δεν ένδίδει σε κανέναν πειρασμό. Κι' αυτός είναι άλλωστε ο λόγος που ο άνθρωπος-Σαρλώ ύπερνικά τό πάντα: άκριβώς έπειδή ξεφεύγει από τό πάντα, άπορρίπτει κάθε συνεισφορά, και δεν επενδύει στον άνθρωπο παρά μονάχα τον άνθρωπο.

Ή άναρχία του-πολιτικά συζητήσιμη- αντιπροσωπεύει στην τέχνη την πιό άποτελεσματική μορφή της Έπανάστασης.

άναστες. Παγιδευμένος από την πείνα του, ο Σαρλώ-άνθρωπος τοποθετείται πάντα στο όριο πριν απ' την άπόκτηση πολιτικής συνείδησης: ή άπεργία είναι γι' αυτόν καταστροφή γιατί άπειλεί έναν άνθρωπο πραγματικά τυφλωμένο απ' την πείνα του' αυτός ο άνθρωπος δεν φτάνει στην κατάσταση του εργάτη παρά μόνο τη στιγμή που ο φτωχός κι' ο προλετάριος ταυτίζονται κάτω από τό βλέμμα (και τα χτυπήματα) της άστυνομίας.

Ίστορικά, ή Σαρλώ καλύπτει πάνω-κάτω τον εργάτη της Παλιόρθωσης, τον χειρώνακτα που έξεγειρεται ενέντια στή μηχανή, καταστρέφεται από την άπεργία, θαμπώνεται από τό πρόβλημα του ψωμιού (στην κυριολεξία), αλλά είναι ακόμα άνέκανος να φτάσει στή γνώση των πολιτικών αίτιων και στην άπαίτηση συλλογικής στρατηγικής.

Άλλά είναι άκριβώς έπειδή ο Σαρλώ παρουσιάζει ένα είδος άκατέργαστου προλετάριου, έξω ακόμα από την Έπανάσταση, που ή παραστατική του δύναμη είναι τεράστια. Κανένα σοσιαλιστικό έργο δεν έχει καταφέρει ακόμα να εκφράσει την έξευτελιωμένη κατάσταση του εργάτη με τόση δύναμη και γενναιότητα. Μόνος ο Μπρέχτ, ίσως, είδε ότι ή σοσιαλιστική τέχνη πρέπει να παίρνει τον άνθρωπο στην παραμονή της επανάστασης, δηλαδή τον άνθρωπο, μόνο, τυφλό ακόμα, τη στιγμή που είναι έτοιμος να δεχτεί τό επαναστατικό φως, από τό "φυσικό" ξεχείλιμα των δυστυχιών του, δείχνοντας τον εργάτη ήδη στρατευμένο σε μιά συνειδητή πάλη, στην ύπηρεσία της Ίδεας και του Κόμματος, τό άλλα έργα δείχνουν μιά πολιτική πραγματικότητα άπαραίτητη, αλλά χωρίς αίσθητική δύναμη.

Έτσι ο Σαρλώ, με τρόπο ίδιο με την ιδέα του Μπρέχτ, δείχνει την τύφλωσή του στο κοινό με τέτοιο τρόπο ώστε τό κοινό βλέπει συγχρόνως τον τυφλό και τό θέαμά του' τό να βλέπεις κάποιον να μη βλέπει, είναι ο καλύτερος τρόπος γιά να δείς έντονα αυτό που δεν βλέπει: έτσι και στο Γκινιόλ, είναι τό παιδιά αυτά που φανερώνουν σ' ότε κάνει πως δεν βλέπει. Γιά παράδειγμα ο Σαρλώ στο κελλί του, με τίς στοργικές φροντίδες των φυλάκων του, κάνει την ιδανική ζωή του άμερικανού μικροαστού: με τό πόδια σταυρωμένα διαβάζει την έφημερίδα του κάτω από ένα πορτραίτο του Λίνκολν, αλλά ή άξιολάτρευτη έπάρκεια της στάσης του την έξευτελίζει έντελώς, κάνει αδύνατο τό να καταφύγει κανείς σ' αυτήν χωρίς να παρατήρηση την άλλοτρίωση που περιέχει. Έτσι κι' οι έλαφρότερες παγίδες έχουν γίνει μάταιες κι' ο φτωχός είναι συνεχώς ξεκομμένος απ' τους πειρασμούς του. Τελικά είναι γι' αυτό που ο άνθρωπος Σαρλώ θριαμβεύει άδοκλήρωτικά: γιατί ξεφεύγει απ' όλα, άπορρίπτει κάθε συνεταιρισμό και δεν άναγνωρίζει στον άνθρωπο παρά μόνο τον άνθρωπο.

Ή άναρχία του, συζητήσιμη πολιτικά, αντιπροσωπεύει στην τέχνη την πιό άποτελεσματική ίσως μορφή της επανάστασης.

(μεταφρασμένο από φοιτήτρια της φιλολογίας στο πανεπιστήμιο Ίωαννίων, μετά από παραγγελία του Ίδεοδρόμιου)

Βυθισμένος στην πείνα του ο άνθρωπος-Σαρλώ βρίσκεται άκριβώς κάτω από τό ν' άποκτήσει συνείδηση: ή άπεργία είναι γι' αυτόν μιά καταστροφή γιατί άπειλεί έναν άνθρωπο πραγματικά τυφλωμένο απ' την πείνα του' αυτός ο άνθρωπος δεν καταλαβαίνει τη θέση των εργατών παρά μόνο στο λεπτό που ο φτωχός και ο προλετάριος συναντώνται κάτω απ' τό βλέμμα και τα χτυπήματα της άστυνομίας.

Ίστορικά ο Σαρλώ ξανακαλύπτει σχεδόν τον εργάτη της εποχής του 1814-1830, τον χειρώνακτη που έξεγέρθηκε κατά της μηχανής, έγκαταλειμμένο απ' την άπεργία, αλλά άνέκανο να προχωρήσει στή γνώση των πολιτικών αίτιων και στην άπαίτηση μιας συλλογικής στρατηγικής που θά του προσφέρει ο συνδικαλισμός.

Άλλά ή παραστατική δύναμη του Σαρλώ είναι τεράστια άκριβώς γιατί ένσαρκώνει ένα είδος άξεστου προλετάριου που είναι κόμα ξένος προς την Έπανάσταση. Κανένα σοσιαλιστικό έργο δεν κατάφερε ακόμα να εκφράσει την έξαθλιωμένη κατάσταση του εργαζόμενου με τόση βιαιότητα και γενναιοδωρία. Μόνος ο Μπρέχτ, ίσως, διείδε την άνάγη της σοσιαλιστικής τέχνης και παίρνοντας ψηλά τον άνθρωπο την παραμονή της επανάστασης, δηλαδή τον άνθρωπο μόνο, άκόμη τυφλό, που μόλις άνοίγεται στο επαναστατικό φως από την αίτία της "φυσικής" ύπερβολής των δυστυχιών του. Δείχνοντας τον εργάτη που άνακατεύεται σε μιά συνειδητή πάλη, που συνθλιβεται άνάμεσα στην Άίτσια και στο Κόμμα, τό άλλα έργα παρουσιάζουν μίαν άπαραίτητη πολιτική πραγματικότητα, αλλά χωρίς αίσθητική δύναμη.

Έτσι ο Σαρλώ, σύμφωνα με την ιδέα του Μπρέχτ, δείχνει στο κοινό την τύφλωσή με τέτοιο τρόπο ώστε τό κοινό να βλέπει συγχρόνως τό θέαμά του και την τυφλαμάρα του, είναι σαν να βλέπεις κάποιον που δεν βλέπει, κι' αυτός είναι ένας τρόπος γιά να έπιβεβαιώνεις την άρασή σου.

Ο φτωχός έμποδίζεται πάντα από τους πειρασμούς του. Νά γιατί ο Σαρλώ θριαμβεύει σε όλα: γιατί άποφεύγει τό πάντα, άπορρίπτει κάθε διαταγή και δεν άναγνωρίζει μέσα στον άνθρωπο, παρά μόνο τον άνθρωπο. Ή άναρχία του, συζητήσιμη πολιτικά, παρουσιάζει στην τέχνη την πιό άποτελεσματική -ίσως- μορφή της επανάστασης.

(μεταφρασμένο πριν από έπτά χρόνια προκειμένου να κυκλοφορήσει από τίς έκδόσεις ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Panderma, στο βιβλιόριο: "12 ΜΥΘΟΛΟΓΙΕΣ" του Ρόλαν Μπάρτ).

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ Ελευθερος Τυπος

ΠΙΛΗΣ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΕΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ζωοδόχου Πηγή 17, 10336-39 980

ΣΕΙΡΑ -ΣΟΥΠΡΙΑΛΛΙΣΜΟΣ-

Α.Μπρετόν Νατζά

Παραλληλόγραμμες έκδόσεις.

Ξανακυκλοφορεί σε ζη έκδοση (ή πρώτη έκδόθηκε σε 700 αντίτυπα) σε χίλια αντίτυπα στην ίδια μετάφραση της Μαρίας Κουνετζή.

παραλληλόγραμμες έκδοσις

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

φυήλαδα πολιτικής δράσης και κουλτούρας

σ' αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν

Μάκης Μηλάτος
Πάνος Κοσμόπουλος
Ντίνα Μαλλιάρκου
Βάσω Στεφανοπούλου
Δημήτρης Άρβανίτης
Ευάγγελος Άσρών
Νίκος Λυμπερόπουλος
Λεωνίδας Χρηστάκης

φιήμ

Ναπολέων Τζαννέτος
τηλέφωνο 3631741

μονταζ

Δημήτρης Άρβανίτης

εκτυπωση

Λιθογραφείο
ΜΠΑΜΠΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ
Βασ. Παύλου 26 - Λυκόβρυση - Αττικής
τηλέφωνο 2817978

στεκια διαθεσης

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, Ζ. Πηγής 18
ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ, Μέτωνος 62, Χολαργός
ΧΝΑΡΙ, Κιάφας 5
ΒΙΒΛΙΟ-ΠΑΙΔΙ, Σίνα 38
ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ, Σίνα-Σόλωνος
ΠΡΟΤΟΠΡΕΙΑ

ΜΠΟΣΤΑΝΟΓΛΟΥ, Κολοκοτρώνη 92, Πειραιάς
ΓΚΟΥΝΤΕΜΠΕΡΓΚ, Σόλωνος 103
ΔΗΜΑΡΧΑΚΟΣ, Πατησίων-Κοποδισταίου
ΠΛΕΘΡΟΝ, Τσιτσα 1-Πίσω από Πολυτεχνείο
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ, Μπουμπουλίνας, πίσω Πολυτεχν
ΠΟΡΕΙΑ, Σόλωνος 77
ΥΑΚΙΝΘΟΣ, Κυψέλης 71

ΡΑΠΤΗΣ-ΜΑΤΖΙΟΣ, 28 Οκτ. 25-Γιάννενα
ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ, Ρηνόπουλος, ΑΡΓΟΣ
ΓΚΑΖΕΤ, Σόλωνος & Δημοκρίτου
ΦΩΛΙΑ ΒΙΒΛΙΟΥ, Πανεπιστημίου 25
ΑΒΑΝ ΓΚΑΡΝΤ, Βικατού 14, Γηροκομείο
ΤΑΚΗΣ ΡΑΓΙΑΣ, Τσιμισκή 41-Θεσσαλονίκη
ΚΟΤΖΙΑΣ, Τσιμισκή 78-Θεσσαλονίκη
ΚΟΣΚΟΡΟΣ, Μητρ. Μεθοδίου 5-Κέρκυρα
ΠΟΛΙΤΕΙΑ Άκαδημίας 57, στοά
ΛΥΧΝΑΡΙ, Κώστας Καταρτζής, ΒΟΛΟΣ
Παλαιοβιβλιοπωλείο ΧΑΡΗΣ
Άστιννος 16 & Έρμου-Μοναστηράκι
ΑΙΟΛΟΣ, Σόλωνος 114

συνδρομες

μόνο για 18 τεύχη-έσωτερικού
δραχμές 1000(χιλίες)
συμπεριλαμβανομένων των ταχυδρομικών

για 18 τεύχη-ξέωτερικού
Ευρώπη: αντίστοιχες δραχμ. 1500.-
Αμερική-Καναδά: δραχμ. 2.000.-

υπευθυνος

Λεωνίδας Χρηστάκης
Τ.Θ. 4028, Ταχ. Νεαπόλεως, ΑΘΗΝΑ 705
Διεύθυνση: (προσωρινή) Μαυρομάλη 149
ΑΘΗΝΑ 705.-

ευκαιρια

παλαιά τεύχη του Ίδεοδρόμιου
ΑΘΗΝΑ:
βιβλιοπωλείο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ
όδός Ζωοδόχου Πηγής 17, τηλ. 3639980

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:
Τάκης Ραγιάς, βιβλιοπωλείο
όδός Τσιμισκή 41, τηλ. 229010
βιβλιοπωλείο ΚΟΤΖΙΑ
όδός Τσιμισκή 78, τηλ. 279720

δηλωση

Οι -επί πληρωμή- διαφημίσεις μέσα σε πλαίσιο, ή διεύθυνση του περιοδικού δεν δεσμεύεται, από την παροχή διαφήμισης, προκειμένου να θέσει θέματα, ή καταστάσεις που αφορούν τις δραστηριότητες ή τα προϊόντα του διαφημιζόμενου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΟΥ ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

♦ Δόσ "φέστιβαλ" μεσο- λάβησαν, απ'τό προηγούμενο τεύχος:

♦ -Τό κινηματογραφικό τής Θεσσαλονίκης, καί αυτό:

♦ -Τών έκλογών:::

♦ Στο δεύτερο-τών έκλογών- διασκεδάσαμε όλοι... καί ή διασκέδαση συνεχίζεται αν έξακολουθείς νά αγοράζεις τίς ήμερήσιες φυλλάδες...

♦ Στο κινηματογραφικό-όσοι είμαστε-διασκεδάσαμε, μέ τό πήγαινε-έλα τού Βαγγέλη Κοτρώνη, μέ τόν Νίκο Ζερβό-πού παρ'όλο τό "φιλάσκο" τού έργου του, είχε πολύ χιούμορ. Μέ τόν Πουλιόκο πού ήθελε νά τό βολέψει, μέ όλους καί μέ όλα...

♦ Η "κιμωδιά": Η ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΗ ΜΕΡΙΑ έβγαλε πολύ γέλιο όχι μόνο στην προβολή, αλλά κι'άπέναντι στο "Ντορέ" όπου ή Νίκη καί ή Τακούλα δυό "ντροπαλές" άδερφάρες-οί πρωταγωνίστριες, αλλάζαν πανταλόνια καί φουλάκια...

♦ Η πιό "θλιβερή" φάτσα ήταν αυτή τού θανάσ. Ρετζή. "Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ" τού έδωσε μιá έκκένωση, πού καί ό ίδιος έχασε τό λίγο χιούμορ πού είχε...

♦ Πάντως ή κ α λ ή συμπεριφορά, πήγε κι'ήθε...

♦ -Στόν ήθοποιό ενός έργου: ... ήσαν πολύ καλός, αλλά ή ταινία δέν μ'άρεσε...

♦ -Στόν σκηνοθέτη: ... πολύ καλή ή ταινία σου αλλά οι υπόλοιποι, όχι...

♦ -Στόν μουσικοσυνθέτη: ... κατάλληλη ή μουσική σου αλλά ό σκηνοθέτης δέν απέδωσε, τό ύψος της...

♦ -Αν συναντήσεις καί τούς τρεις μαζί:

♦ ...δέν πρόλαβα νά δω τήν ταινία σας ακόμα!

♦ Οι άκλογές καί τό κινημ. φέστιβαλ, μείωσαν τό μέγεθος τής πλάκας τών τραγουδιστικών άγώνων τής Κέρκυρας, όμως έμεις επισημάναμε τό σχόλιο τού ήμάτος:

♦ "Ο Άσος Βαβαράκης παρουσιαζε άπλά τούς τραγουδιστές καί τά τραγούδια φορώντας άπλά ένα μπλουζάκι. Στή θεσ/νίκη ή Άλιφρόση έκανε τά πάντα για νά δώσει κέφι στο κοινό..."

♦ "Όστε λοιπόν ήταν θέμα μπλουζακιού..."

♦ Κάποιος δεξιογνώστος δημοσιογράφος πού είναι καί Γραμματέας τού φέστιβαλ όνόματι Νικολόπουλος, φώναζε ...οί άναρχικοί θέλανε νά μπουν στο φέστιβαλ χωρίς νά πληρώσουν...

♦ για φαντάσου... άνακάλυψη... μπράβο, ως τώρα είχαμε δημοσιογράφους καί κακοήθεις, τώρα έχουμε, δημοσιογράφους-μπάτσους...

♦ Σαραντα-δύο μπασκίνες μέ στολή κι'άλλοι μέ πολιτικά, περιφρουρούσαν τό θέατρο, μέσα στους διαδρόμους όταν δόθηκαν τά βραβεία:

♦ Καί μιá πού μιλάμε για δημοσιογράφους:

♦ ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ, έβγαλε "βιβλίο" στόν ΚΑΚΤΟ: "ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΕΤΣΙ ΠΟΥ ΧΑΡΑΞΕ Ο ΤΕΤΟΙΟΣ" δραχμές 250!

♦ Μεταξύ τών εικών καί τών συνθημάτων, από καταλήψεις, έχει καί μιá σελίδα τού Ίδεοδρόμιου, χωρίς ν'άναφέρει τήν πηγή, καί μερικές σελίδες πού διακιμωδεί τήν περίπτωση Τσιρώνη... (τό καθήκον προσπαθεί νά βγάλει χιούμορ καί φράγκα, απ'έναν δολοφονημένο άγνωστό...)

♦ Ξυπνήστε, οί-άνθρωποι-οί!

♦ Άληθινοί άγώνες πέσαν στο στόματα καί στις πέννες γουρουνιών...

♦ Ο άημαρής είναι αυτός πού στις καταλήψεις έπαίρνε φωτογραφίες(!) καί τήν έπομένη έγραφε πρότυπα άρθρα στη φυλλάδα (ΒΗΜΑ) πού ύπηρετεί, ως μισοφόρος λακές...

♦ ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΜΑΓΙΡΕΥΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ, είναι τό έρώτημα μερικών γυναικών πού διατυπώνεται σε μιá μικρή αλλά γουστόζικη προκήρυξη

♦ Μιá παρατήρηση τού γνωστού Τζαίμς Πόρς για κάποιον σκηνοθέτη (τήν είπατε φωναχτά):

♦ -δέν βάψω τά μαλλιά μου σ'όθωρος Μαραγκός βάψει τήν ιδεολογία του...

♦ (δέν είναι ναίφος!)

♦ Καί ό διευθυντής κουλτούρας τού Ίνστιτούτου Γκαίτε Χάρτιουν Γκέρκεν:

"Τό φέστιβαλ έχει επίπεδο άνύπαρκτο, είναι για σχολικές έξετάσεις..."

♦ ΔΙΑ τεύχος 2-3, τεύχος ταρχειευμένο κι'άκριβό. Σελίδες 72 δραχμές 90. Όστε αυτό έννοούσατε Γερακούδη καί Άκτοόγλου, στο αρχικό σας σημείωμα: Σας περιμένω στη γωνία μιáς σελίδας τού Ίδεοδρόμιου...

♦ Η Παρέμβασή μας στο φέστιβαλ (πού λένε καί οι μασηκοί)... "μερικοί απ'τό Ίδεοδρόμιο, βγάλαμε μιá προκήρυξη πού δ'έν συμμετείχε ό Βαγγέλης Κοτρώνης.

♦ Ο Κοτρώνης, προσπαθεί νά "βγάλει" τήν ΧΙΟΝΑΤΗ, έδω κι'έννεα μήνες, καί τώρα τελευταία λέγεται ότι ανέλαβε -καί προσπαθεί κι'έδω- τήν διεύθυνση τού περιοδικού "ΜΕΤΕΙΚΑΣΜΑ" μέ παραμυγό τόν Κώστα Φέρρη.

♦ Για νά δούμε... θά τό φέρει εις πέρας:...

♦ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ: ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΑΤΕΣ καί ΒΙΒΛΟ-ΟΙΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ, απ'τόν ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ

♦ ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ, απ'τόν Δι-

φραση τού Άρνούση Χιόνη.

♦ Τό γράμμα σου Άροκλή Τριανταφυλλίδη δέν δημοσιεύεται, όχι γιατί είναι ύβριστικό, αλλά γιατί άποφώνεις ν'άπαντήσεις στο άγνωστό έρώτημά μου:

♦ -Τά καραγκιοζάκια τελειώσανε. Καί όποιος είδε τό χάσο μέ τά μάτια του καί δέν "έφυγε", ως κάνει στην μπάντα νάρθουν και νύοργιοι, γιατί τό επαναλειπτικό μελόδραμά του έννοχλεί...

♦ Σέ παρπέμπω στο δημοσίωμα τού Μάκη Μηλάτου, "Σ.Ο.Σ. Χανόμεστε σά φυλή. (έμπόδια στην άναζήτηση μουσικής ταυτότητας)..."

♦ Άπ'τίς έκδόσεις ΑΠΟΠΕΙΡΑ, τό μελέτημα για τό νορκωτικό τού Γουίλλιαμ Μπάροουζ: JUNKY (τό προζάκι), σύντομο-τίς μέρες αυτές-στην κυκλοφορία...

♦ ΟΔΟΣ ΠΑΝΟΣ, τό 3ο τεύχος τού ένδιαφέροντος περιοδικού πού τό "βγάζει" μό-

Λευτερια

στούς

Σκανδάλη Μοίρα Κυρίτση

& σ'όλους τούς φυλακισμένους επαναστάτες

♦ Η "ΒΡΟΧΟΥΛΑ" μός γόητευσε στο 2(δύο λεπτά) πού κρατούσε τό... βελοντσέλο στόθεκε στο ύψος του...

♦ Ο βιβλιοπελάτης άδηλότης Μαγκριώτης δεχόταν συχαρητήρια, καί ό σκηνοθέτης ήθε με όμπρέλλα!

♦ Ιούλιος Βέρν. Ένα άριστό τούργημα τού στις έκδόσεις ΑΙΟΛΟΣ: "ΟΙ ΝΑΥΑΓΟΙ ΤΟΥ ΙΟΝΑΒΑΝ" σε θαυμαστή μετάφραση Πηνελόπης Μαξίμου.

♦ Τόν Μάρτη τού 1979, κάνου με "γκάλλο" στην πόρτα τής Ναυικής Άθήνας...

♦ -Ποιός είναι ό Ιούλιος Βέρν; ρωτήθηκαν καμιά 100 νέοι καί νέες.

♦ Μόνο, έ π τ ό τόν Ξεράνε οί άλλοι σχεδόν άγνοούσαν καί τήν ύπαρξη όνόματος.

♦ Ένας μάλιστα είπε με βεβαιότητα: ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ(!)

♦ Τί σημαίνει βιολογική άναστολή γαμετών, ναί γαμετών... οί άρσενικοί γαμέτες θά συναντήσουν τούς θυληκούς γαμέτες....

♦ Πρόκειται για τό "χάπι" "a-gen53", πού τό βάζει ή γυναίκα (πάλι ή γυναίκα) στο πρσμα της, δυό ώρες πριν τό σέξ καί τό σπέρμα παθαίνει καλοτύπρα...

♦ ...καί συνε-ίζει τό διαφημιστικό πού μοιράστηκε κατά χιλιάδες... προσεκλονικά: δέν άφρίζει...

♦ Προσώχ, καί μακριά από κτί τέτοια, πού προυπαθέτουν μ ό ν ο κολπικό σέξ καί άναστέλλουν όδες τίς άλλες σεξουαλικές επιθυμίες καί φάσεις...

♦ Καλύτερος ό ΠΟΛΙΤΗΣ τού Σεπτέμβρη... έν όφει τής... άλλανής;

♦ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΕΤΡΑ-

μάντη Μπασάντη, σε μετάφραση τού Βασίλη Καραπλή...

♦ Πάντως πολύ ένδιαφέρον γι'αυτούς πού φιλάνε καλά τή ψήφο τους...

♦ ...καί τώρα...

♦ "ΜΑΥΡΟΣ ΗΛΙΟΣ" ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΚΟΙΝΗΣ ΘΡΕΛΕΙΑΣ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΤΡΙΜΗΝΟΥ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ, έκδότης Νίκος Μπαλλής, σελίδες (πυκνές) 132, δραχμές 130...

♦ Ένδιαφέροντα κείμενα ύποδομής (ιστορικοπραχτικά) "ΤΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ" μιá "καλή" έπισκόπηση πού δείχνει ότι ό Νίκος Μπαλλής είναι καί παρών...

♦ Ένας ζωνάφος κι'ένος γλύπτης, με κείμενα:

♦ Ο ζωνάφος βοδωφής καλούμενος: ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ...

♦ Ο γλύπτης θάδωρος: ΕΝΑΣ ΓΑΥΠΗΣ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ...

♦ καί τά δύο έχουν ένδιαφέρον για... συλλέκτες!

♦ Κι'ένα ώραίο, γραμμένο σόν τσίχο, για όμοφυλόφιλους:

♦ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΕ, πίν ύψίσεις ρύτης τό κόμμα σου τί γνύμη έχει για σένα...

♦ ΜΠΑΝΑΝΕΣ, έφαγε επτά μήνες πρωτόδικα ό υπεύθυνος τής έκδοσης Βανόσης Παπακωνσταντίνου, στη Θεσσαλονίκη, για άσεμνα δημοσιεύματα...

♦ Ο Βανόσης Παπακωνσταντίνου, είναι ό έκδότης "ΥΠΟΣΚΕΨΗ" πού τελευταία έπαθε "οικονομική καθίζηση"...

♦ Τώρα χαμένος, προσπαθεί νά άνοικοδομηθεί, έχοντας στην πλάτη του 7 μήνες:

♦ ΣΠΗΛΙΟΤΗΣ, ΠΟΙΗΜΑΤΑ τού Όκτάβιου Πάξ, για πούτη φορά σε βιβλίο με μετά-

φραση τού Γιώργος Χρονός. Άξίζει καί ν'άγοραστεί καί νά διαβαστεί!

♦ Με τίς "Ιστορίες από άποσταση" "ΑΠΕΝΑΝΤΙ" τού Νίκου Παίζη, καί τό "ΤΕΚΜΗΡΙΑ" θ'άσχοληθούμε ειδικά σε σελίδες μέσα στο έπόμενο τεύχη τού Ίδεοδρόμιου...

♦ ...αν υπάρχουν!

♦ Ός τότε διαβάστε καλά για τίς ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ καί νομίζω ότι ό λ ο ι θά καταλάβετε ότι ή μόνη άλλαγή πού έγινε, τελευταία είναι αυτή τού καίρου...

♦ ...βρέχει... βρέχει...

♦ Τώρα τούς θάβουνε βαθεία καί βρέχει...

♦ βρέχει σ'όλη τήν πεδιάδα...

♦ καί ή όμπρέλλα λέγεται στο έλληνικά:

♦ ΆλεξιΒρόχιον!

ΧΝΑΡΙ
Κιάφας 5

Το έχετε, σελιδοθέτες δυοσόν, δυοσόν, στο ΧΝΑΡΙ Κιάφας 5.-

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ αριθμο 24

ΝΤΑΣΙΕΛ ΧΑΜΜΕΤ

Τρεις νουβέλες
Το γεράκι της Μάλτας

ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ
Ο αδύνατος άντρας

Ο Νάσας είναι παρυσιαστος στην Ελλάδα, στην αστυνομική ανίχνευση, στις πύλες καί στις κλειδαριές άνοιχτές της "Μόσκας" καί τού "Ματθιάνου" καί στις τρέλες άγνωστού σπουδαστικού... Μάλιστα παντοπραφές, σο ο Άσπρον καί Χρυσόστολ, υπέρ ή υπ'έναντί τής παλιής άποστολής, καί εντέλει τού προοδευτικού άποστολέα τού ΝΤΑ. Άδύνατος στους γαλλικούς τού ο Ζιλι καί Μπράντ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Μπογιατζή
Σόλωνος 94 τηλ. 36 37 028